

په قرآن او نبوي سيرت کې

د منجمنې اصول

خپږنه:

ډاکټر ذبيح الله اقبال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

A decorative floral element is positioned at the top left of the calligraphic text, featuring a central flower with multiple petals and a stem with several leaves.

په قرآن او نبوي سيرت کې

د منجمنت اصول

خپږنه:

ډاکټر ذبيح الله اقبال

مخځور:

د کتاب نامه: په قرآن سنتو کې د منجمنت اصول

څېړنه: ډاکټر ذبيح الله اقبال

د چاپ کال او وار:

تخنيکي چارې: انډيال، ديني، علمي، فرهنگي او څېړندويه

ټولنه.

وېبپاڼه: www.andyal.com

لړليک

- ۵..... لړليک
- ۱۸..... سيره او مديريت
- ۱۹..... مديريت ته ټوليزه کتنه
- ۲۰..... رسول الله بې ساری مدير و
- ۲۱..... د رسول الله د مديريت يوه برخه
- ۲۳..... په مکه کې مديريت
- ۲۵..... په مدينه کې مديريت
- ۲۶..... اداري تشکيلات
- ۲۸..... د رسول الله مديريت
- ۳۵..... د رسول الله د مديريت بنسټونه
- ۴۲..... شورا او ولسواکي
- ۴۴..... اداري بنسټونه
- ۵۰..... په مساوات کې پامور څلور ټکي
- ۵۴..... انساني مديريت
- ۵۷..... د عمومي مديريت ځانگړنې
- ۶۴..... دويمه برخه
- ۶۴..... په قرآن کې د منجمنې آرونه
- ۶۶..... وړتيا، د ارتقا کچه ده
- ۶۶..... د سرچينو له منځه نه وړل

- ۶۷..... د چارو پیگیری
- ۶۷..... له سرغړاندو سره قانوني چلن
- ۶۸..... د دندې او پر دندې د گومارونکي تناسب، پور پور ارتقا
- ۶۹..... ارزښت او هڅه
- ۶۹..... **څارنه**
- ۷۰..... پرېکندتوب
- ۷۱..... هڅونه او رتبه
- ۷۲..... اداري چلونه
- ۷۲..... مسؤولیت/پازوالي ورکول
- ۷۴..... پوهه او ځواک، رویتیا
- ۷۵..... د کړنو ارزونه
- ۷۵..... کارمندانو ته پاملرنه
- ۷۶..... ایمان
- ۷۷..... د مخینې په اړه معلومات
- ۷۷..... د گواښونو پېژندل
- ۷۸..... له مقام ناوړگټه
- ۷۸..... **تر پایلې رسېدو پورې کار کول**
- ۷۹..... له مدیرانو ژمنه اخستل او ترې ملاتړ
- ۸۰..... قانون او مشري
- ۸۰..... څارنه، د ادارې سمونه

انتصاب	۸۲
الهي مرستي	۸۲
د سيالانو نهيلي	۸۳
هڅه	۸۳
د روحيې پياوړي کول، د ماتې د لاملونو ارزونه	۸۳
د اداري چلن انسجام	۸۴
د ادارې د ماتې لاملونه	۸۵
ناورين سمبالنه	۸۵
عطوفت، مشوره، توکل	۸۶
د کمزوريو ټکيو پېژندل	۸۷
د کړنو ارزونه، غونډاليزه څرگندنه	۸۷
د چوپړتياوو جبرانول	۸۸
اهليت او صلاحيت	۸۹
تشکيلات او سلسله مراتب	۹۰
د مدير مخکښي	۹۱
تبعيض نه کول	۹۱
ضابطه مندي	۹۲
ورپتيا او انعام	۹۲
سمبالچاري	۹۳
اداري فساد	۹۴

- ۹۴..... د قوانینو رویتیا
- ۹۵..... د معلوماتو پوړبندی
- ۹۶..... د مدیریت کپلنلارو رویتیا
- ۹۶..... د مراجعینو درناوی
- ۹۷..... گړندی کړنې
- ۹۷..... علم او حکمت
- ۹۷..... کپلار جوړونه او پلي کول
- ۹۸..... خپلې خانگړنې وویاست
- ۹۸..... نیوکې اورئ
- ۹۹..... کادرسازی
- ۹۹..... کپلار جوړونه
- ۱۰۰..... غورچاڼې
- ۱۰۰..... پر موخو باور درلودل
- ۱۰۱..... د شونتیاوو ویش
- ۱۰۲..... گواښ پېژندنه
- ۱۰۲..... وړ واکی
- ۱۰۳..... مامور هڅونه
- ۱۰۳..... غوښتنیزه سمبالنه / مدیریت اقتضایي
- ۱۰۳..... پر موخه تمرکز
- ۱۰۴..... د قوانینو پلي کول او په چارو کې نرم دریځي

- ۱۰۶..... ډاډپنه
- ۱۰۶..... اجرايي ځواک، د هوډونه پايډي
- ۱۰۷..... د مديرانو شخصيت ساتنه
- ۱۰۸..... گزارش اخستل
- ۱۰۸..... پرېکنډتوب
- ۱۱۰..... د سرچينو تخصيص
- ۱۱۰..... د نورو د سلامشورو اورېدل
- ۱۱۲..... د ناوړ مخينې ثبوتل
- ۱۱۲..... په وټيزو اړيکو کې عطوفت
- ۱۱۳..... پراخ ليدنه
- ۱۱۳..... پړاو پړاو مخې ته تلل
- ۱۱۴..... واک ورکړئ او څارنه ولرئ
- ۱۱۵..... مخالفونو ته چمتووالی
- ۱۱۵..... صبر او استقامت
- ۱۱۶..... وټيز پرمختگ
- ۱۱۶..... پر موخه ايمان
- ۱۱۷..... د ټولو استقامت او اعتدال
- ۱۱۸..... ستراتيژيکه پوهه
- ۱۱۸..... گوندي، غوراوی د وړتيا پر بنسټ
- ۱۲۰..... د کار ویش

- ۱۲۰ د هرم له قاعدې پورته ختل
- ۱۲۱ د ودې وړتيا
- ۱۲۱ ترفيع، شفاف سازى، وړتيا
- ۱۲۲ په څير كړنې
- ۱۲۲ د بحران مديريت او ستراتېژيکه كړلار جوړونه
- ۱۲۳ كاريوبهيزه سلامشوره (اند خونه)
- ۱۲۴ د سلاكارانو ځانگړنې
- ۱۲۵ د كارمند وگړيزه لېوالتيا او مهارت په پام كې نيول
- ۱۲۵ خلاقيت، خطر منل
- ۱۲۶ د وگړيو مخينه په پام كې نيول
- ۱۲۶ په كړلار جوړونه كې احتمالات
- ۱۲۷ د سرغړونو تکرار
- ۱۲۹ د مديريت واکمني
- ۱۲۹ پانگه او بشري ځواک
- ۱۳۰ سيستمي نظريه
- ۱۳۰ د لورنې دود
- ۱۳۱ په لگښت كې منځلاري
- ۱۳۱ د سرغړونو جاذبه
- ۱۳۲ سمچاري
- ۱۳۲ ډنډوره

- ۱۳۳..... د موخو رايادونه
- ۱۳۴..... د لوړ پوړيو مديرانو ښوېدنې
- ۱۳۴..... اداري فرهنگ
- ۱۳۵..... د گواښونو لري کول
- ۱۳۵..... د کار څرنگوالی
- ۱۳۶..... ژمنې مه ورکوي
- ۱۳۶..... په فاسد د افسد لري کول
- ۱۳۷..... اپتيا سنجونه
- ۱۳۷..... پر پروژو نامه ايښوونه
- ۱۳۸..... کورنۍ پازوالي
- ۱۳۸..... د ځايناستي / مرستيال له حکمه سرغړونه
- ۱۳۹..... د هوډ پایله، اداري انسجام
- ۱۳۹..... وچ او لامده يوځای مه سوځوي
- ۱۴۰..... بې ځايه غوښتنې
- ۱۴۰..... کړلار
- ۱۴۱..... د سمونو پيلول
- ۱۴۱..... واحد مديريت
- ۱۴۳..... تنبيه او عبرت
- ۱۴۳..... له سرغړونې سره متناسبه سزا
- ۱۴۴..... د مديرانو د وگړي ويجاړول

- ۱۴۴..... په اداره کې لمونځ
- ۱۴۵..... له مافوق نه اجازه اخستل
- ۱۴۶..... د کارمندانو پوهاوی
- ۱۴۶..... مدیر او مرستیال
- ۱۴۸..... ژمنه او کارپوهنه
- ۱۴۸..... د احکامو اعلانونه
- ۱۴۹..... اسراف نه کول
- ۱۴۹..... د تمو رویتیا
- ۱۴۹..... له لاس لاندې سره ماتمخي
- ۱۵۰..... نظم او د سرچینو کارونه
- ۱۵۱..... له کارمندانو مو د ورکړې ماموریت گزارش واخلي
- ۱۵۲..... بډې او اداري فساد
- ۱۵۳..... د سيالی رامنځ ته کول، د چارو چټکېدل
- ۱۵۴..... د مخاطبانو گټه
- ۱۵۵..... له موقعیت ناوړگټه
- ۱۵۷..... له خبره وگړيو او کارپوهانو سره سلامشوره
- ۱۵۷..... د کړلارو ازمېينه
- ۱۵۷..... د ستونزو وړاندوينه
- ۱۵۸..... د وړتيا کچه
- ۱۵۸..... ښې کړنې

- ١٥٩ ڊلييزه ارزونه
- ١٥٩ علمي غرور
- ١٦٠ انگيزه/هڅونه رامنځ ته كول
- ١٦٠ په انعام وركولو هڅونه
- ١٦٢ د مذاكراتو مديريت
- ١٦٢ د بريا خواله
- ١٦٣ له فرصتونو گټنه
- ١٦٥ بشپړه ارزونه
- ١٦٥ وړين تندي
- ١٦٦ له بشري ځواكونو خبر بدل
- ١٦٦ په قانون كې برابرۍ
- ١٦٧ د دندو تشریح
- ١٦٧ چورليځ دې څرنگوالی وي
- ١٦٨ كړنپالنه
- ١٦٨ زمينه سازي
- ١٦٩ د بريا اداري شرايط
- ١٦٩ ټولپوښتنه
- ١٧٠ ادلون بدلون
- ١٧٠ له نړديو وگړيو مو سمونې پيل كړئ
- ١٧٢ له بازوالي د تېښتې پايلې

- ۱۷۲ د ځواکونو بيارغاونه
- ۱۷۳ نصيحت منل
- ۱۷۳ ځواک او ليدانه
- ۱۷۴ له سرغړاند سره پرېکنده چلن
- ۱۷۴ مسؤوليت او مؤاخذه
- ۱۷۵ له چاپيريال خبريدل
- ۱۷۵ تېر او گانده
- ۱۷۷ ډاډ جوړونه
- ۱۷۷ وخت پېژندنه
- ۱۷۷ د سزار ورکولو دليل ووياست
- ۱۷۸ رښتينولي
- ۱۷۸ د مخالفانو د ښوونو وړاندوينه
- ۱۷۹ د کړنو له مخې ارتقا
- ۱۷۹ پازوالې او واکونه
- ۱۸۰ زړه سواندي
- ۱۸۱ د سيالانو پر وړاندې پياوړتيا
- ۱۸۱ د هوډ پايلې
- ۱۸۲ وړتيا او لومړيت
- ۱۸۲ درناوی، د احکامو لپاره زمينه چمتو کول
- ۱۸۳ د ژرباورۍ او رغې ليد خطرونه

- ۱۸۴..... د مدير سوبتيا، د راى خپلواکي
- ۱۸۴..... هر اړخيزه څارنه
- ۱۸۵..... د دندو او واکونو تعريف
- ۱۸۵..... سمونې له لورپوريو پيل کړئ
- ۱۸۶..... په ليکلې بڼه اعلا تولى
- ۱۸۶..... له مديرانو ملاتړ
- ۱۸۷..... پر خبره پوهول
- ۱۸۸..... له تېروتنو تېرېدل
- ۱۸۸..... د کمپنو ارزونه
- ۱۸۹..... په زړه پورې اوزارو هڅونه
- ۱۸۹..... د مخکښانو ستاينه
- ۱۹۰..... د پوښتنو ځوابول
- ۱۹۰..... پرتلنه او سيالي
- ۱۹۱..... د ځواک کارونې اوزار
- ۱۹۱..... جریمه
- ۱۹۲..... ډولادول جریمې
- ۱۹۲..... د شاوخوا وگړيو چاپېروسي
- ۱۹۴..... د تېروتنې جيره کول
- ۱۹۴..... د سرچينو تخصیص
- ۱۹۵..... د جاسوسانو خطر

- ۱۹۵ دیني و کورنی اصالت
- ۱۹۶ بېلگه وړاندې کول
- ۱۹۶ یووالی
- ۱۹۷ تبلیغات
- ۱۹۷ د کار له منځپانگې سره سنخیت
- ۱۹۸ د مدیرانو ځانگړنې
- ۱۹۹ د اطلاعاتو ډلبندي
- ۲۰۰ له الله سره اړیکه
- ۲۰۰ بایکات
- ۲۰۰ پاک سوتره ژوند
- ۲۰۱ په کاري چاپیریال کې ورین تندی
- ۲۰۱ د هوډ کولو تفویض
- ۲۰۲ د مدیرانو ملاتړ
- ۲۰۲ د کړنو د ارزونې کچې، انعام
- ۲۰۳ درېدلی
- ۲۰۳ پراخه سینه
- ۲۰۴ نېکنامي
- ۲۰۵ د کینې خطر
- ۲۰۵ اجازه
- ۲۰۶ نوونچاري

مدیر هخول..... ۲۰۶

سیره او مدیریت

غربي عالم "توماس کار لایل" (۱۷۹۵-۱۸۸۱ز) د رسول الله د مدیریت په اړه ویلي دي:

((په رښتیا سپېڅلي الله تعالی، عرب په اسلام له تیارو رڼا ته راوایستل او هغو مړو او مړاوو خلکو ته یې ژوند او خوځښت ورکړ. له اسلامه مخکې لالهانده، بېنومه او بېوزله وو، چې د ژوند له پیله یې په وچو او سوځنده بېدیاوو کې یې له کډوالۍ، په تاریخ کې بله کارنامه نه ده کښل شوې؛ خو څښتن ورته استازی ولېږه او له بېنومۍ یې پر شهرت او له کمزورۍ یې پر ځواکمنۍ واړول او په ټوله نړۍ کې یې رڼا خپره شوه او وړانگې یې له شماله تر جنوب او له ختیځه تر لوېدیځه ورسېدې.))

"فیردریک روکرت" (۱۷۶۶-۱۸۶۶ز) جرمني ختیځپوه او د ((وین)) او ((برلین)) د پوهنتونو استاد وايي:

((هغه کړلارې او قوانین، چې "محمد" خپل امت او نړیوالو ته راوړل، د هر اړخېزې ستاینې او درناوي وړ دي او د دین د معجزې دلیل یې دادی، په هغه وخت کې چې د کړلارو او قوانینو د پلي کولو او بري هېڅ شرایط چمتو نه وو؛ خو صداقت، پاک نیت او د موخو ستړیا یې ټول ناشوني کړل))

مدیریت ته ټولیزه کتنه

له دیني پوهې بې اعتنا او جاهلي ټولنې، پخوا او اوس د مادي او ناپوهو انسانانو د نظریاتو په زخمو کې لالهانده دي او چې بیا جاهلي ټولنو ته الهي پیغمبرانو لار وښووه؛ نو یهودانو پر ناخیزه بیه د ((تورات)) نوراني کتاب وړاوه او مسیحیانو یې په لاوری ((انجیل)) وړاوه.

روسته چې هغوی د ژوند د بېلابېلو چارو د مدیریت په اړه د خپلو ادیانو له بېوسۍ خبر شول؛ نو په دې گومان، چې خپل اړول شوي اسماني کتاب ته لوړکړي؛ نو له مادي فلسفې سره یې د مفاهیمو په گډولو لاس پورې کړ، چې ددې اړونو او گډولو پایله د ځمکنیو او اسماني مفاهیمو گډوډي او پردې دین ځینې ناروا ازادۍ او ارتجاعی ارزښتونه وتپل شول، چې ویلای شو، د نړه ماده پالنې تاوان تردې گډوډۍ لږ دی.

ددې بی لاریو بل غبرگون د پاڅونو او خوځښتونو رامنځ ته کېدل وو.

د کلیسا له لوري د گناهونو د ښل کېدو د سند پر خلاف د ((لوتر)) پاڅون او د فرانسې ستر پاڅون له دینه د سیاست د بېلولو پیلامه وه او همدا و، چې نړۍ پر داسې ځنگله واوښته چې زورور پکې پر کمزوریو نه لورېږي، شتمن بېوزلي زبېښي او د نړۍ په

بېلابېلو سيمو کې د وینو نېزونه وبهېدل او تر دوو خونړيو نړيوالو جگړو روسته، اوس هم په نړۍ کې گډوډي ده.

رسول الله بې ساری مدير و

د لويديځ او ختيځ سترو عالمانو په ټولو اړخونو کې د رسول الله لوبښت منلی، چې يو يې مديریت هم دی: هغه با کفايته او پياوړي مدير مدير، له شيندلې جاهلي ټولنې، ستر "واحد امت" جوړ کړ او د رسالت رڼا يې بېلابېلو سيمو ته ورسوله او د اقتصاد، سياست او قانون اېښوونې په برخو کې يې علمي او انساني پاڅونونه رامنځ ته کړل.

پخوا مو هم ورته اشاره وکړه او د لويديځ عالمانو هم منلې، چې اسلامي پوهې د نننۍ نړۍ د ډېرو پرمختگونو، خوځښتونو او بدلونو لامل و او شک نشته چې د اسلامي نړۍ د ټولو پرمختگونو لامل د رسول الله بې ساري اداري کړلارې او سیره ده. هغه پېغمبر، چې د قرآن کریم د وينا له مخې، ټولو مسلمانانو ته غوره بېلگه ده:

((لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا)) = سکه د الله تعالی د استازي په ژوند
کې ستاسې هغو خلکو ته غوره بېلگه ده، چې الله تعالی او د
آخرت ورځې ته هیلمن وي او الله تعالی ډېر یادوي.))

او د بشري ژوند د ټولو چارو مشر دی.

د رسول الله د مدیریت یوه برخه

خبره به درسول الله د بلنې له پومببو ورځو راواخلو، چې خپلې کړلارې یې پر دوو برخو وېشلې وې:

الف: په مکه کې مدیریت.

ب: په مدینه کې مدیریت.

رسول الله په مکه کې د ډېرو کړاوونو په ګاللو، د توحیدي آیتونو په لوستو او په راویښوونکیو پوښتنو او ځوابونو او د آخرت او د دوزخ د اور په رایادولو، د نومسلمان د عقیدو په جوړولو او له زړونو او فکرونو یې د جاهلیت د دوږو په ځنډلو لاس پورې کړ او په تبلیغ یې، ټول د الهي دین منلو او د جاهلیت د دودونو پرېښوولو ته راوبلل.

دا دیارلس کاله د ښوونې او روزنې، په تېره بیا د افکارو د روزنې پړاو و؛ نوځکه په دې پړاو کې د قرآن کریم ډېر شمېر آیتونه راغلل.

د یادونې وړ ده، چې سمه گروهه او بنسټي ایمان، له عادي خلکو "امین" او "مخلص" مسلمانان جوړوي، چې ټولنې ته د ورننوټو او د مدني دندو د پر غاړه اخستو پر مهال د اسلامي کړنلار او چلن ننداره کوي، چې د عبادي کړلارې پلي کول د همدې موخې او د امینو انسانانو روزلو ته وو، چې پینځه وخته لمونځ، د

قرآن کریم لوستل او نور عبادتونه هم پکې شامل وو، چې رسول الله یې مسلمانانو ته سپارښتنه کړې وه او په خپله یې هم د هغوی په سرته رسولو کې خورا کوشنښ کاوه، چې رسول الله او نورو مسلمانانو د شپې لمونځ او یو لړ نور عبادتونه، د ژوند یوه برخه گرځولي، چې قرآن کریم یې په اړه وايي:

((رَبِّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فِتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ كَرِيمٍ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ^۱) په واقع کې ستا پالونکی پوهېږي، چې ته د شپې له درېو څخه دوو برخو ته نژدې او (یا) د (هغې) نیمایي او (یا) د هغه درېمه [لمانځه ته] راپاڅېږي او ستا له ملگرو یوه ډله هم (دغسې کوي) او الله تعالی د شپې او ورځې اندازه ټاکي او هغه پوهېږي، چې تاسې (د عبادت لپاره) په (څیر) وخت نه شی حسابولای؛ نو ويې بښلئ؛ نو قرآن کریم خومره، چې درته (ممکن او) اسان وي، ولولئ. (هغه) پوهېږي، چې ژر به په تاسې کې ځینې رنځور شي او (یو شمېر) نور (به) پر سفر ووځي او الهي فضل (او) روزی (به تر لاسه کوي او بله (ډله) به د الله تعالی په لار کې

جهاد کوي (او د قرآن کریم له لوستو بې برخې کېږي)؛ نو څومره چې درته (ممکن او) اسان وي، قرآن کریم ولولئ. لمونځ وکړئ او زکات ورکړئ او الله تعالی ته غوره پور (قرض الحسنه) ورکړئ [د هغه په لار کې نفقه ورکړئ] او (پوه شئ)، هره نېکي، چې له مخکې، خپلو ځانو ته لېږئ (؛ نو) له الله تعالی سره به یې ډېر غوره او په ډېرې بدلې ومومی او له خدایه بښنه وغواړئ [ځکه] چې الله تعالی ډېر بښونکی [او] لورین دی.))

لکه چې د شپې دا کړلار پټ حکمت لري؛ یعنې د شپې د لمونځ کوونکي د قلبي ایمان پر پیاوړتیا او ټینګښت سربېره، د ورځې الله تعالی ته د رابللو او انفاق په لار کې ګړندي ګامونه اخلي.

په مکه کې مدیریت

د هغو فشارونو له لامله، چې قریشو د رسول الله پر نوي غورځنگ راوړل؛ نو اړ شو، چې دوو هجرتونو ته کړلارې جوړې کړي، چې یوه ((حبشې)) او بله مدینې ته. دا کړلارې دومره منظمې او دقیقې جوړې شوې وې، چې د اسلام له دښمنانو یې د هر ډول ناوړه ګټنې فرصت واخست او د مهاجرت مخنیوی یې و نه کړای شو او دا هجرتونه د هغو خطرونو د مخنیوي لپاره وشول، چې د مسلمانانو ژوند یې ګواښه.

د رسول الله د تدبير، هونښيارۍ او پياوړي مديريت يوه نښه دا وه، چې د لاندې دليلونو له لامله په مکه کې پاتې شو او خپل هجرت يې وځنډاوه:

الف_ تر هغو خلکو سره کتنه او اسلام ته يې رابلنه، چې د "عربستان" له بېلابېلو سيمو مکې ته د کعبې زيارت ته راتلل، چې د مدينې له خلکو سره د "عقبې لومړی تړون" يې يوه بېلگه ده.

ياد دې وي، چې په يو لړ نورو مراسمو کې چې د "عقبې دويم تړون" يادېږي، چې پکې د يثرب ۷۳ وتليو وگړيو، چې ښځې هم پکې وې، پر رسول الله ايمان راوړ او هغوی چې "يثرب" ته ستانه شول؛ نو د نورو خلکو مسلمانېدو، د رسول الله هجرت او په "يثرب" کې د اسلامي دولت جوړولو ته يې لار هواره کړه.

ب_ د روميو مسلمانانو د يوې ډلې د هجرت او ډونول، چې ورته لومړی يا کوشنی هجرت ويل شوی. دې هجرت "افريقا" ته د اسلام غږ ورساوه او هلته يې د اسلام مرکز جوړ کړ، چې غږ يې نورو ځايو ته هم ورسېد او پردې سربېره، مسلمانانو خورا زياتې تجربې هم لاس ته راوړې.

ج_ چې په مکه کې د رسول الله يوازېنی ملا تېر؛ يعنې تره يې ((ابوطالب)) رنځور شو؛ نو يوه ډله قریش ورته ورغلل، چې وراره يې نوي دين ته د خلکو له رابللو ډډه وکړي او که زموږ خبره يې ومنله؛ نو څه چې غواړي، ور به يې کړو؛ خو رسول الله پر خپلې بلنې ټينگ ولاړ و او خپل تره ته يې وويل، چې ورته ووايي:

((گرانہ تره ! که یو ټکی مو پر ژبه راوور؛ نو د عربو او عجمو
بناغلي به شی .))

قریشو رسول الله ته غور رانږدې کړ، چې څه وایي.
رسول الله وویل: ((وویاست: ((لا اله الا الله)) او یوازي "الله"
ولمانځئ.))

د قریشو مشرکان ددې خبرې په اورېدو، د "ابوطالب" له کوره
ووتل؛ ځکه که حق ته یې غاړه ایښې وای؛ نو باید له ټولو هغو
گټو او مقامونو یې لاس پرېمنځلی وای، چې په شرک او تېري ور
په برخه شوي وو.

دې پېښې ته پام څرگندوي، چې رسول الله هغه مهال د توحید پر
بنسټ نړیوال اسلامي حکومت جوړولو ته لار هواروله، چې دا
خبره د رسول الله د مدیریت مهم آر و.

په مدینه کې مدیریت

رسول الله مدینې ته تر هجرت روسته، د قرآن کریم د قوانینو او
د احکامو د پلي کولو په موخه، د اسلامي دولت د بنسټونو او
حکومتي سازمانو په جوړولو لاس پورې کړ.
د رسول الله بېسارې حکومتي کړنلار نه چا په پخوانیو تمدنو کې
لیدلې وه او نه به یې په راتلونکې کې وویني.

اداري تشکيلات

رسول الله له هر څه مخکې، اداري تشکيلات جوړ کړل، چې دا ورته د الهي احکامو د پلي کولو وزله وه، نه موخه.

د اسلامي دولت د اداري جوړښت غړي:

۱_ د سيمو او ټبرونو مشران او په هغوی کې د رسول الله استازي.

۲_ د زکات د راټولولو، ساتلو او وېش کارمندان.

۳_ د وحې او د هغو ليکونو ليکوال، چې رسول الله به د هېوادو،

ټبرونو او سيمو مشرانو ته ليکل او هغه سفيران، چې دا ليکونه او

پېغامونه به يې نورو دولتو ته رسول.

رسول الله په دې تشکيلاتو کې تر ټولو لوړ سياسي ځواک او

مقام و او پر ټولو مسلمانانو يې عام او سراسري ولايت درلود؛

ځکه د نبوت پر مقام سربېره يې د مسلمانانو د مشرۍ او واکمنۍ

دنده هم درلوده.

که پوښتنه وشي:

رسول الله د اسلامي دولت د جوړولو کار له کوم ټکي پيل کړ؟

د بيت المال او خزانې له جوړولو؟

د پوځي ځواک له جوړولو؟

د قضايي محاکمو له جوړولو؟

د گوند او يا گوندونو له جوړولو؟ يا...؟

ځواب دادی:

رسول الله د اسلامي دولت جوړول، د جومات په جوړولو پيل

کړ او په هغه وخت کې جومات د ديني گروهو د پياوړتيا، د نفس

د پاکۍ او روزنې، د اسلامي بنوونو د زده کړې ستر پوهنتون، د

پوځيانو بنوونيز مرکز، د انسان او الله تعالی د اړيکو او د ټولو

دولتي ادارو د څارنې او اوډون مرکز و.

د رسول الله پر سختو دښمنانو سربېره او هغوی چې په مدینه او او بهر کې مسلمانانو ته په څارنځای کې وو؛ نو په دغسې حالاتو کې یوازې په پیاوړي او دقیق مدیریت ترسره کېدای شي؛ نوځکه رسول الله د ټولو ادارو چارې په خپله سمبالولې، چې البته ددې ټولو کړلارو سرچینه الهي وحې وه؛ خو پلي کول یې د رسول الله تر مخامخ څارنې لاندې وو، چې په طبعي ډول لاندې دوو شېهو ته ځواب ورکړ شي:

الف_ د اسلام د دښمنانو گومان، چې ادعا کوي، اسلامي احکام ذهني او خیالي دي او په واقعیت کې پلي کول یې ډېر ستونزمن دي.

ب: د لایزم د لارویانو په لوی لاس دروغ او گومانونه، چې له سیاست او انساني کړو وړو، د قرآني نصوصو پر بېلېدو گروهن دي.

د رسول الله مدیریت

مدینې ته تر ننووتو لږ روسته، زیات شمېر پېښې وشوې، چې په هره پېښه کې د رسول الله ځانگړی چلن، د نوي مدیریت د کارولو دلیل دی.

۱_عدالت:

د رسول الله ټولنیزې چارې په اداري بڼه او د سنجول شوې کړلارې له مخې وې او تر لاس لاندیو سره چلن یې پر عدالت ولاړ و، ان په کتنه او موسکا کې یې هم په هغوی کې توپیر نه

کاوه او چارې يې داسې سمبالولې، چې حق حقوق ته ورسې او همدا الهي ځانگړنې يې وې، چې په انساني مشري کې يې ترې بې ساری بېلگه جوړه کړه.

څرگنده ده، هغه مشر ظالم دی، چې د تر لاس لاندې کسانو ترمنځ توپير کوي، چې په خپله به د خپلې ادارې د پنگېدو لامل وي، چې همدا اوس داسې توپيرونه د نړۍ په مادي ادارو کې شته، حال دا شعارونه ورکوي: مدير بايد ټولو کارکوونکيو ته په يوه سترگه وويني او ترمنځ يې مساوات وي؛ خو حقيقت دادی، چې دا شعارونه يې بنسټ نه لري او موږ د پاک نبي د سيرت په رڼا کې اعلانوو، چې د هر مدير چلن بايد د عدالت پر بنسټ وي؛ يعنې که دوي ادارې يو شاته شرايط او ځانگړنې ولري؛ نو د عدالت غوښتنه ده، چې دواړه برابر امتيازات ولري او که د ځينو سازمانو کار، د ټولني بڼگړو او گټو ته ژوندوني ارزښت ولري؛ نو د هغه سازمان او نورو ادارو ترمنځ مساوات، د ټولني د بڼگړو پر خلاف کار دی او کېدای شي د فرصتونو په لاسه ورکولو او د ډېرو وړتياوو او وړتياوو د ويجاړۍ لامل شي؛ لکه څنگه چې بېځايه بڼې، د قانون درناوی له منځه وړي؛ نوځکه وايو: په ځينو وختو کې مساوات له عدالت سره اړخ نه لگوي.

د رسول الله ژوند ان له بعثت مخکې هم له غوره چلن او بڼه مديريته برخمن و، چې بېلگه يې په عربو کې د کعبې په دېوال کې د ((حجر الاسود)) د تيري د اېښوولو پر سر د اړپېچ پر مهال د رسول الله مديريت دی.

کيسه داسې وه: هر چا غوښتل، ددې کار وياړ ور په برخه شي او په دې اړه يو هم له خپلې خبرې نه تېرېده او نېردي و ترمنځ يې اورده جگړه راشي. بالاخره پرېکړه وشوه: څوک چې رومي په وره راننوت؛ نو هغه به يې شخړه هواروي او د الله تعالی په اراده، حضرت "محمد" رومي کس و، چې راننوت او خپل څادر يې خپور کړ او تيره يې پکې کېښووه او تر ټولو يې وغوښتل د څادر يوه پيڅکه ونيسي او تيره خپل ځانگړي ځای ته راوړي او بيا يې تيره په خپل لاس په خپل ځای کې کېښووه او له دې لارې يې شخړه پای ته ورسوله.

بله بېلگه مدینې ته د ننوتو پر مهال ده.

د مدینې هر اوسېدونکي هڅه کوله د رسول الله د مېلمستيا وياړ ولري. هغه مهال ددې مسالې پر سر د لاس و گړېوان کېدو امکان ډېر و، چې ناوړه اغېزې يې تر ډېره پاتې کېدای شوې او په راتلونکې کې يې اسلامي غورځنگ ته ډېرې ستونزې پېښولې؛ نو هواروي ته يې رسول الله وويل:

((اوبن ته مې دنده ورکړ شوې، لار ورکړئ! چېرته چې ودرېد؛ هماغه کور ته ځم.))

اوبن د حضرت "ابو ايوب انصاري" (رض) د کور مخې ته ودرېد او دا مساله هم د رسول الله پر دې تدبير هواره شوه.

دا کړلار، چې د بشریت تاریخ یې ساری نه لري، په ښکلي انساني او اداري بڼه ترسره شو او سره له دې چې مهاجرو او انصارو پر خوی بوی او دودونو کې یو له بل سره خورا توپيرونه درلودل؛ خو د رسول الله د مدینې د هغه وخت د شرایطو او ټولو اړخونو په پامنيوي سره یې، په منځ کې یې "رورولي" اعلان کړه. په زړه پورې خو داده، چې ددې کړلارې پلي کولو ته هېڅ ډول ټاکنه او له پخوا جوړجاړی نه و شوی او دا کار هغه مهال ترسره شو، چې کله ټول مسلمانان راټول شول؛ نو رسول الله حکم وکړ: هر مسلمان دې په څنگ کې له ولاړ مسلمان سره د رورۍ تړون وکړي.

ددې بې سارې الهي او اداري کړلارې پایله دا وه، چې ټولو اصحابو ځان د یوې کورنۍ غړي گڼل او د سرښندنې داسې پورۍ ته رسېدلي وو، چې که په خپله یې هم کوم څیز ته اړتیا درلوده؛ نو مسلمان رور ته یې وربانښه او که د ارث او خپلوۍ په اړه آیتونه نه وو راغلي؛ نو ټولو به گومان کاوه، چې یو له بله میراث هم وړي.

۳- جومات؛ عبادتځی او د حکومت اداري مرکز:

د اسلام نوي پر پښو درېدلی امت، د خپلو اداري، فکري، سیاسي، پوځي او عقیدتي چارو سمبالنې ته یو مرکز ته اړ وو؛ داسې مرکز، چې د نوي دین له آرونو او ارزښتونو سره اړخ ولگوي او د همدې اړتیا لپاره، رسول الله له هر څه مخکې، د جومات په جوړولو لاس پورې کړ؛ یو ساده جومات، چې یوازې

څلور دېوالونه يې درلودل، چې لوړوالی يې د انسان د لوړوالي هومره و، چې په پيل کې يې چټ هم نه درلود او څه موده روسته ورته يې د کجورو له لستو چټ جوړ کړ.

اصولاً د يوې پروژې او کپلارې ارزښت په ښه اداره کولو پورې اړه لري او داچې څومره خلکو ته گټوره ده.

هو مسلمانانو! د رسول الله جومات په ډېر لږ لگښت جوړ شوی و او ساده و؛ خو له هماغې وړوکي او ساده جوماته، پر ټوله نړۍ د اسلامي تمدن وړانگې خپرې شوې.

۴- د مدينې د منشور ليکل:

په دې اړه مو په لومړي څپرکي کې خبرې وکړې.

۵- د جگړې مخنيوی:

د رسول الله د پوځي شخصيت په اړه مو په تېر څپرکي کې وويل چې: هغه مبارک به له داسې پر مخ تلليو پوځي کړنو کار اخسته چې نن پرې پوه پوځيان منښته کوي.

د پاک نبي د مديريت د عظمت يوه نښه دا وه، سره له دې چې وحې ورته راتله او د قرآن کریم ډېرو آيتونو؛ لکه:

((هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ^۱) = (الله) هغه دی، چې خپل استازی يې له سمې لارښوونې او حق دين سره راولېږه، چې هغه پر ټولو دينونو بريالی کړي او که څه هم مشرکان پرې خوښ نه وي.))

د اسلام بری تضمین کړی و؛ خو رسول الله د چارو عقلاڼي اړخ او تدبیر ته بې پامه نه و او د مسلمانانو روزنې ته یې اړینې تشکیلاتي او اداري لارې چارې برابرې کړې وې.

هو! د څښتن استازي، له دې ټولو شونتیاوو سره سره کونښن کاوه په چارو کې خبره په خبره هوراه کړي او کار یې وینې تو پیدو او جگړې ته نه پرېښود.

رسول الله هم د همدې سیاست د پلي کولو لپاره، د هجرت پر شپږم کال له مشرکانو سره تر لسو کالو پورې په "حدیبیه" کې تړون وکړ او بیا د "خبر" پر لور ولاړ او د دسیسو جرړه یې له بېخه را وایسته.

۶_ پاچایانو ته د لیکونو استول:

رسول الله د سفیرانو او ډیپلوماسی په درناوي، د بېلابېلو هېوادو پاچایانو ته لیکونه واستول او اسلام ته یې راوبلل، چې په تاریخي کتابو کې ددې لیکونو شمېر ۱۸۶ یاد شوی دی.

۷_ له یارانو بیا بیعت اخستل:

په کړکېچنو حالاتو کې له یارانو بیا بیعت اخستل یې، د مسلمانانو د روحي سټې د پیاوړتیا او وفاداری سنجولو ته اداري تدبیر گڼل کېږي، چې بېلگه یې د "حدیبیه" په سوله کې وه او کیسه یې داسې وه:

د څښتن استازي بې وسلې، له ۱۴۰۰ کسانو سره له مدینې، د مکې پر لور د کعبې زیارت ته راووت؛ د قریشو مشرکانو د حرکت مخه یې ونیوه. د څښتن استازي هم په سره سینه خپل سفیران ورولېږل،

چې په همدې تگ راتگ او ډيپلوماسۍ کې مشرکانو د رسول الله يو استازی بندي کړ او و يې واژه او هغه مهال سره له دې چې د څښتن استازي جگړې ته چمتووالی نه درلود؛ خو په هونښيار مديريت يې ټول ياران را ټول کړل او له هر يوه يې بيعت واخست، چې که جگړه ونښلي، دښمن ته شان نه کړي او دا بيعت په اسلام کې پر "بيعت رضوان" مشهور دی.

۸_ ۵ مکې فتح:

ستر سوله پال مشر او د رحمت پيغمبر، د مکې د فتح پر مهال پر ښار ورننووت او اعلان يې وکړ:

((خئ ولاړ شئ! ازاد ياست !!!))

رسول الله تر هغو قريشو غچ وانخست، چې مسلمانان او هغه يې له کوره ايستلي، وهلي، تکولي او ځينې يې شهيدان کړي وو. ان ستر مشرک او د مشرکانو مشر؛ "ابوسفیان" يې هم وبانښه او اعلان يې کړه چې: ((چاچې د "ابوسفیان" په کور کې پناه واخسته؛ نو خوندي او په امن کې دی)).

د رسول الله د مدیریت بنسټونه

۱- الهي وحی:

اسلام د انسانانو ترمنځ په وگړنیو او نړیوالو چارو کې پوره مساوات راوپراندې کړی.^۱

((يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ^۲ = خلکو! مور په واقع کې تاسې له یوه نارینه او یوې ښځې پیدا کړي یاست او خانگې (او خېلونه) او تېر تېر مو وگرځولې چې سره وپېژنئ (خو دا د امتیاز کچه نه ده) په حقیقت کې د الله تعالی پر وړاندې ستاسې ډېر عزتمن، ستاسې ډېر پرهېزگار دی، په رښتیا الله تعالی پوه (او) خبر دی.))

او رسول الله به هم په بېلابېلو مناسبتونو کې پردې خبره ټینگار کاوه، چې وایي:

((خلکو! الله تعالی مو یو او پلار مو هم یو دی، ټول د ادم اولاد یاست او عرب پر عجم فضیلت نه لري؛ خو په تقوا.))

نوځکه په اسلامي ټولنه کې تقوا د غورتیا کچه ده. د اسلام له نظره، کار او عمل واجب دی او کار د انسان د دنیا او آخرت د ښکمرغی لامل دی، چې دا آیت دې حقیقت ته اشاره کوي:

^۱ بسیوني دکتور عبد الغني عبدالله: اصول علم الادارة العامة: ۴۸ مخ.

^۲ (حجرات/۱۳)

((وَقُلْ اَعْمَلُوا فِى سَبِيْرِ اللّٰهِ عَمَلَكُمْ وَرِسُوْلَهُ وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَسَتُرَدُّوْنَ اِلَىٰ عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ^۱) او (ورته) ووايه: ((هر كار چې غواړئ) و يې كړئ! الله تعالى او پيغمبر يې او مؤمنان ستاسې كړه گوري! او ژر به د پتو او ښكاره وو پوه ته وړاندې كړاى شئ؛ نو څه چې مو كول، تر هغو به مو خبركړي!))

او دا چې د ټولنې پياوړتيا په زيار او ډله ييز كار پورې اړه لري؛ نو قرآن كريم هم دې خبرې ته اشاره كړې او وايي:

((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَنْتَعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ^۲) مؤمنانو! د دين د نښو او الهي پولو (او د حج د مراسمو) او د (هرې يوې) حرامې مياشتې درناوى وكړئ او د قربانيو په نښه شويو او بې نښو څارويو ته لاس مه غځوئ او هغوى (هم) مه ځوروى، چې د خپل پالونكي د فضل په لټون او د خوښۍ لپاره يې د ((بيت الله)) پر لور ځي؛ خو چې له احرامه راووتلى، ښكاركولاى شئ او له يوې ډلې سره دښمني دې چې پر تاسې يې (د حديبې پر كال) د مسجدالحرام لار تړلې وه، تاسې و نه

^۱ (توبه/ ۱۰۵)

^۲ (مائده/ ۲)

هڅوي، چې تېرى پرې وکړئ او (تل) په نېکيو او پرهېزگارى کې يو له بل سره مرسته وکړئ او (هېڅکله) په گناه او تېريو کې ديو د بل لاسنيوى مه کوئ او د الله تعالى (د فرمان له مخالفته) ځان وساتئ؛ (ځکه) چې الله تعالى سخت عذابى دى.)

قرآن کریم وايي: پر ځمکه کونښن کول، د حلال رزق لاس ته راوړل دي او په دې اړه وايي:

((يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ^۱ = خلکو! تر هغو (خيزونو) وخورئ، چې په ځمکه کې حلال او پاک دي! او د شيطان پر پلو مه ځئ، چې هغه مو ښکاره دښمن دى.))

انساني کار او يو له بل سره مرسته، بېلابېلې ښې پايلې لري، چې يوه يې د شتمنى لاس ته راوړل دي، چې موږ ورته د اقتصاد په برخه کې اشاره کړې ده.

دين د شتمنى سمې ساتنې ته د انفاق سپارښتنه کړې:

((وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا^۲ = او هغوى چې کله (د الله تعالى په لار کې) لگښت کوي؛ نو نه بې ځايه لگښت کوي او نه کنجوسي؛ بلکې منځلاري وي.))

د حلال رزق تر گټلو او انفاق روسته، په اسلامي ټولنه کې د تزکيې (نفسپاکۍ) او ټولنيزو دندو وار دى. په دې اړه قرآن کریم وايي:

^۱ (بقره/۱۶۸)

^۲ (فرقان/۶۷)

((وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ^۱ = او هغوی چې په مالونوکې یې
یو ټاکلی حق وي))

((لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ^۲ = د سوالگر او بې برخې لپاره (چې له
بېوسی سره سوال نه کوي))

((خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ إِنَّ
صَلَاتِكَ سَكَنٌ لَّهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ^۳ = د هغوی له مالونو (د زکات
په نامه) صدقه واخله، چې په هغه یې پاک او سوتره کړې او (د
زکات اخیستو پر وخت) ورته دعا وکړه؛ ځکه چې ستا دعا ورته
ډاډېنه ده او الله تعالی اورېدونکی (او) پوه دی.))

۲- شورا:

سلامشوره اسلامي آر او مدیریتی فن دی او لکه څنگه چې د
منفي او مثبتو جریانو له یو ځای کېدو برېښنا پیدا کېږي؛ مشوره
هم د افکارو د پیاوړتیا او د بشري ټولنو د پرمختګ لامل ګرځي
او اسلام د عقل، فطرت او انسانیت د دین په نامه، ددې آر د پلي
کولو مخکښ دی. حال دا، بې دینه ټولني تر ډېرو خونړیو جګړو
روسته دې آر ته ورسېدلې، هغه هم په نیمګړې توګه.

په ټولنه کې اسلامي شورا، د نصیحت، سربښندنې او احساس له
مخې د پلي کېدو وړ ده، نه د نورو هېوادو په څېر، چې مشوره له

^۱ (معارج/۲۴)

^۲ (معارج/۲۴)

^۳ (توبه/۱۰۳)

مخې د مقابل لوري د بهرولو لپاره وي، چې د اسلامي شورا او نورو شوراوو بنسټيز توپير په همدې خبره کې دی.

چې کله دويم خليفه د "ايران" د فتحې په موخه بهر راووت؛ نو حضرت "علي" ورته وويل: ((ته د مسلمانانو واکمن يې؛ نو غوره به وي، چې په پلازمېنه کې پاتې شي او جگړې ته بولندوی وټاکي.)) خليفه همدا مشوره ومنله.

د رسول الله له نظره، په اسلامي شورا کې لاندې دوو ټکيو ته پام د شورا د پياوړتيا لامل گرځي:

الف_ تر ټولو مسلمانانو سره مشوره، نه له يوې ځانگړې او ټاکل شوې ډلې سره، چې له دې لارې د افکارو خاوندان خپل نظر ښکاره کړای شي.

د "بني ساعده په سقيفه" کې چې لومړی خليفه يې وټاکه، ډېر غوره مشاوران؛ يعنې "نبوي کورنی" او "بني هاشم" نه وو، چې مشر يې "علي" و؛ نوځکه د اسلامي خلافت بنسټ کور کېښوول شو، چې پايله يې په درېيم خليفه پسې د خلکو پاڅون و، چې بيا ټول مسلمانان راغلل او د "علي" کرم الله وجهه ټاکنې ته يې راودانگل؛ لکه چې مسلمانانو غوښتل، د تېرو شوراوو نيمگړتيا تکرار نشي، چې آريز سلا کاران پکې نه وو.¹

ب_ بايد د هرې شورا په سر کې تکړه، مدير او مدبر مشر وي، چې روستی پرېکړه وکړای شي.

¹ [خوشال باباوايي: ((چې اړيچ يې د اصحاب په مخ کې راشي - د مفهوم مو کار هغو زده چې مفهوم دی. ژباړن))]

رسول الله د زړه له کومې پر دې اسلامي دود عمل کاوه، چې قرآن کریم یې په اړه ویلي دي:

((وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ^۱ = او د هغو کسانو (لپاره دي) چې د خپل پالونکي (بلنه) یې منلې او لمونځ یې کړی وي او خپلمنځي چارې په مشورې سره سرته رسوي او څه چې موږ ورته ور روزي کړې (د الله تعالی په لار کې یې) لگوي))

او همداراز یو بل آیت، چې رسول الله ته خطاب دی، وایي: ((فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ^۲ = خلکو ته د الهي رحمت (په برکت): نرم (او مهربان) شوی یې او که توند خویه او سخت زړی وي؛ نو خلک درځنې خپرېدل؛ نو تر هغوی تېر شه او بښنه ورته وغواړه او په چاروکې ورسره مشوره وکړه؛ خو چې کله دې هوډ وکړ (نو پرېکنده اوسه) او پر الله تعالی توکل وکړه؛ ځکه بروسگر د الله تعالی خوښېږي.))

رسول الله له یارانو سره تر سلامشورې روسته، په خپله پرېکړه کوله او عملي کوله.

^۱ (شوری / ۳۸)

^۲ (آل عمران / ۱۵۹)

"امين الاسلام طبرسي" له رسول الله روايت ڪري: ((چاچي د ڪار
له اڀوند ڪارپوه سره سلامشوره وڪڙه؛ نو پر سمه به بنيون شي))^۱

^۱ طبرسي؛ مجمع البيان: ۵ ٽوڪ، د شوري دسورت د ۳۸ آيت تفسير.

شورا او ولسواکي

پېړۍ پېړۍ مخکې له دې چې په نړۍ کې د ولسواکۍ فکر رامنځ ته شي، په اسلامي ټولنه کې د سلامشورې او شورا آر دود و او مسلمانانو به د الهي تقوا او ديني ارزښتونو له لامله ان په سربښندنه او د خپلو شخصي گټو د لاسه ورکولو په بيه، د دې آر د پلي کولو په موخه، يو بل ته سلامشوره ورکوله.

د نوې ولسواکۍ روح هم د ټولنې د وگړيو له رای او تجربې گټه اخستل دي. ويلاى شو: د اسلامي شورا بنسټ تر ولسواکۍ پراخه دی.

اسلامي عالمانو د اسلامي دولتو لپاره د ((اهل حل وعقد)) د شورا خبره رامنځ ته کړې، چې د ديموکراتيکو غونډالو پارلمانو ته ورته ده او هماغه ونډه لري^۱.

او ويلې يې دي، چې غړي يې بايد عادل، حکيم، ټولنپوه او د نظر خاوندان وي، چې وکړای شي د واکمنۍ او مشرۍ په کچه برابر وي او له خپل منځه هغه خپل مشر وټاکي، چې تر ټولو اسلام او مسلمانانو ته وړ وي^۲.

د يادونې ده، چې دا نظر يوازې په کتابو کې ليکل شوی او بيخي پلي نه شو؛ لکه څرنگه چې مو پخوا هم ورته اشاره وکړه ځينې

^۱ ابوالاعلي مودودي؛ نظريه الاسلام و هديه في السياسة والقانون والدستور: ۲۶۲ مخ.

^۲ (وگورئ: ماوردي، احکام السلطانيه)

روڼه شته حکومتو سره د جوړجاړي له مخې هر حکومت، چې
پر اوضاع لاسبر شي، په رسمیت پېژني، بې له دې چې وويني
خرنگه ځواک ته رسېدلی دی.

اداري بنسټونه

الف - کار:

رسول الله د بشري ټولني مخکښ مدير و. د اسلامي دولت چارې يې په قرآني آرونو سمبالولې، چې د اداري او ټولنيزو هڅو پر مهال، د هر چا دنده ټاکل شوې وي.

د رسول الله مدیریت دومره بنکلی او په زړه پورې و، چې هغه مهال يې د "روم" او "ایران" پاچایان تر پلي کولو بېوسي وو. د الهي اداره چيانو خاتم؛ د مسلمانانو د ټولنيز مقام او په دنيا او آخرت کې د رتبې د ټاکلو کچه کار وټاکه. قرآن کریم وايي: ((وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُؤْفِقَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ^۱) او هغوی هر يو (مؤمن وکافر) ته د خپلو کړنو له مخې درجې دي، چې يې د کړنو بدل پوره ورکړای شي او هېڅ تېری به پرې ونشي.))

قرآن کریم د مېرمنو کار هم نالیدی نه دی گڼلی، وايي: ((فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الثَّوَابِ^۲) نو پالونکي يې غوښتنې ومنلې (او ويې ويل) زه له

^۱ (احقاف / ۱۹ آیت)

^۲ (آل عمران / ۱۹۵)

تاسې د هېچا عمل نه لاهو کوم، نارینه وي که ښځه، ټول له يوه جنس ياست، هغوی چې زما په لار کې هجرت کړی او له خپلو کورونو شپړ شوي او زما په لار کې ځورول شوي او جگړه يې کړې او وژل شوي دي؛ نو هر ورو يې گناهونه ښم او هغو جنتي باغونو ته يې ښاسم، چې تر ونو لاندې يې ويالې بهېري، دا د الله تعالی له لوري ثواب دی او له الله تعالی سره تردې هم ښه ثوابونه شته.))

هغه بې ساري مدير نه يوازې مسلمانان يې کار ته را هڅول؛ بلکې کار يې د تکامل چورليخ گانه؛ ځکه له کار سره مينه، په انسان کې د نوبت او کونښن روح ژوندی ساتي او بې شوقه کار نه يوازې د پرمختگ لامل نه گرځي؛ بلکې د پوپناه کېدو او روسته پاتېښي لامل دی.

رسول الله ددې حکيمانه سياست په پلي کولو، د عربو ورک نومی ملت، نړيوالو ته د انساني ارزښتونو خوروونکي او له ظلم او فسادو ازادوونکي وښود.

د پورتنیو څرگندونو له مخې ويلاى شم: د يوه ښوونځي، تکړه او بريالی مدير هغه دی، چې د کار پر وړتيا سربېره، له کار سره مينه او پر ارزښت يې ايمان ولري.

پوهان وايي: ((هر څوک د يو کار استعداد لري؛ خو بختور هغه دی، چې دا استعداد رابرسېره کړي.))

پېغمبران د ټولنو ستر مديران وو؛ ځکه په پرلپسې کار او منظم مديريت يې بشري ټولني "توحيد" او د الله تعالی دين ته رابللي؛

نوڅکه په هغو سختو شرايطو او د شونتياوو په کمښت او د مناسبو اداري سازمانو په نه شتون کې يې حداکثر بری ترلاسه کړ.

ب: پوهه، واک او وړتيا:

رسول الله مسلمانان د پوهې زده کړې، د تخصص لاس ته راوړو او فکر کولو ته هڅول، چې له دې لارې يې ځواک او منزلت غښتلی کړي. په دې اړه قرآن کریم وايي:

((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ^۱ = مؤمنانو! چې کله درته وويل شي: ((په مجلسونو کې ځای ارت کړئ (او نويو راغليو ته ځای ورکړئ))؛ نو ځای پراخ کړئ، چې الله تعالی ستاسې په چارو کې پراخي راوړي او چې کله وويل شي: ((پاڅئ))؛ نو پاڅئ، چې الله تعالی له تاسې د هغو کسانو درجې لوړې کړي، چې ايمان يې راوړی او پوهه ورکړ شوې ده او څه چې کوئ، الله تعالی پرې ښه خبردی.))

کارپوهيزه پوهه د ژوند لار رڼا کوي او د نويو نظرياتو د راپيدا کېدو او د شننې لار يې هواروي.

د وگړيو په ټاکنه کې د رسول الله يوه کچه بدنې ځواک او روغتيا هم وه؛ ځکه وس او روغتيا د ديني واجباتو د پلي کولو او د ديني ارزښتو لاس ته راوړو ته لازم شرط دی.

^۱ (مجادله/ ۱۱ آيت)

اسلام مؤمنان بدني روغتيا او چمتووالي ته رابلي او رسول الله وايي:

((خواکمن مومن تر کمزوري مومن ښه دی.)) او په بل ځای کې وايي: ((مؤمنه! بدن دې پر تا حق لري)) او د روژې نيوو گټه يې روغتيا ښوولې ده: ((روژه ونيسئ، چې روغ رمت شئ.))

په ديني ښوونو کې لامبو، اس ځغلوڼه او منډه ځانگړی ځای لري او لمونځ، حج او د جهاد په څېر عبادتونه، پر معنوياتو سربېره، د انسان د بدني ځواک او روغتيا په پياوړتيا کې هم خورا ستره ونډه لري. پخوا مو هم ورته اشاره وکړه، چې د بقرې د سورت په ۲۴۷ آيت کې راغلي:

((بني اسرائيلو د ((طالوت)) پر واکمنۍ د شتمنۍ د کموالي له کبله نيوکې کولې؛ خو حکيم الله تعالی بني اسرائيل د طالوت په بدني ځواک پر غور ووهل او ددې دندې وړ يې وگاڼه.))

ج: مساوات:

اسلام ټول مسلمانان په ټولنيزو حقوقو کې مساوي گڼي او چا ته د توکم، ژبې او د پوټکي د رنگ په سترگه نه ويني او لکه څنگه چې مخکې مو هم وويل: رسول الله چې مدينې ته ورسېد؛ نو سره له دې چې انصار او مهاجر له بېلابېلو تېرونو وو؛ خو هغوی يې يو له بل سره روڼه کړل.

په غير الهي افکارو کې، نه يوازې د بشر له مساوات او برابري انکار کېږي؛ بلکې په ځينو پخوانيو ټولنو کې په ډېر وياړ د انسانانو د توپير خبره کېده، چې دا ناسم گومان په "يونان" او

"روم" کې ډېر و او خلک پر ازاد، مريي، روحانيونو، سرتهرو او کارگرانو وېشل شوي وو او په پخواني "هند" کې يوې ډلې ته نجس (اچوت) ويل کېدل او بېخي ټولنيز حقوق يې نه درلودل. په اسلام کې مساوات هغه شعار نه دی، چې له هر تفسیر سره اړخ ولگوي. د ساري په توگه: توکم پالنې ته له هېواد سره مينه نه وايي، د قومي بڼهگرو لپاره هر تېری روا نه گڼي او يا داچې له ننني قوانينو او غونډالو سره جوړجاړی وکړي؛ بلکې ثابت آرونه لري او ټول انسانان په حقوقو کې مساوي گڼي او په انسانانو کې توپير، په لاس ته راوړيو ځانگړنو؛ لکه په نيکۍ او فساد کې ويني.

قرآن کریم وايي:

((أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ^۱))
 او ښې کړنې يې کړې وي، د هغه چا غوندې کړو، چې په ځمکه کې فساد کوي؟ يا پر هېزگاران د بدکارانو غوندې کړو؟!))

او پردې سربېره، قرآن کریم د ټولو انسانانو ريننه يوه بولي او

وايي:

((يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا^۲)
 پالونکي (له مخالفته) ووېرېږئ، هغه چې تاسې ټول يې له يوه

^۱ (ص / ۲۸)

^۲ (نساء / ۱)

تنه پیدا کړئ او (همداراز) له هماغه یې د هغه جوړه هم پیدا کړه
او له دې دواړو یې (د ځمکې پر مخ) ډېر نارینه او ښځې خواره
کړل او له هغه خدایه ووېرېږئ، چې (تاسې ټول یې پر لوبښت
قایل یاست) په نامه یې یو له بله څیزونه غواړئ. (او همداراز) له
خپلوانو سره د اړیکو له پرېکونې ډډه وکړئ؛ ځکه الله تعالی
څارونکی دی.)

او د الله تعالی استازی وایي:

((تاسې ټول د آدم اولاد یاست او آدم له خاورې و.))

په مساوات کې پامور څلور ټکي

۱_د مساوات پر آر عمل:

قرآن کریم په ډاگه دا خبره کړې، چې د الله تعالی استازی هم د نورو انسانانو په څېر انسان دی:

((قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّ اللَّهَ مُنِيبٌ إِلَيَّ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا))=ووايه: ((زه خو يوازې ستاسې غونډې يو بشر يم (ځانگړنه مې داده، چې) ما ته وحې کپري، چې ستاسې يوازېنى معبود ايکې يو معبود دی؛ نو څوک چې له خپل پالونکي سره د مخامختيا هيلمن وي؛ نو بايد ښې چارې وکړي او هېڅوک د خپل پالونکي په عبادت کې شريک نه کړي.))

تاريخپوهان ليکي: يو عرب راغی، چې لا يې رسول الله نه و ليدلی، چې د پاک نبي هېت پرې کښاست او په رپار شو. رسول الله په مهربانۍ ور وکتل او ورته يې وويل: ((روره! پر ځان سخته مه راوله! زه خو څه باچا نه يم، زه د قريشو د يوې مېرمنې زوی يم، چې وچه غوښه يې خوړه.))

۲_طبقاتي ليد له منځه وړل:

قرآن کریم د حضرت نوح عليه السلام د کيسې په ترڅ کې وايي:

((قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْدَلُونَ. قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ شعراء. إِنَّ حِسَابَهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ. وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ^۱ = وویل: ((ایا پر تا ایمان را ورواوا حال دا خوار او پرپوتو خلکو دې لار منلې ده؟! (نوح) وویل: ((له کړنو یې خبر نه یمکه پوهېږئ، د حالاتو گروېگنه یوازې زما د پالونکي کار دی او زه د مؤمنانو شپونکی نه یم.))

رسول الله هم د قرآن کریم پر حکم، د جاهلیت طبقاتي لید او روحیه درې وړې کړه او هغه مهال، چې د قریشو مشرانو د الله تعالی له استازي وغوښتل، د "صهیب"، "عمار" او "بلال" په څېر مسلمانان، د بېوزلی له لامله له غونډې وباسي؛ نو آیت راغی:

((وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ^۲ = او هغوی مه شړه، چې گهڅ او ماښام خپل پالونکی بولي او خوښي یې غواړي، نه د هغوی حساب پر تا شته او نه ستا حساب پر هغوی شته؛ نو که هغوی وشړي؛ نو له ظالمانو به شې.))

او په دې توگه رسول الله د هغوی ناروا غوښتنه ونه منله.

۳- د ښځې او سړي مساوات:

ددې موضوع پر ارزښت به هله پوه شئ، چې خبر شئ، ددې ډول مساواتو فکر ان د اروپا د منځنیو پېړیو د عالمانو ذهن ته هم

^۱ (شعراء/۱۱۱-۱۱۴)

^۲ (انعام/۵۲)

نه و راغلی او تل یې په دې اړه یو له بل سره شخړه وه، چېایا ښځه انساني روح لري او که شیطاني؟ حال دا قرآن کریم د ښځې او سپري د ټولنیزو حقوقو د مساوات خبره هغو خلکو ته کوي، چې لونیې یې ژوندی ښخولې او ښځه یې پرېوتی موجود گانه.

قرآن کریم دا مساوات په دې بڼه اعلان کړ:
(مَنْ عَمَلْ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^۱) هر نارینه او یا ښځه، چې ښه کار وکړي (؛ نو) که ایمان یې راوړی وي؛ نو بېشکه هغه ته به په پاک ژوند، (حقيقي) ژوندون ورکړو او هر ورو به هغوی ته ترخپلو کړنو هم ښه بدله ورکړو.))

۴- د ولس او ولسمشر ترمنځ مساوات:

رسول الله او یارانو یې په یو سفر کې هود وکړ، چې خواړه پاخه کړي، چې هر یوه ته دنده ور پر غاړه شوه او رسول الله هم د نورو په څېر یوه دنده پر غاړه واخسته چې یارانو یې وویل: ((موږ به خوشحاله شو، که کار دې موږ وکړو.))

رسول الله وویل: ((پوهېږم؛ خو نه غواړم ځان پر تاسې غوره وگڼم.))^۲

۵_ د والیانو ټاکل:

^۱ (نحل/ ۹۷)

^۲ قسطنی؛ مواهب اللدینه: ۲۹۴ مخ.

دا ټاکنې رانښيي د پاک نبي د اسلام د بلنې پیاوړتیا او راتلونکې ته پام څومره و. په قرآن کریم کې د حضرت شعیب علیه السلام د لور له خولې راغلي، چې خپل پلار ته یې وویل:

((قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبْتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ قَوِي الْأَمِينُ^۱ تر هغو دوو (نجونو) یوې وویل: ((پلاره! دی په مزدوری ونیسه؛ ځکه ډېر غوره سړی، چې ته په مزدوری نیسې (نو همداسې) یو څوک دې وي، چې غښتلی او امین وي.))

د رسول الله ټولې هلې ځلې ددې لپاره وې، چې د اسلام او مسلمانانو د چوپړ لپاره غوره انسانان وټاکي او په دې اړه وايي:

((څوک چې د مسلمانانو واکمن شي او دنده داسې چا ته وسپاري، چې ترې وړ کس وي؛ نو له الله تعالی او پېغمبر سره یې خیانت کړی دی.))

^۱ (قصص / ۲۶)

انساني مدیریت

رسول الله په خپلو کړلارو او مدیریت کې یوازې د انسان خیر او سمونې ته پام کاوه او یوازې اسلام دی، چې په ټولو احکامو کې یې د انسان دنیوي او اخروي نېکمرغۍ ته پام کړی او د انسان ټولې وگړنې او ټولنیزې چارې یې اوډون کړي دي.

د اسلام د ټولو احکامو روح د انسان د حرمت، شخصیت، عزت او درناوي ساتنه ده، چې په دې اړه قرآن کریم مجید وايي: ((وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا^۱) او په رښتیا مور بنیادم ته ډېر عزت ورکړی دی او هغوی مو په وچه او لمده کې (پر سورلیو) سواره کړي دي او هغو ته مو له ډول ډول پاکو خیزونو روزي ورکړې او هغوی مو تر خپلو ډېرو مخلوقاتو غوره کړي دي)).

انسان ته یې د کړنو له مخې سزا یا ثواب ورکول کېږي. که ښه یې کړي وي؛ نو ثواب به ورکړ شي او که بد یې کړي وي؛ نو سزا به یې ورکړ شي.

کچه او معیار، د مسلمان کړنې دي؛ یعنې چې کله انسان خپل کار د الله تعالی په نامه پیلوي؛ نو گروهه لري، الله تعالی یې له نیت او ښکاره او پټو چارو خبر دی او همدا فکر یې روح

^۱ (اسراء/۷۰)

پیاوړی کوي او تل یې دا کوښښ وي په چارو کې د الله تعالیٰ خوښي لاس ته راوړي؛ ځکه الله تعالیٰ ویلي:

((إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا^۱) په رښتیا هغوی چې ایمان راوړی دی او ښه کارونه یې کړي وي؛ نو موږ به د ښکانونو اجر لاهو نه کړو.))

الله تعالیٰ پر دې خوښېږي، چې کار په څیرتیا او پوخ پیل کړی. رسول الله هم ډېر اسان شریعت راوړی، چې انسان پکې تر خپلې وسې پر دی. قرآن کریم وايي:

((لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ^۲) الله تعالیٰ هر څوک تر خپلې وسې مکلف بولي (انسان) چې څه (ښه) وکړي؛ نو ځان ته یې کړي او هره (بدې) چې وکړي؛ نو د ځان په زیان به یې کړې وي. (مؤمنان وايي): پالونکيه! که له موږ څه هېره او خطا وشي، موږ پرې مه نېسه. پالونکيه! پر موږ هغه پېټی مه ږده؛ لکه چې هغه دې (د گناه او سرغړونې له لامله) زموږ پر مخکښو ایښی و. پالونکيه! پر موږ هغه پېټی مه ږده، چې د پورته کولو وس یې نه لرو او د گناهونو

^۱ (کھف/۳۰)

^۲ (بقره/۲۸۶)

نښې را نه پرېمینه، ومو بښه، رحم راباندې وکړه، ته زموږ پالندوی (او مرستندوی) یې او پرکافرانو مو بریالي کړه.))
چې پردې گروهه، د مسلمان عمل، د خیرتیا او مړانې تر ټولې لوړې کچې ته رسي او هم په خپلو لارویانو کې د داسې مفکورې رامنځ ته کول ډېر ستر کار او د مدیریت مهم ټکي دی. سره له دې چې اسلام کار عبادت گڼلی؛ خو مادي اړخ ته یې هم پام دی، چې کارگر ښه ژوند ولري او په مینه او نوبت کار وکړي.

رسول الله ټینگار کاوه، چې په عدالت د کارگر مزدوري ورکړئ او تل یې د کارگر سوکالی ته پام و او په دې اړه وايي: ((خوک چې زموږ لپاره د یوکار لامل شي؛ نو که کور نه لري؛ نو باید د کور خاوند شي او که ښځه نه لري؛ باید د ښځې خاوند شي او که سورلي نه لري؛ نو باید د سپرلی خاوند شي.))

د رسول الله سیرت د هغه په زدکړیال؛ حضرت "علي ابن ابیطالب" کې انځور شو. حضرت "علي" چې "مالک اشتر نخعي" د "مصر" والي وټاکه؛ نو داسې یو منشور یې ورکړ، چې د نړۍ تر ټولو لوړ اداري او سیاسي کړلار شمېرل کېږي او په یوه برخه کې یې راغلي:

((له ولس سره په نرمۍ چلن کوه او د داپړن څاروي په څېر مه اوسه، چې د ولس داپړل درته غنیمت وي.))^(۱)

^۱ (نهج البلاغه: ۵۳ لیک)

د عمومي مدیریت ځانگړنې

۱_ د کار پر ارزښت ایمان:

په غیر دیني ټولنو کې مدیریت یو کسب دی، چې ټاکل شویو مادي موخو ته رسېدل اسانوي او له هرې لارې او وسیلې یې د خلکو قانع کول ځانگړنه ده؛ خو په اسلام کې د مدیر د ټاکلو اساسي شرط، د کار پر ارزښت د زړه له کومې باور دی؛ لکه څرنگه، چې رسول الله د قرآن کریم پر حقانیت او خلکو ته یې پر تبلیغ بشپړ ایمان درلود او دا حقیقت قرآن کریم بیان کړی:

((آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفِرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ^۱))
تعالی له لوري نازل شوي دي، ایمان یې پرې راوړی دی (او هغه په خپلو ټولو خبرو پوره مؤمن دی) او (هم) ټولو مؤمنانو پر الله تعالی، پرښتوو، کتابونو او پیغمبرانو یې ایمان راوړی دی؛ (او وایي:)) ((مور د الله تعالی د پیغمبرانو ترمنځ یوه ته هم په توپیر قایل نه یو (او پر ټولو ایمان لرو)) او (مؤمنانو) وویل: ((مور واورېدل او غاړه مو کېښووه: پالونکيه! ستا بښني (ته سترگې پر لار یو) او درتگ (مو) یوازې همدا ستا لوري ته دی.))

^۱ (بقره/ ۲۸۵)

د رسول الله پر لپسې هلې ځلې، پر الهي وحې او اسلامي ارزښتونو د ايمان نښه وه؛ ځکه ډېر کړاوونه يې پرې راوستل؛ خو بيا هم سترې نه شو او هغه مهال به له خوشحالي په جامو کې نه ځايېده، چې ډلو ډلو به اسلام راوړ او هغه مهال به ډېر خپکې ده، چې خلک به سمې لارې ته نه راتلل؛ خو آيت راغی او د رسول الله د تسليت لپاره يې وويل:

((فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا^۱) او که په دې خبره (= قرآن کریم) ايمان را نه وړي؛ نو بنيبي ته د هغوی د کړنو له لامله ځان له غمه مړ کړي.))

۲_ امانت ساتنه او د مسوليت احساس:

هغه مشر بريالی او ځلېدلی دی، چې د ستر روح خاوند وي او د کار سختي وزغمي او په اخلاص او امانتوالی خپله دنده ترسره کړي.

په اسلام کې مدیریت يوازې وړ مومن او وړ کارپوه ته سپارل کېږي او سیره ليکونکیو ليکلي، يو صحابي رسول الله وپوښته: ((ولي راته قومانداني نه راسپاري؟))

رسول الله ورته وويل: ((ځکه د سر ته رسولو وس يې نه لرې او د يوې دندې يا کار مسوليت د قيامت پر ورځ د انسان د پښمانۍ او سرکوزۍ لامل دی؛ خو (نه) هغوی ته چې د دندې او مسوليت وړ وي او ټول واجبات يې پوره کړي وي.))

۱ (کهف / آيت)

۳- پرېکندتوب:

په حساسو شېبو کې د رسول الله د پرېکنده هوډ کولو په اړه مو د رسول الله د پوځي مشرۍ په بحث کې خبرې وکړې.

دلته بايد ووايم: مدير د ټولو پروژو او کپلارو روستی هوډ کونکی دی؛ نو بايد بې له هر ډول وسواس او شکه، تر ټولو غښتلي اراده ولري؛ ځکه د ارادې سست والی د مدير په مدیریت کې گډوډي راولي. الله تعالی خپل استازي ته وايي:

((فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ^۱) = خلکو ته د الهي رحمت (په برکت)؛ نرم (او مهربان) شوی یې او که توند خویه او سخت زړی وي؛ نو خلك درځنې خپرېدل؛ نو تر هغوی تېر شه او بښنه ورته وغواړه او په چارو کې ورسره مشوره وکړه؛ خو چې کله دې هوډ وکړ؛ نو پرېکنده اوسه او پر الله تعالی توکل وکړه؛ ځکه چې توکل کونکي د الله تعالی خو ښېري.))

حضرت "علي" وايي:

((په پرېکنده هوډ، ناغېري او بې ارادېتوب له منځه یوسئ^۲))

((چا چې سستي او لټي جامه کړه؛ نو حقوق یې پوښانه شي^۳))

۴- عاجزي او ولسي کېدل:

^۱ (آل عمران / ۱۵۹)

^۲ (غرر الحکم: ۴ټوک، ۲۳۲ مخ)

^۳ (الحیات: لومړی ټوک، ۴۰۲ مخ)

قرآن کریم د "حجر" د سورت په ۸۸ آیت کې رسول الله ته وایي: ((له مومنانو سره مهربان اوسه!)) او د رسول الله اخلاق، چې د قرآن کریم له مخې و، داسې مهربان، عاجز او متواضع و، چې کله به کوم ناپېژندگلو راغی؛ نو رسول الله به یې نه پېژانده؛ نو پوښتل یې، چې په تاسې کې کوم یو د الله تعالی استازی دی؟ خورا مهربان او تل به موسکی و او هغه مهال، چې د قریشو مشرکانو ترې وغوښتل چې ورسره ناست بېوزلي وشړي، چې د ناستې ځای یې پراخه شي؛ نو و یې نه منل.

حضرت "علي" خپل والي ته ولیکل:

((مالکه! لورنه به خلک درسره مهربانه کړي او د عدالت پلي کول تر ټولو غوره چار دی، چې د واکمن څېره ځلاندي. د وخت یوه برخه هغوی ته ځانگړې کړه، چې تاته اړتیا لري او کارونه یې په خپله ترسره کړه. په عمومي غونډه کې کېنه او پر هغه مقام، د هغه الله تعالی پر وړاندې متواضع وسه، چې ستا پیدا کوونکی دی او په کوم ځای کې چې ناست یې؛ ساتندویان دې مه پرېږده، چې خلک درته په ډاډه زړه خپله ستونزه ووايي. ^۱))
هو! مسلمان مدیر په خلکو کې کېني او له نږدې او مخامخ یې ستونزو ته غوږ ږدي.

۵_ نېکه مخینه:

د الله تعالی استازی له بعثت مخکې په "امین" مشهور و. د بېوزلیو د دفاع او ورسره د مرستې په موخه یې د "حلف الفصول" په تړون

^۱ (نهج البلاغه: ۵۳ لیک)

کې گډون وکړ او حکیمانه تدبیر او مدیریت یې د ((حجر الاسود)) د تیرې د ایښوولو پر مهال، د عربو ستره شخړه هواره کړه.

په ((حراء)) غار کې یې د تفکر او خلوت له لارې ځان د پیداېښت پر اسرارو پوه کړ او هماغلته یې د خلکو د ستونزو د حل لپاره فکر کاوه او د همدې ځانگړنو او فضایلو په درلودو، اسلامي امت او ان د وخت خلکو پرې ډاډ درلود.

رسول الله هم خلکو ته "علي" کرم الله وجهه د امیر او مدیر په هېڅ وروپېژانده؛ چې البته د رسول الله دا ټاکنه د "علي" کرم الله وجهه د وړتیا، ښه مخینې او ښه اخلاقو له لامله وه؛ ځکه "علي" کرم الله وجهه په اسلام راوړو، لمونځ کولو او هم رسول الله ته د وحې پومبې تصدیقوونکی و.^۱

۶- سختي او نرمي:

په خپل ځای سختي او نرمي کول، د اسلامي مدیرانو دوه عمومي ځانگړنې دي او پېغمبرانو ته زېري ورکونکي او وېرونکي ویل شوي، چې د انساني ټولنو مدیران دي. یوازې ستاینه، هڅونه او زېري د گناه د جرات لامل گرځي او یوازې وېرول او ژغورل هم نهیلي راوړي او ټولنه تباه کوي؛ ځکه که ښه نه وي او انسان لومړی ځل گناه وکړي او د گناه جبران ته هلې ځلې و نه کړي؛ نو بیا بیا گناه کول ورته ډېر اسان وي؛ نو ځکه

^۱ (تاریخ طبري: ۲ ټوک، ۵۷ مخ)

الهي استازي هم زېري ورکونکي او هم وپروونکي وو او که يوازې د جنت وروڼه خلاص وي؛ نو کار به سر نه نيوه؛ خو پيغمبرانو خلکو ته د برزخ او دوزخ خبرې هم وکړې، چې وېره او زېري دواړه د انسان د تکامل او پرمختگ لامل شي.

رسول الله وويل: ((هغه مشر وړ دی، چې درې ځانگړنې ولري: تقوا چې له گناه يې وساتي. حلم چې غوسه يې سره کړي او لورنه، چې تر لاس لاندیو سره د پلار په څېر مهربان وي.^۱

۷- زغم او لوړ نظري:

مدیر باید د مزبوتو اعصابو او ارادې خاوند وي، چې پر ستونزو لاسبری شي. مدیر باید د سمندر په څېر وي، چې پکې ډول ډول ساکینښ خوځېږي؛ خو په ظاهره هوار او هیبتناک وي او که کومه شېبه پرې ځگونه کېږي؛ نو په څپو يې له منځه یوسي او څه موده روسته بېرته آرام شي.

د رسول الله په سیره کې لیدل کېږي، چې کله پرې ځینو اصحابو نیوکې کولې او نامناسب ټکي يې ورته کارول؛ خو رسول الله به زغمل. قرآن کریم وايي:

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ^۲ = او نېکي او بدې یو شان نه دي، (بدي) پر غوره چلن (نېکي) لري کړه؛ نو ناڅاپه (به وگورې)

^۱ کافي: ۱ ټوک، ۴۰۷ مخ)

^۲ (فصلت/۳۴)

څوک چې له تاسره دښمني لري، ستاسې د خواخوږي دوست
غوندې به وي.))

رسول الله وايي: ((له پوهې سره زغم؛ له دې غوره څيز نشته^۱))
په زغم او پراخه سينه حکومت ساتل کېږي او بې له دې
مديريت شيندل کېږي.

حضرت "علي" وايي: ((پراخه سينه او زغم د رياست او مشرۍ
وزلې دي.^۲))

^۱ (سفينه البحار: حلم)

^۲ (نهج البلاغه، ۱۷۶ حکمت)

دويمه برخه

په قرآن کې د منجمنې آرونه

ورتيا، د ارتقا کچه ده

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ...^۱

ژباړه: او (درياد کړه) چې پر بنسټو ته مو وويل: ((آدم ته سجده وکړئ.))

۱. ورتيا تر مخينې مهمه ده (هغه پخوانۍ پرستې چې کلونه کلونه يې د الله عبادت کړی، اوس بايد نوي دوران ته رسېدلې؛ خو وړ انسان ته سجده وکړي) سازمانې ارتقاء هم بايد د ورتيا له مخې وي او يوازې مخينه درلودل بسيا نه دي.

د سرچينو له منځه نه وړل

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَ لَا تَسْقِي الْحَرْثَ...^۲

ژباړه: (موسی) وويل: (الله) وايي: ((په حقيقت کې داسې غوا ده، چې نه خواري کنبه ده، چې ځمکه کولبه کوي او نه کرونده خړوبوي، روغه رمته او بې داغه ده))

۲. د طرحو په پلي کولو دې، سرچينې او کارنده توليدي او وټيزې سرچينې له منځه ولاړې نشي. (لاذلول... و لا تسقي)

^۱ (بقره، ۳۴)

^۲ (بقره، ۷۱)

د چارو پیگیری

وَ لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَ قَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ...^۱

ژباړه: او په يقين مور موسى ته كتاب (تورات) وركړ او تر ده روسته پرلپسې استازي مو ولېرل...

۳. بري ته درسېدو لپاره، يو مهم ټكی، د كړلارو پيگيري او تداوم دی، تر څو روستی پايلې ته ورسو. (لكه څنگه چې الله تعالى د خلكو بنيون ته پرلپسې استازي را واستول.)

له سرغړاندو سره قانوني چلن

وَ لَنْ اَتَّبِعَ اَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنْ
اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَ لَا نَصِيرٍ^۲

ژباړه: ورته ووايه: ((په رښتيا يوازېنۍ (حقيقي) لارښوونه، الهي لارښوونه ده.)) او كه ته له دركړاى شوې پوهې روسته، په هيلو او غوښتنو پسې يې ولاړ شې (: نو) د الله له لوري به هېڅ پالندوى او مرستندوى درته نه وي.

^۱ (بقره، ۸۷)

^۲ (بقره، ۱۲۰)

۴. د دندې تر ورسپارلو روسته، له سرغړاند سره بيخي گوزاره مه کوئ. (لکه څنگه چې الله له خپل استازي په سره څغرده خبره کوي)

د دندې او پر دندې د گومارونکي تناسب، پور پور

ارتقا

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا...^۱

ژباړه: او (درياد کړئ) چې کله خدای، ابراهيم په ډول ډول وسايلو وازمبیه او هغه هم له دې ازمېښتونو بڼه راووت.

۵. پر دندو او مقامونو د وگړيو تر گومارنې مخکې يې وازمبیه او بيا يې وټاکئ. (لکه څنگه چې الله تعالی، حضرت ابراهيم تر امام کولو مخکې وازمبیه.)

۶. منصبونه او مسولیتونه / پازوالې دې سوکه سوکه او په بېلابېلو پړاوونو کې تر بري روسته ورکړل شي. (لکه څنگه چې حضرت ابراهيم عليه السلام، د نبوت پړاو، تر تېرولو او په ازمېښو کې تر بري روسته، د امامت مقام ته ورسېد.)

^۱ (بقره، ۱۲۴)

ارزښت او هڅه

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ لَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ...^۱

ژباړه: دا خو يو تېر شوی امت و، کړنې يې خپلې وې او کړنې مو خپلې دي او له کړنو يې نه پوښتلېږئ.
۷. د وگړيو د بري د ارزښتگډارۍ کچه يې د هڅو څومره والی دی.

څارنه

وَ كَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ...^۲

ژباړه: او په دې توگه مو تاسې (چې قبله مو منځنۍ قبله ده)، يو منځنۍ امت وگرځولئ، چې پر خلکو شاهدان وسئ او استازی پر تاسې شاهد وي.

۸. مديریان او مشران دې تر خپل لاس لاندې وگړيو پر کړنو څارنه ولري. (لتکونوا شهداء على الناس)

^۱ (بقره، ۱۳۴)

^۲ (بقره، ۱۴۳)

پرېکندتوب

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ^۱

ژباړه: (د قبلي د بدلون فرمان) ستا د پالونکي له لوري حق

(حکم) دی؛ نو هسې نه، په اړه يې له شکمنو وسې.

۹. مشر دې پرېکنده او ډاډمن وي، په تېره هغه مهال چې په کوم

قانون کې يې بدلون راوړی وي او يا کوم دود ماتونه کوي. (فلا

تکونن من الممترين)

^۱ (بقره، ۱۴۷)

هڅونه او رتڼه

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا
بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ إِلَّا
الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَثُوبٌ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ^۱

ژباړه: په حقيقت کې کوم خلك، چې زموږ نازل شوي څرگند
دلایل او لارښوونې په داسې حال کې پټوي، چې په کتاب کې
خلکو ته روښانه شوي؛ نو الله او ټول لعنت گر پرې لعنت وايي؛
بې له هغو چې توبه گار شول (او را و گرځېدل) او (خپلې بدې
کړنې يې پر نېکو کړنو) سمې کړې او (پټ کړې حقيقت يې)
راڅرگند کړ؛ نو توبه يې منم او زه خو ډېر لورين توبه منوونکی
يم.

۱۰. په يوه اداره کې، د بدچاريو رتڼه او د نېکچاريو هڅونه، د
ناسميو سمونې ته دوه بنسټيزې چارې دي. (يلعنهم الله... انا
التواب الرحيم)

^۱ (بقره، ۱۶۰)

اداري چلنونه

قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ^۱

ژباړه: او چې کله ورته وويل شي: ((خه چې الله نازل کړي، لاروي يې وکړئ.)) وايي: ((مور د خپلو پلرونو پر لار خو.)) (ښه نو) که پلرونه يې پرخه نه پوهېدل او سمه لار يې نه وه ميندلې؛ (نو بيا به هم ورپسې خئ)

۱۱. شونې ده، پخواني اداري چلنونه ناسم وي؛ نو له تېرو مديرانو لاروي، که له استدلال او تعقل سره نه وي؛ نو منلوړ چار نه دی.

مسؤوليت / پازوالي ورکول

لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا...^۲

ژباړه: هر خوک تر خپلې وسې ژمن دی.
۱۲. تر لاس لاندیو ته مو د هغوی د وړتیا هومره پازوالي ورکړئ، هومره، چې ترې تمه لرئ.

^۱ (بقره، ۱۷۰)

^۲ (بقره، ۲۳۳)

پوهه او ځواک، روڼتیا

قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ...^۱
ژباړه: او پېغمبر يې ورته وويل: ((الله "طالوت" درته واكمن
ټاكلی)) ويې ويل: ((دا څنگه راباندې د واكمنېدو وړ شو، تر ده
خو مور وړ يو او دومره شتمن هم نه دی؟)) پېغمبر يې ځواب
ورکړ: ((په رښتيا الله هغه پر تاسې غوره کړی او پراخ علمي
اهليت او جسمي ځواک يې ورکړی.))
۱۳. علمي او جسمي ځواک، د مديرانو لپاره دوه پکار شرطونه
دي.

۱۴. علمي ځواک تر جسمي ځواکه مهم دی. (لومړی د علم
کلمه راغلي او بيا جسم).
۱۵. اعلم توب، د مديرانو په ټاکنه کې يو مهم لومړيت دی.
۱۶. مشر او مدير دې خپل تر لاس لاندې وگړي توجیه کړي او
ابهامات يې لرې کړي. (لکه څنگه چې د بني اسرائيلو پېغمبر،
بولندوينې ته د طالوت د گومارنې لامل روښانه کړ).

^۱ (بقره، ۲۴۷)

د کړنو ارزونه

قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي...^۱
ژباړه: نو همداچې طالوت (د اسراییلو لښکر مشر شو او) له لښکر سره راووت، ورته یې وویل: ((الله مو پر یوې ویالې ازمیبي، څوک چې د هغې ویالې اوبه وڅښي؛ نو زما (له ملگریو) ځنې نه دی. ۱۷. مدیر دې کارنده ځواکونه له ناکارنده ځواکونو جلا کړي، تر څو وکولای شي، ناکارنده ځواکونه له ادارې لرې کړي؛ ځکه په اداره کې یې شتون، د نورو وگړیو د ناکارندۍ لاملېږي.

کارمندانو ته پاملرنه

وَ قُلْ لِلَّذِينَ آؤْتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ...^۲
ژباړه: او کتابوالو [= یهود و نصاری] او نالوستو [= مشرکانو] ته ووايه.....

^۱ (بقره، ۲۴۹)

^۲ (آل عمران، ۲۰)

۱۸. مدیر دې د ادارې ټولو وگړيو ته توجه ولري، هم لوړپوړيو چارواکيو ته او هم عادي کارمندانو ته. کارمندان بايد پوه شي او وننگېري، چې مهم دي او په اداره کې ټاکنوکې ونډه لري او بايد دا ارزښت، د مدير په توجه کې وننگېري.

ايمان

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ...^۱
ژباړه: مؤمنانو ته نه بنایي، د مؤمنينو پر ځای کافران په دوستۍ ونیسي.

۱۹. په اسلامي ټولنه کې د مدير او سمبالچاري ټاکنې ته يو بنسټيز شرط، د ايمان درلودل دي او له آره، کونجيز مقامونه (لکه چارواکي) بايد بې ايمانه وگړيو ته ورکول شي؛ ځکه ناوړگټه پکې ډېره وي.

^۱ (آل عمران، ۲۸)

د مخینې په اړه معلومات

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ التَّوْرَةَ وَ الْإِنْجِيلَ^۱

ژباړه: او (د ټولو اسماني پیغمبرانو) کتاب، حکمت (د شریعت احکام او عقلي علوم)، تورات او انجیل به ورزده کړي.

۲۰. د هر پېر مدیران باید له تېرو پېښو او قوانینو خبر وي او ځان دې خبر کړي، چې په تېر وخت کې په دې اداره کې څه تېر شوي ول او څه قوانین ټاکل شوي دي. (لکه څنگه چې الله تعالی، حضرت عیسیٰ علیه السلام ته تورات، چې د تېر پېر قوانین وو، ورزده کړل.)

د گواښونو پېژندل

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ...^۲

ژباړه: نو عیسیٰ یې چې کفر و ننگېره، و یې ویل: ((څوک مې د خدای په لار کې مرستندویان دي؟))

۲۱. د اندونو، گروهو او گواښونو په پېژندلو کې څیرکي، د مشرۍ یو بنسټیز شرط دی.

۲۲. د وفادارو ځواکونو پېژندل او بیاسازماندهي یې، د ټولني سمبالنې او د یون دوام ته یو اړین چار دی.

^۱ (آل عمران، ۴۸)

^۲ (آل عمران، ۵۲)

له مقام ناوړگټنه

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَ النَّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ
لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي...^۱

ژباړه: له هېڅ بشر سره دا نه بښايي، الله اسماني کتاب، حکم او نبوت ورکړي، بيا خلکو ته ووايي: ((د الله پر ځای مې ولمانځئ))

۲۳. له موقعيت او مقامه ناوړگټنه، چاته هم مجاز نه ده او بايد کلک چلن ورسره وشي.

تر پايلي رسېدو پورې کار کول

مِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنُ بِدِينَارٍ لَّيُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِالْمَادُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا...^۲
ژباړه: په کتابيانو کې داسې څوک هم شته، چې که ته په امانت ډېره شتمني ورکړې؛ نو درسپاري يې او داسې هم پکې دي، چې که يو دينار هم ورکړې؛ نو چې (غوښتلو ته يې) پر سر ولاړ نه يې...

^۱ (آل عمران، ۷۹)

^۲ (آل عمران، ۷۵)

۲۴. پایلې ته تر رسېدو پورې، له کاره لاس نه اخستل، په مدیریت کې یو مهم آر دی؛ لکه څنگه چې الله تعالی، د غوښتنو منل کېدل، په پرلپسې غورځو پورځوې پورې اړوند گڼلی دی.

له مدیرانو ژمنه اخستل او ترې ملاتړ

وَ إِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَ حِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَ لَتَنْصُرُنَّهُ ...^۱

ژباړه: او (دریاد کړه) چې کله الله، له پیغمبرانو (او له لارویانو یې) ټینګه ژمنه واخسته، چې کله مې کتاب او حکمت درکړ او بیا کوم استازی درغی، چې ستاسې د اسماني کتاب پر (حقانیت) گواهي ورکونکی وي؛ نو هر ورو پری ایمان راوړئ او ملاتړ یې وکړئ.

۲۵. په اسلامي مدیریت کې، د ژمنې اخستل، د پازوالیو ورسپارلو ته یو پکار چار دی، چې د موازینو او اصولو له مخې دنده پر مخ یوړل شي.

۲۶. تېر مدیران باید له خپلو نویو مدیرانو ملاتړي وکړي او نوي مدیران دې هم د تېرو مدیرانو ستاینه او مننه وکړي.

^۱ (آل / عمران، ۸۱)

قانون او مشري

كَيْفَ تَكْفُرُونَ وَ أَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَ فِيكُمْ رَسُولُهُ...^۱
ژباړه: او څنگه شونې ده، کافران شی، سره له دې چې (د وحې په لمن کې پراته یاست او) د خدای آیتونه درلوستل کېږي.
۲۷. د قانون او مشر شتون، له کبرلاری د مخنیوي دوه آرونه دي.
(که قوانین بشپړ، پراخ بنسټه او هر اړخیز وي او مشري پوه او څارنه وي؛ نو موخو ته نه رسېدل به یو هېښنده چار وي؛ ځکه الله تعالی وایي: او څنگه شونې ده، کافران شی، سره له دې چې (د وحې په لمن کې پراته یاست او) د خدای آیتونه درلوستل کېږي او د خدای استازی په تاسې کې دی؟! (نو ځکه پر خدای منگولې ولگوي) او څوک چې د الله (پر دین) منگولې ولگوي؛ نو په یقین، د سمې لارې لارښوونه ورته شوې ده.)

څارنه، د ادارې سمونه

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ...^۲

^۱ (آل عمران، ۱۰۱)

^۲ (آل عمران، ۱۰۴)

ژباړه: او بايد له منځه مويوه ډله وي، چې (خلك) نېكيو ته ور و
بولي او پر بنو چارو امر ورته وكړي او له بديو يې راواړوي.
۲۸. په اداره كې دې تل څارنوال وي، چې د ادارې د موخو پر
پوهېدو سربېره، د وگړيو پر اداري كړنو هم څارنه ولري.
۲۹. د ادارې سمونه او له كېلارې يې مخنيوى، بې له دې چې له
لوړو مقامونو يې ملاتړ وشي، ناشونى چار دى.

انتصاب

وَ إِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ...^۱
ژباړه: او (دریاد کړه) چې کله گهيځ له خپلې کورنۍ ووتې، چې
مؤمنان دې (د احد په ډگر کې) په مورچو کې ځای پر ځای کول.
۳۰. پر استرټیژیکو او حساسو ځایونو، د وگړيو ټاکنه، د مدیر پر
غاړه دي او باید د هغه پر نېغ په نېغه ټاکنه ترسره شي.

الهي مرستي

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمدِّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ
مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنزَلِينَ^۲

ژباړه: چې کله دې مؤمنانو ته ويل: ((ايا بسنده درته نه ده، چې
پالونکی مو له (اسمانه) په درېيو زرو رالېرلو پرېنتو مرسته درسره
وکړي؟!))

۳۱. د مشر يوه دنده داده، چې وگړي، موخو ته په رسېدو کې،
الهي مرستو ته ورمتوجه کړي.

^۱ (آل عمران، ۱۲۱)

^۲ (آل عمران، ۱۲۴)

د سیالانو نهیلي

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتُمِبُهُمْ فَيُنْقَلِبُوا خَائِبِينَ^۱

ژباړه: (دا ژمنه) ځکه (خدای درکړه)، چې د کفارو یو مټ غوڅ کړي او یا یې له رسوا ماتې سره مخ کړي، چې نهیلي (خپلې سیمې ته) ستانه شي.

۳۲. مدیریت او سیاست گذاري دې داسې وي، چې دشمن او سیالان درځنې نهیلي شي.

هڅه

وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ^۲

ژباړه: او د نېکانو څومره ښه بدله ده!

۳۳. په شعار او هیلو څه لاس ته نه راځي؛ کار، عمل او غورځې پورځې دي، چې پایله یې د بري خوړلنی دی.

د روحيې پیاوړي کول، د ماتې د لاملونو ارزونه

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزِنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ...^۳

^۱ (آل عمران، ۱۲۷)

^۲ (آل عمران، ۱۳۶)

^۳ (آل عمران، ۱۳۹)

ژباړه: او مه سستېږئ او مه غمجنېږئ؛ ځکه که ایمان ولرئ؛ نو همدا تاسې لاسبري یاست.

۳۴. په یوه ځای کې ماتې، د روستۍ ماتې په مانا نه ده؛ بلکې بري ته د رسېدو لپاره یو تجربه ده.

۳۵. مدیر او مشر دې روحيې پیاوړې کړي.

۳۶. باید د روحيې پیاوړې کولو ترڅنگ د ماتې لاملونه هم له پامه و نه غورځول شي؛ (لکه څنگه چې الله تعالی، د روحيې د پیاوړې کولو ترڅنگ وویل: دا ځل مو ناغېږي وکړه او پر احکامو مو ښه عمل و نه کړ).

د اداري چلن انسجام

مَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ
انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ...^۱

ژباړه: او محمد (صلی الله علیه و آله) خو فقط یو استازی دی او تر ده مخکې هم (ډېر) استازي تېر شوي؛ نو که ومري یا ووژل شي؛ ایا پر شا گرځئ؟! (او اسلام پرېږدئ، جاهلیت او کفر ته به ورستنېږئ!؟)

۳۷. اداري چلن باید دومره متشکل او انسجام ولري، چې ان که په یوه وخت کې د ادارې مدیر هم نه وي، د ادارې اړوند چارې له خندا او ځنډ سره مخ نشي او چارې پر مخ ولاړې شي.

^۱ (آل عمران، ۱۴۴)

د ادارې د ماتې لاملونه

حَتَّىٰ إِذَا فَسِلْتُمْ وَ تَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَ عَصَيْتُمْ ...^۱

ژباړه: او په يقين خداى (په احد کې پر دښمن د بريا) خپله ژمنه درسره رښتینې کړه، د جگړې په لومړيو کې مو د خداى په حکم دښمنان وژل (او دې بريا دوام درلود)؛ خو چې سست شوى او (د سنگرونو د پرېښوولو په باب مو) شخړه وکړه.

۳۸. د ادارې د ماتې يو لامل، په چارو سر ته رسولو کې، د وگړيو ناغږي، شخړه، دننني اړيچونه او له واحد مديره نه لاروي ده.

ناورين سمبالنه

إِذْ تُصْعِدُونَ وَ لَا تَلْوُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ وَ الرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ ...^۲

ژباړه: (درياد کړئ) چې کله (په تېښته) پر غره ختئ او (يو شمېر په ډگر کې خپاره واره شوى، له وېرې مو) هېچا ته بېرته نه کتل او (د الله) استازي له شانارې دريسې وهلې.

۳۹. د ادارې په حساسو او خطري شېبو کې، لټ او ناغږي وگړي، ځانونه خنډې ته کوي.

^۱ (آل عمران، ۱۵۲)

^۲ (آل عمران، ۱۵۳)

۴۰. په حساسو شېبو کې د مدیر حکمونه، د ډارنو وگړيو د خوځښت لاملېدای نشي؛ نو کونجيز مقامونه دې ډارنو ته ورنه کړل شي.

۴۱. چې ستونزې او کړاوونه رابنکاره شي؛ نو د مدیر شتون دې هم ډېر شي.

عطوفت، مشوره، توکل

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ^۱

ژباړه: نو خلکو ته د الهي رحمت (په برکت)؛ نرم (او مهربان) شوی يې او که توند خويه او سخت زړی وي؛ نو خلك درځنې خپرېدل؛ نو ترې تېر شه او بښنه ورته وغواړه او په چارو کې مشوره ورسره وکړه؛ خو چې هوډ دې وکړ (نو پرېکنده وسه او) پر الله بروسه وکړه؛ ځکه الله بروسگر خوښوي.

۴۲. سمه مشري او مدیریت له بښنې او عطوفت سره مل وي.

۴۳. مشوره کول يو لړ بښگنې لري؛ لکه له ځواکونو تفقد، په هوډ نيونو کې يې گډول، د وړتياوو راتوکېدل، د غوره رايې ټاکنه، د روستي هوډ کولو لپاره د لېوالتيا او انگېزې رامنځ ته کول.

۴۴. مشوره، هوډ سازې ده او د مدیر له پرېکندتوب سره په ټکر کې نه ده.

^۱ (آل عمران، ۱۵۹)

۴۵. د اندنې، مشورې او هوډ کولو ترڅنګ، پر الله بروسه/ توکل هم په کار دی.

د کمزوریو ټکیو پېژندل

وَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ... قُلْتُمْ أَنِّي هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ...^۱

ژباړه: او ایا چې کله (په احد غزا کې) پر کړاو اخته شوی، حال دا تاسې (د بدر په غزا کې دښمن ته) دوه برابره مصیبت ور رسولی و؛ (نو) و مو ویل: ((چې دا (کړاو) له کومې لوري راغی؟!)) ورته ووايه: ((دا (مصیبت) له خپله لاسه در رسېدلې (چې د احد په غزا کې مو د پېغمبر له امره سرغړونه وکړ)).

۴۶. د ماتې لاملونو په پلټنه کې، لومړی باید په دننیو او اداري کمزوریو پسې شو او بیا دې بهرني لاملونه وسنجول شي؛ ځکه دننني لاملونه د ادارې مشر کابو کولای شي.

د کړنو ارزونه، غونډالیزه څرګندنه

أَنِّي لَأُضِيعُ عَمَلِ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ...^۲

^۱ (آل عمران، ۱۶۵)

^۲ (آل عمران، ۱۹۵)

ژباړه: زه له تاسې د هېچا عمل نه لاهو کوم، نارينه وي که ښځينه، ټول له يوه جنس ياست،

۴۷. په ادارو کې بايد هر وومرو داسې کړنلار وي، چې هغه کسان پرې وپېژندل شي، چې خپله دنده په ښه توگه ترسره کوي، چې د هڅونې ترڅنگ يې اداري هڅونه هم پياوړې کړو.

۴۸. هڅه او هڅاند دواړه مهم دي، چارې دې هم حسن فعلي (سمه بڼه) ولري او هم حسن فعلي (سم نيت).

۴۹. په اسلامي ادارو کې د ادارې ټول غړي سره د يوه بدن غړي دي؛ نو په پايله کې د يوه وگړي تخريب، د ټولې ادارې د تخريب په مانا دی.

۵۰. د يوه بدن غړي دې ټول سره يوځای وده وکړي؛ نو ټولو اداري غړيو ته دې د اداري ودې شونتيا وي او د ادارې ستر مشر دې د ټولو وگړيو د پرمختگ څرنگوالي ته پام وي.

د چوپړتياوو جبرانول

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا^۱

ژباړه: ايا دوی [= يهود] په واکمنۍ کې برخوال دي (چې وغواړي دغسې قضاوت وکړي)؟! که داسې وای؛ نو (ټول

خيزونه يې په خپله ولکه کې نيول او) خلکو ته يې ډېر لږ خيز هم نه ورکاوه.

۵۱. د ادارې مدير بايد د ادارې د وگړيو د هوساينې او معيشت د ښه کونې په فکر کې وي (د مديرانو يوه دنده داده، چې د وگړيو، معيشتي ستونزو ته پاملرنه وکړي).

اهليت او صلاحيت

إِنَّ اللَّهَ يَأْتُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا ...^۱

ژباړه: په رښتيا الله امر درته کوي، چې امانتونه خپلو خاوندانو ته وسپارئ.

په ډېری روایتونو کې ویل شوي، چې له امانت نه مراد د ټولني مشري او سمبالنه ده.

۵۲. د ټاکلو او گوښي کولو کچه بايد د وگړيو اهليت او صلاحيت وي. د وړ وگړيو واکمني او عادلانه چلن د ټولني د ښکمرغی کونجې ده او د گډوډيو سرچينه، د ناهلو په واکمنۍ کې ده.

حضرت علي کرم الله وجهه وايي: څوک چې په ټولنه کې ځان پر نورو غوره وگڼي، حال دا چې پوهېږي، چې وړ وگړي ترې شته؛ نو کټ مټ يې له الله تعالی، رسول الله (ص) او مؤمنانوو سره خیانت کړی دی.

^۱ (نساء، ۵۸)

تشکيلات او سلسله مراتب

يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ...^۱

ژباړه: مؤمنانو! له الله ، استازي او اولوالامر څخې مو اطاعت وکړئ.

۵۳. د اداري موخو تر لاسه کولو ته بايد مناسب تشکيلات او وريسي سلسله مراتب تعريف شي.

۵۴. د احکامو پلي کولو ته بايد د سلسله مراتبو آرا رعایت شي.

دوه مخي لري کړئ

وَ يَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ ... فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ...^۲

ژباړه: دوی (ستا په مخ کې) وايي: ((اطاعت کوونکی یو))؛ خو چې ستا له څنګه راووځي؛ نو یو شمېر یې د شپې په پټه راتولېږي او ستا د خبرو پر خلاف غونډې جوړوي..... ته یې پروا مه کوه (او له دسېسو یې مه وپرېږه)

۵۵. دوه مخي وگړي بايد له ادارې گونډي کړای شي او يا لږ تر لږه کونجيز مقام ور نه کړل شي.

^۱ (نساء، ۵۹)

^۲ (نساء، ۸۱)

د مدير مخکښي

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ... وَ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ...^۱

ژباړه: نو (ای پېغمبره) د الله په لار کې وجنگېره... او مؤمنان (دې چار ته) وهڅوه...

۵۶. اداري کړلارو پلي کولو ته دې مدير مخکښ وي، چې د ادارې نور وگړي هم وهڅېږي.

تبعيض نه کول

فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ...^۲

ژباړه: يوه لوري ته پوره مخ مه وراړوئ، چې هغه بله پر څوړند حال پرېږدئ.

۵۷. مدير دې په تبعیضي کړنو، ځينې نور ځواکونه نه منزوي/گوښي کوي؛ بلکې ټولو ځواکونو ته دې يې پام وي، چې ټولو ته هڅوونکی شي.

^۱ (نساء، ۸۴)

^۲ (نساء، ۱۲۹)

ضابطه مندي

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَ لَوْ عَلَىٰ
أَنفُسِكُمْ أَوْ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ...^۱

ژباړه: مؤمنانو! په انصاف کې زیارکنس وسئ او د الله لپاره گواهي ورکړئ، که څه (دا گواهي) په خپله د تاسې، یا مور و پلار او خپلوانو پر زیان وي....

۵۸. ضوابط پر روابطو لومړیت لري، باید پر ضابطه چلن وکړو، ان که کومه رابطه هم ټکنی کېږي.

وړتیا او انعام

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ
عَظِيمٌ^۲

ژباړه: الله صالحو مؤمنانو ته د بښنې او ستر اجر ژمنه ورکړې ده. ۵۹. د وړتیا او کار څرنگوالي له مخې، هڅونه او انعام ورکول، د مامورینو انگېزه پیاوړې کولای شي.

^۱ (نساء، ۱۳۵)

^۲ (مائده، ۹۰)

سمبالچاري

وَ لَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَ بَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا...^۱

ژباړه: او په يقين الله له بني اسراييلو ژمنه واخسته او په دوی کې مو دولس تنه مشران وگومارل.

۶۰. غوره ده، د هر ټولگي سمبالچار، له هماغه ټولگي وټاکل شي، چې چارې او ستونزې يې بڼې درک کېږي، د بېلگې په توگه، که يوه روغتون ته مشر ټاکل کېږي؛ نو غوره ده، طبيب وي، که څه د مديريت او سمبالنې وس او وړتيا ډېره اړينه ده.

^۱ (مائده، ۱۲)

اداري فساد

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَ آَكَلِهِمُ
السُّخْت...^۱

ژباړه: او ډېری یې وینې، چې په گناه، ظلم زیاتي او حرام خوری
کې منډې تررې وهي.

۶۱. ادراي فساد (سُخت)، تر ټولنیز فساد (عدوان) او اخلاقي
فساده (اثم) خورا خطرناک او بتر دی؛ نو اداري سمونو ته لومړی
گام، د اداري بهیرونو بدلون دی، چې اداري فساد له منځه وړلار
شي.

د قوانینو روڼتیا

فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ^۲

ژباړه: مؤمنانو! الله تاسې په هغه ښکار ازمېږي، چې په لاسونو یا
نېزو یې ښکاروئ؛ دا ځکه چې معلوم شي، څوک په پټه کې له
هغه وېرېږي؛ نو څوک چې تردې روسته تېری وکړي؛ نو ورته
دردناک عذاب دی.

۶۲. د قوانینو تر ویلو مخکې، مامورین مواخذه کولای نشو؛ نو
لومړی دې ټولو ته قوانین وویل شي؛ نو بیا یې که سرغړونه ترې
وکړه؛ نو سزا دې ورکړل شي. (د یوه ریاست اداري برخه، چې د

^۱ (مائده، ۶۲)

^۲ (مائده، ۹۴)

قوانینو د ویلو دنده یې پرغاړه ده، باید له یوې داسې کړلار گټنه وکړي، چې ټول له قوانینو خبر کړي.

د معلوماتو پوربندی

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ^۱

ژباړه: په يقين تر تاسې مخکې (هم) یوې ډلې همدغسې (بې ځایه) پوښتنې کړې وې، بیا یې (مخالفت وکړ او) پرې کافر شول (ممکن تاسې هم پر دغسې برخليک اخته شئ).

رسول الله (ص) د حج په اړه له خلکو سره خبرې کولې. یوه وپوښتل: آیا حج هر کال فرض دی؟ رسول الله ځواب ورنه کړ، هغه څو ځل وپوښتل. رسول الله (ص) وویل: دومره ټینگار د څه لپاره دی؟ که ووايم: هو!؛ نو ستاسې چار به ستونزمن شي. د تېرو امتونو د هلاکت یو لامل، بې ځایه پوښتنې او بیا پرې عمل نه کول وو.

۶۳. اداري معلومات او پوهه دې پوربندی شي او مدیران دې ځینې معلومات خپلو ټولو مامورینو ته نه ورکوي؛ لکه د ادارې اقتصادي ستونزې او اداري ناورینونه.

^۱ (مائده، ۱۰۲)

د مدیریت کړنلارو روڼتیا

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَ لَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَ لَا أَقُولُ
لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِن أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ...^۱

ژباړه: ووايه: ((زه درته نه وایم، چې د الله خزاني راسره دي؛ او
(بې له هغه چې الله یې راسپي) له غیبو هم خبر نه یم او نه درته
وایم، چې پرېسته یم، زه خو یوازې د هغه څه لاروي کوم، چې
راته وحې کېږي.)) ووايه: ((ایا پوند او لیدونکی برابر دي؟!؛ نو
ولې فکر نه کوئ؟!))

۶۴. د یوه تکړه مدیر کار کړنلار باید رڼه او څرگنده وي.

۶۵. مدیران هم باید د نورو په څېر، په خپل وگړیز ژوند کې له
عمومي امکاناتو/ شونتیاوو گټه وکړي؛ خو له ځانگړیو شونتیاوو
گټه سمه نه ده.

د مراجعینو درناوی

وَ إِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ...^۲

ژباړه: او چې کله هغوی درشي، چې زموږ پر آیتونو ایمان لري؛
نو ورته ووايه: ((سلام پر تاسې...))

^۱ (انعام، ۵۰)

^۲ (انعام، ۵۴)

۶۶. مدیران دې په مینناک چلن، خپلو مامورینو او مراجعینو ته شخصیت ورکړي، چې ادراي هڅونې او د مراجعینو د درناوي لامل شي.

گړندی کړنې

وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ^۱

ژباړه: او هغه گړندی ژر حسابی دی .

۶۷. په څارنیزو غونډالونو کې چټک حسابي او چارو ته په رسېدگی کې گړندیتوب یو ارزښت او اړتیا ده.

علم او حکمت

إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ^۲

پالونکی دې پوه حکیم دی.

۶۸. علم او حکمت، د چارو سمبالنې ته دوه په کار شرطونه دي. (ددې په پامنیوي، چې د رب کلمه د پالونکي په مانا راغلې ده.)

کړلار جوړونه او پلي کول

فَكَلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ...^۳

^۱ (انعام، ۶۲)

^۲ (انعام، ۸۳)

^۳ (اعراف، ۱۹)

ژباړه: او آدمه! ته او مېرمن دې په جنت کې مېشت شئ او له هره ځايه، چې څه غواړئ، و يې خورئ؛ خو دغې ونې ته مه ورنژدېږئ....))

۷۶. مديران او مشران بايد لومړی خپلو مامورينو ته امکانات ورکړي او د غوره گټنې لار دې هم ورزده کړي او بيا دې ترې د سم او پوره کار تمه ولري.

خپلې ځانگړنې ووياست

وَ اَنَا لَكُمْ ناصِحٌ اَمِينٌ^۱

ژباړه: درته باوري نصيحتگر يم.

۷۷. په هغه ځای کې چې کوم مانع نه وي؛ نو د خپلو مثبتو ځانگړنو ويل څه پروا نه لري.

نيوکې اوري

قَالُوا اُودِينَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَأْتِيَنَا وَ مِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ اَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ...^۲

ژباړه: بني اسراييلو موسى ته وويل: ((ستا تر راتگ له مخه هم ځورول کېدو او تر راتلو روسته دې هم!) (کله به دا ځورېدنې پای

^۱ (اعراف، ۶۸)

^۲ (اعراف، ۱۲۹)

ته ورسې؟) ((موسى وويل: ((هيله ده، پالونكى مو ستاسې
دبمن هلاك كړي ...

۷۸. مدير دې نيوكې اوري او داسې خواب وركړي، چې مامورين
سمونچارى ته هيلمن شي.

كادرسازي

وَ قَالَ مُوسَى لَأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي ...^۱

ژباړه: او موسى (د تلو پر وخت) خپل رور هارون ته وويل: ((په
قوم كې مې ځايناستى وسه....

۷۹. د مدير ترڅنگ يې بايد يو ځايناستى (مرستيال مدير) وي،
چې د تجربې په لاس ته راوړو سره يې مرسته وكړي او چې مدير
نه وي؛ نو اداره سمبال كړي.

كړلار جوړونه

وَ كَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَنْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَ تَفْصِيلاً لِكُلِّ شَيْءٍ
فَخَذَهَا بِقُوَّةٍ وَ أَمَرَ قَوْمَكَ يَا خُدَّوَا بِأَحْسَنِهَا ...^۲

ژباړه: او ده ته مو د هرې موضوع په باب نصيحت او د هر شي
په باب لارښوونې (د تورات) پر تختو ليكلې وركړې او ورته مو

^۱ (اعراف، ۱۴۲)

^۲ (اعراف، ۱۴۵)

وويل: نو دا په ټينگه واخله او خپل قوم ته دې ووايه: ((په غوره توگه دې عمل پرې وکړي. ۸۱. په کړلار جوړونه کې بايد غوره کړنلار وټاکل شي او په غوره توگه دې پرې عمل وشي.

غورچاڼ

وَ اِخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا ...^۱

ژباړه: او موسی زموږ ژمنځي ته د خپل قوم اويا تنه غوره کړي ول.

۸۲. هغه وگړي چې حساسو، مهمو او آريزو منصبونو ته ټاکل کېږي، هر ورو بايد غورچاڼ شي، چې پکار وړتياوې يې وليدل شي؛ هر څوک په هر مقام د هوډنيونې وړتيا نه لري.

پر موخو باور درلودل

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ كَلِمَاتِهِ ...^۲

ژباړه: (ورته) ووايه: ((خلکو! زه تاسې ټولو ته د هغه الله استازی يم، چې د اسمانونو او ځمکې واکمني يې ده، بې له ده د عبادت وړ نشته، همدا يې ژوندي کوي او مړه کوي؛ نو پر "الله" او پر

^۱ (اعراف، ۱۵۵)

^۲ (اعراف، ۱۵۸)

استازي؛ نالوستي پېغمبر يې ايمان راوړئ، چې پر الله او کلمو (او بنوونو) يې ايمان لري او ددې پېغمبر لاروي وکړئ، چې سمه لار ومومئ.))

۸۳. هغه کس چې د يوې ادارې مشر وي، بايد د هغه ادارې له ماموريت او موخې سره بشپړ آشنا وي او ايمان پرې ولري، چې خپل لاس لاندېيو ته مخونه ورکړي، مل يې شي او ښيون يې کړي.

د شونتياوو ویش

اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اِثْنَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ...^۱

ژباړه: نو ورته وحې مو وکړه: ((په کونټۍ دې دا گټ ووهه)): نو ناڅاپه ترې دولس چيني راوخوتېدې، چې هر تېر خپل اوبخور وپېژانده.

۸۴. د امکاناتو او سرچينو عادلانه ویش، د چارو په اسانولو کې غوره ونډه لري.

^۱ (اعراف، ۱۶۰)

گوانب پېژندنه

وَ اْتَلُّ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ
فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ^۱

ژباړه: او دوی ته د هغه (بلعم باعورا) حال ولوله، چې مور د خپلو
آیتونو (علم) ورکړی و؛ خو ځان یې ترې و ایست او شیطان
ورپسې شو او له لارورکو ځنې شو.

۸۵. مشران او مدیران دې هغه گوانبني څرگندې کړي، چې اداره
یې گوانبني او د ماتې لاملېدای شي او د تېرو د سرگذشت په ویلو
دې تر خپل لاس لاندې وگړي، مقاومت ته چمتو کړي.

وړ واکي

إِنَّ وَلِيَّيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَ هُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ^۲

ژباړه: په رښتیا زما ولي (او پالندوی) هغه الله دی، چې دا کتاب
یې نازل کړی او هغه د نېکچارو پالندوی دی.

۸۶. د وړ واکي د آر رعایتول پکار دي، ان تر لاس لاندیو په اړه
هم (الله د هغوی پالنه کوي، چې وړ دي).

^۱ (اعراف، ۱۷۵)

^۲ (اعراف، ۱۹۶)

مامور هڅونه

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ ...^۱

ژباړه: نبي! مؤمنان (له دښمن سره) جگړې ته راوهڅوه،
۸۷. د مديرانو يوه دنده داده، چې په خپلو ويناوو او کړنو، خپل
لاس لاندې، د موخو پر لور وهڅوي.

غوښتنيزه سمبالنه / مديریت اقتضايي

الآن خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ ...^۲

ژباړه: اوس الله ستاسې له اوږو پټې سپک کړ
۸۸. په مديریت کې، کله بايد د شرايطو په بدلون او غوښتنو،
مصوبات او قوانين بدلون ومومي او دا چار له مديریت سره په
ټکر کې نه دی.

پر موخه تمرکز

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَى حَتَّى يُثَخِّنَ فِي الْأَرْضِ ...^۳

^۱ (انفال، ۶۵)

^۲ (انفال، ۶۶)

^۳ (انفال، ۶۷)

ژباړه: له هېڅ پېغمبر سره دا نه ښايي، چې (له دښمنانو د سر د بېي د اخستو لپاره) بنديان ونيسي، چې د دښمن په وینه ځمکه خړوب کړي (او د جگړې پر سيمه پوره لاسبری شي)
 ۸۹. په مدیریت کې، پر موخه تمرکز او له تشّت لږوالی، موخې ته د رسېدو لپاره یوه اړتیا ده.

د قوانینو پلي کول او په چارو کې نرم دريځي

فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَ خُذُوهُمْ وَ اخْضُرُوهُمْ
 وَ اَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَاِنْ تَابُوا وَ اَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ آتَوْا الزَّكَاةَ
 فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ...^۱

ژباړه: نو چې کله (څلور) حرامې مياشتې (رجب، ذوالقعدة، ذوالحجه او محرم) تېرې شوې؛ نو مشرکان مو چې په هر ځای کې وموندل، و یې وژنئ، و یې نیسئ او را ایسار یې کړئ او په هر څارنځي کې، د لارې پر سر ورته کېنئ؛ نو که توبه وباسي، لمونځ وکړي او زکات ورکړي؛ نو لار یې ورخوشې کړئ (او پرې یې ردئ؛ ځکه) چې الله لوراند ښاند دی.

۹۰. په سم مدیریت کې هم تريخوالی په کار دی (خذوهم...)، هم نرمي او بښنه (خلوا سبيلهم)، دا دوه آرونه بايد تل يو د بل ترڅنگ وي.

^۱ (توبه، ۵).

ډاډپنه

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ...^۱

ژباړه: بيا الله خپله ډاډپنه پر خپل استازي او پر مؤمنانو نازله كړه.
۹۱. ډاډپنه د سم تعقل شرط دی؛ ځكه وارخطايي له اندنې،
ځيرنې او نوونه مخنيونكې دی. (د جگړې په ډگر كې، رسول الله
(ص) د مسلمانانو تېبنتې ته وارخطا و او مسلمانان ماتې ته
وارخطا وو؛ الله په خپله پېرزو، د هغوی زړونو ته د ډاډ په وړلېرنه،
دواړه تشويشونه لرې كړل)

اجرايي ځواک، د هوډونه پايلي

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ
الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ...^۲

ژباړه: مؤمنانو! حق دادی، چې مشركان ناولي او پليټ دي؛ نو تر
سېر كال روسته، بايد دوی مسجدالحرام ته ورنژدې نشي او كه
(ددې پرېكون له لامله، د سوداگرۍ له تپه درېدو او) له تنگلاسى
وېرېږئ، كه الله وغواړي؛ نو ژر به مو له خپلې لورنې شتمن كړي
(او له بلې لارې يې جبرانوي؛ ځكه) چې الله پوه حكيم دی.

^۱ (توبه ۲۶)

^۲ (توبه، ۲۸)

۹۲. په کرلار اعلانولو کې، خپل اجرائي ځواک او موقعیت ته پاملرنه اړینه ده. (سره له دې، مشرکان تل چټل او ناپاک ول؛ خو داچې مسلمانانو په نهم هجري کې اجرائي ځواک پیدا کړی و؛ نو دا موضوع اعلان شوه.)

۹۳. په قوانینو او تبصرو کې ننگونو او پایلو ته پاملرنه وشي. (الله تعالی، د اړیکې د پرېکون پایله، د بازار خرابېدل او بهوزلي ښيي او پرېکنده وایي: تشویش مه کوئ، روزي د الله په لاس کې ده.)

د مدیرانو شخصیت ساتنه

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَ تَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ^۱

ژباړه: الله وښلې، تا ولي (د پاتېدو) اجازه ورکړه (دا ښه وه، صبر دې کړی وای)، چې رښتوني درڅرگنده شوې وای او دروغجن دې هم پېژندلي وای؟!

۹۴. که غوښتل مو یو چارواکی ورته؛ نو وگړې ته یې پام کوئ، چې ښه نشي؛ ځکه که وگړه یې ښه نشي؛ نو بیا خپله اداره سمبالولای نشي؛ لکه څنگه چې الله تعالی، د نیوکې پر مهال، لومړی د رسول الله ستر شخصیت او خپله لورنه بیانوي او بیا نیوکه کوي.

^۱ (توبه، ۴۳)

گزارش اخستل

لَقَدْ ابْتَعُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَ قَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ ...^۱

په رښتیا تردې له مخه یې (هم) د فتنې د راوړلو لټه کړې وه او چارې یې درته گډې وډې کړې وې،
۹۵. مدیران باید هوښیار وي او پر هر گزارش دې ډاډ نه کوي او که گزارش اخلي؛ نو له ډاډمنو سرچینو او کسانو یې واخلي.

پرېکندتوب

وَ مِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ ...^۲

ژباړه: او له دوی ځینې د صدقاتو (او د غنیمتونو) په وېش کې درباندي نیوکې کوي،
۹۶. د اسلامي نظام چارواکي دې د منافقانو او معاندانو د عیب لټونو تر اغېز لاندې نه راځي؛ بلکې که پر سمه لار روان وي؛ نو له هېڅه دې هم نه ډارېږي.

^۱ (توبه، ۴۸)

^۲ (توبه، ۵۸)

د سرچينو تخصيص

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ...^۱

ژباړه: او (خومره به ښه و) که د الله او د استازي په ورکړه يې خوښ وای او ويلي يې وای: ((الله موږ ته بس دی او ژر دی، چې الله او استازی به يې پر موږ پېرزوينې را و لوروي او په رښتيا موږ يوازې د الله خوښمن يو.))
۹۷. د ادارې د مالي سرچينو په لگونه کې سياست گذاري او هوډ کول، د ادارې د مدیریت له سترو چارو ځنې دی.

د نورو د سلامشورو اورېدل

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ...^۲

ژباړه: او ځينې يې پېغمبر ځوروي او وايي: ((چې دا ټول غوږ غوږ دی (چې هره خبره اوري او ژر پرې باورکوي)
۹۸. پراخه سينه او د ټولو خبرو ته غوږ نيول، د يوه پوه مدير ځانگړنه ده (تکره مدير، ښه اورېدونکی دی)

^۱ (توبه، ۵۹)

^۲ (توبه ۶۱)

د ناوړ مخينې ثبتول

إِنَّكُمْ رَضِيْتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ ...^۱

ژباړه: نو که الله دې د دوی یوې ډلې ته ورستون کړي او (بلې غزا ته د تلو) اجازه یې درنه غوښته، ورته ووايه: ((هېڅکله راسره وتلای نشئ او نه مې په ملتیا، له کوم غلیم سره جنگېدای شی؛ ځکه تاسې په لومړي ځل (پر کور) ناستې ته غاړه کېښووله؛ نو (اوس هم) له کور ناستو سره کېنئ))

۹۹. له اداري قوانینو د سرغړاندو ناوړمخینه دې ثبت شي. (البته پکار نه ده، همداچې سرغړونه وشوه، رتڼه هم وشي؛ خو ثبتول یې اړین دي.)

په وټیزو اړیکو کې عطوفت

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً ... وَ صَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ
وَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ^۲

ژباړه: له مالونو یې (د زکات په نامه) صدقه واخله، چې په دې یې پاک سازي وکړې او و یې روزې او (د زکات اخستو پر مهال) دعا ورته وکړه؛ ځکه دعا دې ورته ډاډېنه ده او الله پوه اورېدونکی دی.

^۱ (توبه، ۸۳)

^۲ (توبه، ۱۰۳)

د پیسو راکړه ورکړه دې له مینې او محبت سره مل وي.

پراخ لیدنه

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً...^۱

ژباړه: او دا نه ښایي، چې مؤمنان ټول یومخې (د جهاد ډگر ته) ووځي، ولې یې د وگړیو له هرې برخې یو شمېر نه وځي (او نور دې په مدینه کې پاتې شي) چې د دین (او اسلامي پوهنو او احکامو په باب) پوهه ترلاسه کړي او چې راستانه شي (نو) خپل قوم خبر کړي؟! ښایي (د پالونکي د فرمان له مخالفته) ډډه وکړي!

۱۰۱. باید په کړلار جوړونه او مدیریت کې پراخ لیدي ووسو، چې یوې چار ته پاملرنه مو له نورو غافل نه کړي.

پړاو پړاو مخې ته تلل

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ...^۲
ژباړه: په رښتینه کې ستاسې پالونکی هغه الله دی، چې اسمانونه او ځمکه یې په شپږو ورځو [= شپږو پړاوونو] کې پیدا کړل،

^۱ (توبه، ۱۲۲)

^۲ (یونس، ۳)

۱۰۲. اقدامات او کپلارې دې مهالویش ولري او پراو په پراو مخې ته ولاړې شي؛ لکه څنگه چې وسمن الله تعالی، د ځمکې او آسمانو په پنځون کې داسې وکړل.

واک ورکړی او څارنه ولری

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ^۱

ژباړه: بیا تر دوی روسته مو په دې هېواد کې ځایناستي کړی، چې وگورو څنگه چلن کوئ.

۱۰۳. هر مدیر چې مسوولیت ورکوي، (جعلناکم خلائف...) باید څارنه هم وکړي. (لننظر)

^۱ (یونس، ۱۴)

مخالفتونو ته چمتووالی

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ^۱

ژباړه: نو چې زموږ له لوري حق ورغی، ویې ویل: ((دا خو

ښکاره کوډې دي.))

۱۰۴. مدیران او مشران دې مخالفتونو ته چمتو والی ولري.

صبر او استقامت

وَ اتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَ اصْبِرْ...^۲

ژباړه: او په هماغه څه پسې ځه، چې وحې یې درته کېږي او

زغمناک وسه...

۱۰۵. د مدیرانو او مشرانو یوه ځانگړنه، صبر او استقامت دی؛

ځکه صبر انسان د بریا شاتو ته رسوي.

^۱ (یونس، ۷۶)

^۲ (یونس، ۱۰۹)

وتیز پرمختگ

يَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا
وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ...^۱

ژباړه: او زما قومه ! له خپل پالونکي بښنه وغواړئ، بيا يې درشل ته توبه وکارئ (چې) له اسمانه په شېبو شېبو باران درباندي واوروي او اوسنی پياوړتيا به مو لا زياته کړي او د گناهگارانو په څېر (له حقه) مخ مه اړوي.))

۱۰۶. په ديني نړۍ ليد او ليدلوري کې ، د وتيزې پراختيا يوه لار، د الله له سرغړونې ډډه او د تېرو جبرانول دي. د قرآن کریم تعبير، چې وايي: (توبوا اليه يرسل السماء عليكم مدرارا) هم د توبې مانيز اغېز کېدای شي ؛ لکه د استسقا لمونځ، چې د باران وربښت لار ده او هم يې طبيعي اغېز کېدای شي ؛ ځکه که خلک د يو چا پر پاکۍ او رښتينولۍ ډاډمن شي ؛ خپلو اړيکې ورسره پراخوي .

پر موخه ايمان

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ ...^۲

^۱ (هود، ۵۲)

^۲ (هود، ۱۰۹)

ژباړه: نو د دوی [= مشرکانو] د معبودانو (د بطلان) په باب مه شکمنږه،

۱۰۷. مدیران او مشران باید پر خپله موخه او ارمان په ایمان کې دومره ټیکاو من وي، چې د خلکو کرلاري یې خپخپاندي نه کړي.

د ټولو استقامت او اعتدال

فَأَسْتَقِمُّ كَمَا أَمَرْتُ وَ مَنْ تَابَ مَعَكَ وَ لَا تَطْغَوْا ...^۱

ژباړه: نو لکه څنگه چې امر درته شوی (؛ نو) ته او له تا سره چې څوک د حق لوري ته ورگرځېدلي، په همدې لار ټینگ وستی او له پولو مه اوړئ، ځکه هغه مو د کړنو لیدونکی دی.

۱۰۸. مدیر باید په ستونزو کې استقامت ته مخکېن او بېلگه وي.

۱۰۹. بې د نورو له ملتیا، د مدیرانو پایداری بې پایلې چار دی (ټول دې استقامت وکړي).

۱۱۰. مدیران او مشران باید د اعتدال پر لار روان وي او کمی زیاتی دې نه کوي.

^۱ (هود، ۱۱۲)

ستراتیژیکه پوهه

وَ كَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَ يُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ...^۱

ژباړه: او په دې توگه، ستا پالونکی به تا غوره کړي او د خوبونو تعبیر به درزده کړي.

۱۱۱. کونجیزې او ستراتیژیکې پوهې دې هر چاته و نه ښوول شي. باید د مهمو اطلاعاتو لپاره مهم وگړي وټاکل شي.

گوندي، غوراوی د وړتیا پر بنسټ

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا وَ نَحْنُ عُصْبَةٌ ...^۲

ژباړه: چې کله (بې رونو) وویل: ((زمور پلار ته یوسف او (سکه) ورور بې [= بنیامین] تر مور ډېر گران دي، سره له دې چې مور غښتلې ډله یو!

۱۱۲. تبعیض او توپیر یوشان نه دي. تبعیض، بې دلیل غوراوي ته وایي او توپیر، د علت پر بنسټ غوراوی دی؛ نو په مدیریتي چارو کې، د وړتیا پر بنسټ غوراوی، یو معقول او منل شوی چار دی. ۱۱۳. گوندي، که بې سمې مشرې وي او منفي او ړنگوونگي دریځ ومومي؛ نو باید په کلکه یې مخه ونیول شي؛ ځکه ډېر ژر د څوړ لاملونه رامنځ ته کوي. (د حضرت یوسف روڼ په همدې

^۱ (یوسف، ۶)

^۲ (یوسف، ۸)

پار کبرلاری شول؛ خو چي کله د يوسف تر مشري لاندې شول؛
نوله خپلې کبرلاری راستانه شول.

د کار ویش

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ...^۱

ژباړه: او (په دې ترڅ کې) یو کاروان راغی؛ نو خپل اوبه راوړونکی یې ولېږه،
۱۱۴. د کار ویش، د ډله ایز ژوند او کار د مدیریت/سمبالنې یو آر دی. («وارد» کلمه، د هغه چا په مانا ده، چې د اوبو راوړو پازوال/مسوول دی.)

د هرم له قاعدې پورته ختل

عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا...^۲

ژباړه: او چا [= د مصر عزیز] چې دی یې په مصر کې وپېره، خپلې مېرمنې ته یې وویل: ((په عزت یې ساته، ښایي راته گټور شي یا به یې په زویولی ونیسو))
۱۱۵. پور په پور ارزونه وکړئ او بیا مهم هوډونه وکړئ. (یوسف یې لومړی د کور کارونو او بیا یې زویولی ته وټاکه)

^۱ (یوسف، ۱۹)

^۲ (یوسف، ۲۱)

۱۱۶. له مدیریتی هرم نه باید پور په پور ووتل شي. لوړپوړي مدیرانو دې له هغو لاندپوړيو مدیرانو وټاکل شي، چې پور په پور رامخکې شوې وي.

د ودې وړتیا

كَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ...^۱

ژباړه: او په دې توگه یوسف مو پر (دې) ځمکه مېشت کړ
۱۱۷. هېڅکله لاس لاندېو ته په ټیټه مه گورئ؛ ځکه کېدای شي،
د ودې او لوړپوړی لاس ته راوړ وړتیا ولري. (مری یوسف
پادشاه شو.)

ترفیع، شفاف سازی، وړتیا

وَ لَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ^۲
او چې کله یوسف د مرانې (بلوغ) او مټ شو؛ نو موږ "حکم" [=
نبوت] او "علم" ورکړ او له نېکانو سره همدا ډول چلن کوو.
۱۱۸. وگړیو ته دې پر خپل وخت ترفیع ورکړل شي؛ که له وخت
مخکې وي؛ نو وگړی لازم صلاحیت ته نه دی رسېدلی او که په
ځنډ وي؛ نو د وگړیو انگېزه لږوي.

^۱ (یوسف، ۲۱)

^۲ (یوسف، ۲۲)

۱۱۹. د د گونبې کونو او گومارونو دلیل دې وویل شي، چې په اداره کې د سیالی چاپیریال واکمن شي؛ لکه څنگه چې الله تعالی، د یوسف علیه السلام د گومارنې دلیل، نېکچاري شمېرلې ده.

۱۲۰. یوازې پوهه او د پازوالی وړتیا بسیا نه ده؛ بلکې وارستگي او نېک سیرتي هم شرط دی. (المحسنین)

په خیر کړنې

وَ قَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَةٌ الْعَزِيزُ تُرَاوِدُ فَتَاهَا...^۱
ژباړه: او د ښار یوې ډلې ښځو وویل: ((د عزیز مېرمن خپل مریی ځان ته رابللی او پرې مینه شوې ده.
۱۲۱. د چارواکیو دې خپلو کړنو ته خورا پام وي؛ ځکه د چارواکیو خبره ډېره ژر خپرېږي.

د بحران مدیریت او ستراتیژیکه کړلار جوړونه

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ^۲

^۱ (یوسف، ۳۰)

^۲ (یوسف، ۴۷)

ژباړه: يوسف وويل: ((اوه كاله پرلپسې پر كرنه بوخت شئ او څه چې مو ورپېل؛ نو لږ يې وخورئ او نور پخپلو وړيو كې پرېږدئ (او زېرمه يې كړئ)؛

۱۲۲. د بحراني حالاتو تشریح، د بحران د مدير يوه دنده ده او له بحراني حالتو وتلار جوړول يې هم دنده ده.

۱۲۳. د پراختيا په حال هېوادونو كې، د يوه ملاتړ رامنځ ته كولو لپاره، توليد او سمپا ته كړلار جوړول يو اړين دي.

۱۲۴. لگښت ته په كړلار جوړونه او څارنه كې راتلونكې كېډول په پام كې ونيول ونيئ.

۱۲۵. كړلارې دې د پلي كېډو وړ وي (بې له گودامولو او په سيلو كې د ايښودو، د غنمو زېرمولو غوره لار. په وړي كې ساتل ول).

كارپوهيزه سلامشوره (اند خونه)

وَ قَالَ الْمَلِكُ اَنْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ ...^۱

ژباړه: او باچا وويل: ((ما ته يې راولئ.)) [او زما د خوب تعبير ترې وپوښتئ].

۱۲۶. د ادارې په بحراني شرايطو كې، ستونزې هوارې ته دې سلاكاران وپوښتل شي او د مخورو له مشورو برخمن شئ، چې ددې كار يو عملي لار، په اداره كې د اند خونې درلودل دي.

^۱ (يوسف، ۵۰)

د سلاکارانو ځانگړنې

وَ قَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ اَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ
الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ اَمِينٌ^۱

ژباړه: او باچا وويل: ((رايې ولي، چې ځانگړی (سلاکار) مې شي)) چې (يوسف ورغی او له) باچا سره يې خبرې وکړې (نو باچا يې پر عقلمنۍ او څيرکۍ پوه شو او) و يې ويل: ((په رښتيا نن راسره د ډاډ وړ قدرمن يې))

۱۲۷. لوړپوړي چارواکي ټاکلو ته، کله په کار وي، چې لوړپوړی مدير لاس په کار شي.

۱۲۸. د مهمو او کونجيزو منصبونو لپاره، پر تدبير او کارپوهۍ سربېره، محبوبيت او مقبوليت ته هم اړتيا ده. (يوسف په عفت، تدبير، د خوب په تعبير او نېکچاری ځانگړی محبوبيت ترلاسه کړی و؛ نو د مصر واکمن وويل: هغه دې زما سلاکار شي.)
۱۲۹. سلاکاران بايد د تقوی او تدبير څښتنان او امانتساتي وي.
۱۳۰. امين وگړيو ته د چار واگيو په سپارلو کې ځنډ مه کوئ.

د کارمند وگړیزه لېوالتیا او مهارت په پام کې نیول

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ^۱

ژباړه: (يوسف) وويل: ((ما ددې هېواد (د مصر) پر (اقتصادي) سرچينو وگوماره، چې کارپوه ساتونکی يم.))
۱۳۱. د وړ وگړيو په گورمارنه کې يې وگړيزه لېوالتيا هم په پام کې ونيول شي. (يوسف پخپله لېوال و، چې خزانه وال شي.)
۱۳۲. په کوم چار کې چې اړتيا لري؛ نو په ډاډ يې ومنی.
۱۳۳. انسان چې په هر موقعيت کې وي؛ د نورو وگړيو او رښتينو سلاکارانو نظرونه دې له پامه نه غورځوي. (د يوسف وړاندیز ومنل شو.)

خلاقیت، خطر منل

وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ^۲

ژباړه: او (يوسف بيا) خپلو مامورينو ته وويل: ((دوی چې (د غلې په بدل کې) کومه پانگه درکړې، په خټو کې يې ورکېردئ! بنايي خپلو کورنيو ته يې تر رسېدو روسته وپېژني او بيا راشي.))

^۱ (يوسف، ۵۵)

^۲ (يوسف، ۶۲)

۱۳۴. مدیران او مشران باید له ابتکاری او نوبتیزې کپلارو کار واخلي. په هر ځای او حالاتو کې، د خلاقیت ځواک، د نوون لاملېږي.

۱۳۵. کپلارو پلي کولو او مطلوب ته رسېدو ته، اند بسيا ځواک دی او بشپړ ډاډ لاس ته راوړو ته مه په تمه کېږئ. (خطر منل پکار دي؛ لکه څنگه چې یوسف وویل: (لعلهم یرجعون) شونې ده راستانه شي.)

د وگړيو مخينه په پام کې نيول

قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمَنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِن قَبْلُ ...^۱
ژباړه: (يعقوب) وويل: ((ايا دده په اړه هماغسې باور درباندي وکړم؛ لکه چې تر دې مخکې مې دده د رور (يوسف) په باب درباندي کړی و (او و مولىدل، چې څه وشول)؟
۱۳۶. پر ناوړمخينو وگړيو بې ځنډه ډاډ جاييز نه دی.

په کپلار جوړونه کې احتمالات

لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَ ادْخُلُوا مِن ابوابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَ مَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ ...^۲

^۱ (يوسف، ۶۴)

^۲ (يوسف، ۶۷)

ژباړه: او (مصر ته د خوځېدو پرمهال، يعقوب) وويل: ((زمانو!
 (ښار ته ټول) پر يوه وره مه ورننوځئ؛ بلکې له بېلابېلو ورونو
 ورننوځئ (چې د خلکو درته پام نشي) او (زه په دې سپارښتنه) د
 الله له لوري د (کېدونې) کومې پېښې مخه نشم نيواي، حکم
 يوازې د الله دی، ما پر هماغه توکل کړی او توکل کوونکی بايد
 توکل پرې وکړي.))

۱۳۷. په کړلار جوړونه کې، موخې ته د رسېدو لپاره، بېلابېلې
 لارې وپلټئ او وشنئ.

۱۳۸. پر کړلار جوړونې سربېره، احتمالات هم په پام کې نيول
 پکار دي. (حضرت يعقوب (ع) پر چاره سنجونې سربېره، وايي
 چې ممکن موخه مې تر گوتو نشي.)

د سرغړونو تکرار

وَ قَصَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ
 مَرَّتَيْنِ وَ تَلْعَنَ عُلُوًّا كَبِيرًا^۱

ژباړه: او مور بني اسراييلو [= د يعقوب ځوځات] ته په کتاب
 (تورات) کې خبر ورکړی و، چې تاسې به پر ځمکه دوه ځل
 فساد او بې اندازې سرغړونه وکړئ؛

۱۳۹. د مديرانو دې پام وي، هغه کړلاری او فسادونه خورا
 خطرناک دي چې په اداره کې تکرارېږي؛ په تېره که ځينې

^۱ (اسراء، ۴)

وغواړي، خپلې گټې، د ادارې د گټو ځايناستې كړي؛ ځكه په
دې لار كې بياځلي كبرلارۍ او فسادونو كوي.

د مدیریت واکمني

بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ
!...

ژباړه: نو چې د لومړۍ ژمنې وخت راوړسېد؛ نو مقابلې ته مو له خپلو تکړه جنگیالیو بندگانو یوه ډله راپاڅوو (چې سخت مو وڅپي)، ان (د مجرمانو پیدا کولو ته) کورونه (مو) لټوي او دا گواښ پوره کېدونی دی.

۱۴۰. د ادارې مدیران باید د هغو وگړیو گونښه کولو ته پکار ځواک ولري، چې د ادارې د موخو پر خلاف فساد او فتنې کوي، چې اداره د گډوډونکیو له خطره وژغوري.

پانگه او بشري ځواک

وَ أَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَ بَنِينَ وَ جَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا^۲

ژباړه: بیا به پر دوی بری درکړو او په شتمنیو او اولادونو به مو لاسنیوی وکړو او شمېر مو (تر دښمنه) زیاتوو.

۱۴۱. پانگه او بشري ځواک، د مدیرانو لپاره دوه مهم او اغېزمن لاملونه دي، چې ددې دوو گټورو او کاري سرچینو په یوځای کولو او گټنې، د بریا لارې چارې چمتو کوي.

^۱ (اسراء، ۵)

^۲ (اسراء، ۶)

سیستمي نظریه

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا...^۱

ژباړه: که نېکي وکړئ؛ نو له خپل ځان سره نېکي کوئ او که بدې وکړئ؛ نو بیا یې هم له ځان سره کوئ.

۱۴۲. مدیران دې له خپلو ځواکونو او لاس لاندیو ټولگیو سره په خپلو اړیکو او تعاملاتو کې، دا فرهنگ او باور رامنځ ته کړي، چې د ادارې وده او ماتې په همغوی پورې اړوند ده.

د لورنې دود

عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمُ وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا...^۲

ژباړه: هیله ده پالونکی مو درولورېږي؛ خو که وگرځېدئ (گناه ته مو مخه کړه؛ نو) موږ به هم (سزا ته مو) در وگرځو او دوزخ مو کافرانو ته زندان کړی دی!

۱۴۳. غوره ده، مشران او مدیران، په خپله اداره کې د لورنې فرهنگ، د لاسبري فرهنگ په توگه دود کړي، که څه گواښنه او تنبیه دې د سرغړونکیو د سرغړاندۍ پرمهال وکارول شي.

^۱ (اسراء، ۷)

^۲ (اسراء، ۸)

په لگښت کې منځلاري

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعَدَ
مُلُومًا مَّحْسُورًا^۱

ژباړه: او خپل لاس دې تر غاړې مه تړه (او بښندنه او بښنه مه پرېږده) او مه يې تر بريده زيات غځولی پرېږده، چې پر او پښېمانه پاتې شي .

۱۴۴. د لاس لاندېو ځواکونو او کارمندانو د چوپړتياوو په جبران کې، بايد منځلاري ووسو؛ نه داچې په تنگلاسى کې او نهيلي او ناخوښ شي او نه دومره بې خرته بخشش، چې د ادارې د مدير د خېجلبوب او ماتېدو لامل شي .

د سرغړونو جاذبه

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا^۲

ژباړه: او زنا ته مه ورنژدېږئ (؛ ځکه) چې دا ډېر ناوړه چار او بده لار ده !

۱۴۵. د ځينو سرغړونو جاذبه دومره ډېره ده، چې ان له ورنږدېدو يې هم منع شوي؛ نو اداري فرهنگ او لاسبري تشيال دې داسې چمتو شي، چې د داسې جاذبو شتون پکې خورا لږ وي .

^۱ (اسراء، ۲۹)

^۲ (اسراء، ۳۲)

سمچاري

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزُنُوزًا بِالْقِسَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا^۱

ژباړه: او که په پیماننه ورکړه کوئ؛ نو پوره یې ورکړئ او په تله سم تول کوئ، دا درته غوره او پای یې ښه ده .
۱۴۶. هغه ادارې چې سوداگریزې راکړې ورکړې لري؛ نو باید سمچاري، پر هوکړه وفا، امانتساتي او په راکړه ورکړه کې څیرنه، له یاده و نه باسي او دا آر دې په نوموړې اداره کې، د یوه ارزښت او فرهنگ ښه ومومي؛ ځکه اوږد مهالې گټې ته د گهاک راماتېدو لاملېږي.

ډنډوره

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئَلًا^۲

ژباړه: او په هغه څه پسې مه ځه، چې پرې پوه نه یې؛ ځکه غور، سترگه او زړه گرسره پوښتېدونې دي.
۱۴۷. د ادارې کارمندان او غړي دې له هغو موضوعاتو ډډه وکړي، چې په اداره کې ډنډوره کېږي.

^۱ (اسراء، ۳۵)

^۲ (اسراء، ۳۶)

د موخو رايادونه

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا...^۱

ژباړه: او په رښتيا مور په دې قرآن کې په بېلابېلو ډولونو اغېزمنې

خبرې راوړي، چې پند ترې واخلي؛

۱۴۸. مديران دې په زړه پوريو خبرو او له بېلابېلو او ډولادولو

کړنلارو په گټنه، په داسې بڼه د ادارې موخې او رسالتونه بيان

کړي، چې کارمندان ستړي نه کړي.

^۱ (اسراء، ۴۱)

د لوړ پوړيو مديرانو ښوېدنې

إِذَا لَدَفْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ...^۱

ژباړه: که داسې شوې وای (: نو) هم په ژوند کې او هم په مرگ کې مو [د مشرکانو د سزاوو] دوه گرايه عذاب درڅکه او زموږ پر وړاندې دې کوم مرستندوی نه مونده!

۱۴۹. د اداري مديرانو او مشرانو منصب چې څومره لوړ وي، پازوالي يې ډېره ده او لږه ښوېدنې يې د سترو تاوانونو لاملېږي؛ نو داسې يو ميکانزم بايد وي، چې سرغړونو ته يې درنې جرمانې وټاکل شي، چې هم نورو ته عبرت شي او هم په لوړه کچه، له فسادو مخنيوی وشي.

اداري فرهنگ

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ ...^۲

ژباړه: ووايه: ((هرڅوک د خپل (اروايي او بدني) جوړښت له مخې عمل کوي))

۱۵۰. د اداري چلن جرړه، په اداري رورډ او دود کې ده؛ نو بايد د هغو ناسمو رورډونو او دودونو مخه ونیول شي، چې په اداري

^۱ (اسراء، ۷۵)

^۲ (اسراء، ۸۴)

فرهنگ او په اداري وگړيو کې سوږه کوي، ترڅو دغه ناسم چاپېريال چې د ودې پر لار ستر گواښ دی، د کارمندانو په عملي چلن کې راڅرگند نشي.

۱۵۱. د ډېرو برياوو لپاره، بايد له کوشنيوالي او ژښتوبه، پر وگړيو کار وشي، چې ښېگڼې پکې بنسټيزې شي او په دې بڼه کې به د خلق او خوی له مخې، په نوموړي وگړي کې سم چلنونه بنسټيز شي.

د گواښونو لري کول

قِيَمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ ...^۱

ژباړه: سم او پوخ دی، چې د الله له لوري (بدکاران) له سخت عذابه وډاروي! او ښکچارو مؤمنانو ته د غوره اجر زېري ورکړي. ۱۵۲. تاوان نه کول، تر گټې کولو مهمه ده؛ نو ادارې دې خپل لومړيتونو وټاکي، چې لومړی تاوان و نه کړي او بيا د گټې په فکر کې ووسي. (نوځکه عذاب، تر زېري مخکې راغلی دی)

د کار څرنگوالی

لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا^۲

^۱ (کهف، ۲)

^۲ (کهف، ۷)

ژباړه: موږ يې ښکلا گرځولي، چې و يې ازميو، کوم يو يې
ښکچاری دی.

۱۵۳. څه چې بايد په يوه اداره کې، د يوه کارمند د کړنو د ارزونې
لپاره آر او کچه وي، کيفيت او د کاري توب يې دی، نه څومره
والی او کميت.

ژمنې مه ورکوی

وَلَا تَقُولَنَّ لِسِيٍّ اِنِّي فاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا^۱

ژباړه: او هېڅکله د يوه کار په اړه مه وايه: ((چې هر ورو به يې
سبا وکړم)).

۱۵۴. د ادارې مديران او مشران بايد دې ټکي ته پاملرنه وکړي،
چې د شونتياوو چمتو کول او د کړلارو د ترسره کولو سريزې، د
اقداماتو د پرېکندتوب تضمينونکي نه دي؛ ځکه نور عوامل او
متغیرونه دي، چې په اسانۍ، شرايط بلخوا اړولای شي.

په فاسد د افسد لري کول

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا
وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا^۲

^۱ (کېف، ۲۳)

^۲ (کېف، ۷۹)

خو هغه بېړۍ، د څو تنو بهوزليو وه، چې په سمندر کې يې کار کاوه، و مې غوښتل، عيښنه يې کړم (ځکه) وړاندې ترې يو (ظالم) باچا و، چې هره (جوړه) بېړۍ يې په زور اخسته .

۱۵۵. يوه خبره، چې بايد مديران ورته د خپلو کړلارو په جوړولو او هوډونو کې پاملرنه وکړي، په فاسد د افسد لري کول او پر مهم، اهم ته لومړيت ورکول دي. (د نيمگړې بېړۍ درلودل، تر نه درلودو غوره دي)

اړتيا سنجونه

فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا^۱

ژباړه: (د سيمې خلکو) وويل: ((ذوالقرنينه ! يا جوج او ماجوج په دې سيمه کې فساد خپروي؛ نو ايا شونې ده، څه لگښت درکړو، چې زموږ او د دوی ترمنځ يو بند [دېوال] جوړ کړي؟))

۱۵۶. خلک په هغه ځای کې پانگونه کوي، چې اړتيا ورته ولري، په تېره چې اړتيا يې بنسټيزه وي؛ نو ادارات دې، د خلکو د اړتياوو د پوره کولو په تکل کې وي او په دې توگه د خلکو له پانگونې، د خپلو کړلارو په پلي کولو کې کار واخلي.

پر پروژو نامه ايښوونه

يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ...^۲

^۱ (كهف، ۹۴)

^۲ (مريم، ۷)

ژباړه: زکریا! په رښتیا مور د یوه داسې هلك زېږی درکوو، چې نامه یې یحیی ده او تر ده مخکې یې څوک همنامی نه و .
 ۱۵۷. مدیران دې پر کپلارو، پروژو او بیږو نامې کېږدي او دا چار دې ساده نه نیسي؛ ځکه نامه، د موخې، رسالت، ماموریت او فرهنگ نښه ده.

کورنی پازوالې

وَ كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ ...^۱

ژباړه: او تل یې خپلې کورنۍ ته د لمانځه او زکات امر کاوه؛ او الله ترې خوښ و.

د ادارو مشران او مدیران او هغوی چې سترې ټولنیزې پازوالې لري، باید له خپلو کورنیو غافل نشي؛ بلکې پر ټولنیزې پازوالې سربېره، باید خپلې کورنۍ ته هم پاملرنه وکړي.

د ځایناستي / مرستیال له حکمه سرغړونه

فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا... فَأَخْلَقْتُمْ مَوْعِدِي^۲

ژباړه: نو موسی غوسناک او غمجن [او په بېره] خپل قوم ته راستون شو (او) و یې ویل: ((زما قومه! ایا پالونکي مویو غوره ژمنه درسره کړې نه وه، ایا له تاسې مې د بېلتون موده اوږده شوه!

^۱ (مریم، ۵۵)

^۲ (طه، ۸۶)

که غوښتل مو، د خپل پالونکي غضب درپړېڅي؛ نو ځکه راسره
ژمنماتي شوی؟!))

۱۵۹. د مرستیال له حکمه سرغړونه، له مشره سرغړونه ده.
(حضرت موسی علیه السلام، هغو خلکو ته چې د هغه له
ځایناسټي/مرستیال یې سرغړونه کړې وه، وویل: له ما مو سرغړونه
کړې ده.)

د هوډ پایله، اداري انسجام

إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ...^۱

ژباړه: (هارون) وویل: ((د مور زویه! [=روره!] له بریرې او سر
مې مه نیسه، زه خو له دې وډار شوم، چې و به وایې: په بني
اسراييلو کې دې درز واچاوه او زما وينا ته دې و نه کتل.))
۱۶۰. په هوډ کولو کې یې عوارضو او پایلو ته پاملرنه وکړئ او دې
ټکي ته مو باید وي، چې د ادارې د یووالي او انسجام ساتل، نورو
چارو ته تر پاملرنې مهم دي.

وچ او لامده یوځای مه سوځوی

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ
مُنِيرٍ^۲

^۱ (طه، ۹۴)

^۲ (حج، ۸۰)

ژباړه: او ځينې خلك بې له كومې پوهې، لارښوونې او روڼ كتابه، د الله په باب شخړه كوي.

۱۶۱. مديران بايد د ځينو د تېروتنې له كبله، ټول ورتي (لكه څنگه چې الله تعالى د ((ځينې)) كلمه كارولې ده)

بې ځايه غوښتنې

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ ...^۱

ژباړه: او په بېره عذاب درنه غواړي، سره له دې چې الله هېڅكله بې لوزي نه كوي.

۱۶۲. بېرې او بېځايه غوښتنې، كه څه په ډليزه او بياځلي توگه وي، بايد مدير او مشر، ناحكيمانه كړنې ته اړباسي. په قرآن كريم كې، څو ځل د كړلاريو د بې ځايه غوښتنو او بېرې كولو خبره شوې، چې الله تعالى، خپل استازي ته وايي: دا بې ځايه خبرې، پر الهي حكيمانه كړلار جوړونې اغېز نه لري.

كړلار

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَّتْ ...^۲

^۱ (حج، ۴۷)

^۲ (حج، ۵۲)

ژباړه: مور چې تر تا مخکې هر استازی او نبي لېرلی؛ خو چې کله یې هیله کوله (چې د خپلو الهي موخو د پر مخ وړلو لپاره کومه طرح جوړه کړي؛ نو).
۱۶۳. مدیران باید خپلو موخو ته د رسېدو او د خپلې دندې ترسره کولو لپاره کړلار ولري.

د سمونو پیلول

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَ أَخَاهُ هَارُونَ... إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِ...^۱
ژباړه: بیا مو موسی او رور یې هارون، له خپلو معجزو او څرگند دلیل سره ولېرل؛ فرعون او (د قوم) مشرانو ته یې؛ خو کبر یې وکړ او سرغړاندي وو.
۱۶۴. د چارو سمونې لپاره، باید د فساد جرړې وچې کړای شي.

واحد مدیریت

وَ مَا كَانَ مَعَهُ مِنَ إِلَهٍ...^۲
ژباړه: نه الله کوم اولاد نیولی او نه کوم معبود ورسره شته. که داسې وای (نو) هر خدای به خپل مخلوق تدبیر او اداره کاوه او

^۱ (مؤمنون ۴۵ او ۴۶ آیتونه)

^۲ (مؤمنون، ۹۱)

هرومرو، ځينې پر ځينو لاسبرېدل (او د کایناتو نظام ويجاړېده؛
نو) الله له دغو خبرو پاک دی، چې دوی یې وايي.
۱۶۵. واحد مدیریت او مشري، په اسلامي مدیریت کې د بریا یو
آریز لامل دی. (هر کارمند دې په اداره کې یوازې یو نېغ په نېغ
مشر ولري)

تنبیه او عبرت

وَلْيَسْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ^۱

ژباړه: زناکاره او زناکار هر یو په سلو کور ووهی، که تاسې پر الله او د آخرت پر ورځ ایمان لرئ؛ نو نه ښایي پر دوی دواړو، د زړه سوي احساس (او دروغجنه مینه)، د الهي حکم د عملي کولو خنډ شي او باید د سزا ورکولو پر مهال یې، د مؤمنانو یوه ډله سوب وي.

۱۶۶. په اداره کې د سرغړونکیو تنبیه باید داسې وي، چې نورو ته هم عبرت شي؛ ځکه تنبیه، د سرغړاند پر تنبیه سربیره، اداري، روزنیزه او عمومي موخه هم لري.

له سرغړونې سره متناسبه سزا

وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ^۲

ژباړه: په رښتینه کې په تاسې کې یوې (منظمې چلمارې) ډلې، دا غټ دروغ جوړ کړي؛ (خو) گومان مه کوئ، چې دا پېښه درته بده ده؛ بلکې [په نهایت کې] په خیر مو ده، چا چې په دې کې څومره برخه اخستې؛ نو هومره گناه یې گټلې او له دوی چې چا، ددې تور ډېره برخه پر غاړه اخستې؛ نو ورته ستر عذاب دی!

^۱ (نور، ۲)

^۲ (نور، ۱۱)

۱۶۷. سزا او رتته باید د سرغړاند د ونډې هومره وي، هغه چې آریزه ونډه درلوده؛ هر ورو یې سزا تر نورو ډېره ده.

د مدیرانو د وگړې ویجاړول

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ...^۱

ژباړه: په حقيقت کې هغوی چې په مؤمنانو کې د بدنامۍ او بدچاری خپرول خوښوي (نو) په دنیا او آخرت کې ورته دردناک عذاب دی او الله پوهېږي او تاسې نه پوهېږئ .

۱۶۸. د ایمانوالو، په تېره د مدیرانو او چارواکیو، د وگړې پنگول، هغه چار دی، چې باید په کلکه یې مخه ونیول شي او کونکیو ته یې سخته سزا ورکړه شي.

په اداره کې لمونځ

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَ لَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَ إِقَامِ الصَّلَاةِ ...^۲

ژباړه: (داسې) سړي دي، چې سوداگري او راکړه ورکړه یې، د الله له یاد او د لمونځ له درولو نه ناگاري.

^۱ (نور، ۱۹)

^۲ (نور، ۳۷)

۱۶۹. د اسلامي نظام چارواکي بايد د اذان پرمهال، لمونځ ودروي او کار بايد د لمانځه کولو پر لار خنډ نشي.

له مافوق نه اجازه اخستل

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ... لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوا ... فَأِذَا
اسْتَأْذَنُوا لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذِنَ لِمَنْ شِئْتِ مِنْهُمْ ...^۱

ژباړه: واقعي مؤمنان هغوی دي، چې پر الله او استازي يې ايمان راوړی وي او چې کله په يوه ټولنيز کار کې ورسره وي؛ نو بې اجازه يې چېرته نه ځي، هغوی چې اجازه درنه اخلي (نو) په رښتيا، پر الله او استازي يې ايمان لري؛ نو چې کله دوی، د خپل کوم کار لپاره اجازه درنه وغواړي؛ نو چا ته چې دې خوښه وي (او مصلحت يې گڼي)، اجازه ورکوه.

۱۷۰. بايد اداري کارمندان رخصتی اخستو (او وگريزو چارو) ته،

له خپل مافوق اجازه واخلي، چې اداري چارې ټکنی نشي.

۱۷۱. مديران کړای شي، د خپل اداري کارمند له رخصتی سره

موافقت وکړي يا د کوم ستر مصلحت لپاره، ورسره موافقت و نه

کړي.

^۱ (نور، ۶۲)

د کارمندانو پوهاوی

لُتِّبَتْ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً^۱

ژباړه: او کافران وايي: ((ولې دا قرآن ټول یو واري پرې نازل نشو؟)) (هو!) داسې (ځکه شوي) چې زړه دې پرې بڼه کلک کړو او (د همدې موخې لپاره) مو په ځانگړي اوډون، د بېلابېلو برخو په بڼه، په کرار کرار درلوستی دی.

۱۷۲. کارمندانو ته دې سوکه سوکه او پړاو په پړاو ښوونه وشي.
۱۷۳. د لوړپوړیو مدیرانو یوه دنده، تیت پوړیو مدیرانو ته ډاډ او هیله ورکول دي.

مدیر او مرستیال

وَ يَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَارُونَ... فَاذْهَبَا
بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ^۲

ژباړه: او سينه مې تنگېږي او ژبه مې (هم) بڼه روانه نه ده؛ نو (زما رور) هارون ته هم (د همکارۍ) پېغام ولېږه. (الله) وويل: ((داسې

^۱ (فرقان، ۳۲)

^۲ (شعرا، ۱۳ او ۱۵ آیتونه.)

نه ده (هېڅ نشي کړای)؛ دواړه (يې لارښوونې ته) زموږ له نښو سره ورشئ، په حقيقت کې موږ درسره يو (او خبرې مو) اورو.

۱۷۴. د وگړيو ظرفيت سره توپير لري، بې له الله تعالی، نور ټول موجودات محدوديت لري او په ځينو شرايطو کې، تر دباوونو لاندې راځي. (موسی عليه السلام، الله ته وويل: ټټر مې تنگېږي.) مشري او سمبالنه لوی ټټر ته اړتيا لري.

۱۷۵. د پازوالې منلو پرمهال، پکار دي، مدير خپلې کمزورۍ ووايي او څغرد او رښتين ووسي.

۱۷۶. په ځينو ماموريتونو او چارو کې، موخو ته د رسېدو لپاره، گډ کار ته اړتيا ده.

۱۷۷. مديران او مشران بايد، د نورو په کار اچولو، خپلې کمزورۍ جيره کړي.

۱۷۸. مديران او اداري وگړي دې، د چارو سمبالنې ته وړ وگړي معرفي کړي.

۱۷۹. له ستونزو سره مبارزې ته يې سرچينو ته ځان ورسوي. د سرچينو پېژندل، اسان چار نه دی او ډېر وخت او څېړني ته اړتيا لري.

۱۸۰. د مهمو ماموريتونو له چارو، د مديرانو شېبه په شېبه، دقيق پوهه، يو اړين چار دی؛ لکه څنگه چې الله تعالی، حضرت موسی ته وويل: موږ دې خبرې اورو.

ژمنه او کارپوهنه

يَا تُوكَ بِكُلِّ سَخَارٍ عَلِيمٍ^۱

ژباړه: (وزيرانو او سلاکارانو فرعون ته وويل: چې ټول پوه کوډگر درته راولي، (چې له موسى سره مبارزه وکړي) ۱۸۱. که کارپوهان، ژمن نه وي؛ نو د فرعونانو په چوپړ کې به شي، د گومارنې يو مهم شرط دې کارپوهنې ترڅنګ، ژمنتيا هم وي.

د احکامو اعلانول

إِنِّي نَكَمُ رَسُولٌ أَمِينٌ^۲

ژباړه: (رسول اکرم صلی الله عليه و آله وسلم خلکو ته وايي: په حقيقت کې زه درته يو امين استازی يم؛ (او د الله کلام مې بې کمي زياتي در و رساوه).

۱۸۲. د مصوباتو، قوانينو، لايحو او... اعلانونکي بايد امين او امانتسای وي، چې د احکامو په اعلانولو کې کوم کړلېچ او نیمګړتيا رامنځ ته نشي او منځپانګه يې وانه وړي.

^۱ (شعرا، ۳۷)

^۲ (شعرا، ۱۰۷)

اسراف نه ڪول

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ^۱

ڙٻاڙه: او له بريده اوڻتو [خلڪو] امر مه مني؛

۱۸۳. اسرافگر ته د چارو واڳي مه ورڪوي. د اداري سرچينو او زيرمو بي خرته لگول، د اداري ڪري، د ڙمرگي لاملپري. په بيت المال ڪي اسراف ستره گناه ده.

د تمو روڻتيا

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ^۲

ڙٻاڙه: او مور هېڅ بناو او ڪلي هسي هلاڪ ڪري نه دي؛ خودا چي گواڻگرندي يي درلودل؛
۱۸۴. سرغواند ته تر تنبيه او سزا ورڪولو مخڪي يي بايد سرغروني او سزاوي ورته په بشپره توگه وويل شي.

له لاس لاندبو سره ماتمخي

وَ اخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ^۳

^۱ (شعرا، ۱۵۱)

^۲ (شعرا، ۲۰۸)

^۳ (شعرا، ۲۱۵)

ژباړه: او مؤمنانو ته خپل وزر ټیټ کړه، چې ستا لاروي کوي (او په نرمۍ ورسره چلېږه).

۱۸۵. له لاس لاندېو سره دې د مدیرانو چلن په ماتمخۍ وي. البته خاکساري او ماتمخۍ، د پرېکندتوب گونبني کولو په مانا نه دي؛ بلکې د پرېکندتوب تر څنگ باید بادبه ماتمخۍ ووسو.

نظم او د سرچینو کارونه

وَ حُسْرٍ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الطَّيْرِ فَهَمُّ
يُوزَعُونَ^۱

ژباړه: او سلیمان ته د پېریانو، انسانانو او مارغانو لښکرې په منظمو لیکو کې راغونډې کړای شوې (او ورپسې شوې).

۱۸۶. اداري مدیریت باید جوړښتیز او اجرائيي نظم ولري (هم د پروسو/بهيرونو په تعريف او هم په اجرا کې باید د نظم آر په پام کې ونيول شي).

۱۸۷. موخو ته د رسېدو لپاره، باید له ټولو سرچینو گټنه وشي (لکه څنگه چې حضرت سلیمان علیه السلام د خپلې واکمنۍ لپاره له پېریانو، انسانانو او مرغانو گټنه کوله).

له کارمندانو مو د ورکړي ماموریت گزارش واخلئ

وَ تَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ. لَأَعَدِّبُنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ. فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ نَحِطُ بِهِ وَ جِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ^۱

ژباړه: او (سلېمان) د مارغانو پلټنه وکړه؛ نو ويې ويل: ((ولي هُد هُد (ملاچرگگ) نه وينم، که په ناسوبو کې دی؟! هر ورو به سخته سزا ورکړم، يا به يې حلال کړم؛ خو داچې (د خپل غيابت) څه څرگند دليل راوپاندې کړي!)) نو تر لږ درنگ روسته (ملاچرگگ راغی او) ويې ويل: ((له يوه داسې څيزه خبر شوم، چې ته ترې ناخبره يې او د "سبا" (له هېواده) مې يو باوري خبر درته راوړی دی؛

۱۸۸. د لاس لاندېو پوښتل او پر چار يې څارنه، په اداري انگېزه ورکونې که مهمه ونډه لري او د کارمندانو د دلگرمۍ لاملېږي.

۱۸۹. سوبيزه ليدنه، د څارنې او پلټنې يوه لازمه کړنلار ده.

۱۹۰. پر دنده علمي واکمني، د مديرانو لپاره يو لازم شرط دی.

(په تېره په اجرائي او عملياتي سمبالنو کې)

^۱ (نمل، ۲۲-۲۰)

۱۹۱. د مدیرانو یوه دنده، د چارو په بهیر کې، د ځواکونو پر سوبتیا او ناسوبتیا دقیق څارنه یا یې د گټور او ناگټور شتون ارزونه او پرځای یې د ډاډمنو وگړیو او کړنلارو ټاکل دي.

۱۹۲. د سرغړونو په صورت کې، باید د سرغړاند دلیلونو او مخونې واورېدل شي؛ ځکه شونې سم دلیل او مخونه ولري.

۱۹۳. له هغو سرغړاندونو سره دې پرېکنده چلن وشي، چې سرغړونه یې په لوی لاس وي.

۱۹۴. گزارش باید له رښتینو او ډاډمنو سرچینو واخستل شي، سم او له اغراق لرې گزارش په هوډ کولو کې اغېزمن دی.

۱۹۵. د کارمندانو خبرو ته غور اېښوول په کار دي، کېدای شي د اداري چارو د پرمختګ لپاره پکې اهمیت لرونکي ټکي وي.

۱۹۶. بهرني ماموریت ته د کارمند تګ باید د مافوق مدیر په حکم وي او بې د مافوق مدیر له اجازې، د بهرني ماموریت په پلمه، اداري پست پرېښودل منلو اړ دلیل نه دی.

بډې او اداري فساد

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَ تُمِدُّونَنِ بِمَالٍ ...^۱

ژباړه: نو چې (د ملکې سبا استازی) سلیمان ته ورغی (سلیمان ډالی ولیده او) ورته یې وویل: ((ایا غواړئ، په دنیوي مال مې پام

^۱ (نمل، ۳۶)

ځان ته راوړوئ (او چل وکړئ)؟! الله تر تاسې ډېر څه راکړي دي، هو! دا تاسې ياست، چې خپلو ډاليو ته خوشحالبېرئ .
 ۱۹۷. د اسلامي نظام چارواکي دې په خپله هوبنياری، له ښکاره او پټو بڼو ځان وساتي او پوه دې وي، چې د ډېری وگړيو ډالی، شونې ده، په نورو شرايطو کې د ناوړگټې لپاره وي.

د سيالۍ رامنځ ته کول، د چارو چټکېدل

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ .
 قَالَ عِفْرِيْتُ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ
 وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ . قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا
 آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ...^۱

ژباړه: (سليمان) وويل: ((د هېواد) مشرانو! كوم يو به مو د هغې تخت تر دې مخکې راته راوړي، چې اېللي راته راشي؟)) يوه پياوړي پيري وويل: ((زه به يې مخکې تر دې راوړم، چې له خپله ځايه پاڅي، زه ددې (کار) وس لرم او امين هم يم!)) (خو) له كوم سړي سره، چې د (اسماني) کتاب څه پوهه وه وويل: ((زه به يې د سترگو په رپ کې درته راوړم))؛ نو څنگه چې (سليمان) هغه (تخت) له ځان سره ايښوول شوی وليد، ويې ويل: ((دا زما د پالونکي لورنه ده، چې و مې ازمېښي، چې شکر كوم که

^۱ (نمل، ۴۰-۳۸)

ناشکري؟! او څوک چې شکر کوي؛ نو په خپله گټه يې شکر کړی او څوک چې ناشکري کوي؛ نو په خپل زیان يې کوي او پوه دې شي) چې پالونکی مې هغه سخاوت والا (دی چې د بندگانو له منندوينې) بې پروا دی.))

۱۹۸. د ادارې د ټولنيز نشاط خوندینې او د کارمندانو د وړتياوو زرغونېدا ته، د مدير يوه دنده، د کارمندانو ترمنځ سيالي رامنځ ته کول دي.

۱۹۹. د ماموریتونو ورکولو لپاره درې شرطونه دادي: په ماموریت کې چټکي، د ماموریت بشپړ سر ته رسولو ته ځواکمني او د ماموریت سر ته رسولو ته د سمو کړنلارو کارول.

۲۰۰. د ځواکمنیو ویل، په داسې بڼه چې د ویارپلورنې لامل نشي، یو لازم چار دی، چې غوره وگړي، له ښو توپیر شي او چارې يې وړ او کارپوه ته وسپارل شي.

د مخاطبانو گټه

هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ^۱
ژباړه: او لا مخکې مو د پی ورکوونکیو د تیونو له رودلو منع کړی و (چې یوازې د مور غبرې ته ورستون شي)؛ نو خور يې (چې د

^۱ (قصص، ۱۲)

دایي پیدا کولو لپاره د مامورانو بیره ولیده) وویل: ((ایا داسې یوه کورنۍ دروښیم، چې درته یې وپالي او خواخوږی یې وي؟))
 ۲۰۱. سمونپالې طرحې او وړاندیزونه دې داسې وویل شي، چې مخاطب پکې خپلې گټې وويني (يَكْفُلُوهُ لَكُمْ)

له موقعیت ناوړگټنه

وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ ...^۱

ژباړه: او چې کله د مدین د اوبو (خاه) ته ورسېد؛ نو گوري، چې یوه ډله خلك خپل څاروي خړوبوي؛ خو د دوی شاته یې دوې ښځې وليدې، چې خپل څاروي ایساروي (او خاه ته نه نژدې کېږي؛ موسی) له ښځو وپوښتل: ((له دې کاره) ستاسې موخه څه ده؟ (ولې مو څاروي نه اوبه کوئ؟)) و یې ویل: ((منتظر یو چې شپانه خپل څاروي بوځي او نوبت مو شي او پلار مو بوډا دی (او دا کارونه یې له وسې پوره نه دي.))

۲۰۲. له مقام او ټولنیز موقعیته ناوړگټنه، ټولو ته ناوړه چار دی او دا خبره خو لوړپوړیو چارواکیو ته خورا مهمه ده. (د حضرت شعیب علیه السلام لونیې په یوه گوټ کې په تمه وې او د پېغمبر د لونیو په نامه یې بې واري و نه کړه.)

^۱ (قصص، ۲۳)

له خبره وگړيو او کارپوهانو سره سلامشوره

وَ قَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ ...^۱

نو چې هغه [= شعيب] ته ورغی او خپله ټوله قيصه يې ورته وکړه ۲۰۳. مديران دې اداري ستونزې، له کارپوهانو او سلاکارانو سره شريکه کړي، چې مناسبه کړنلار ورته ومومي.

د کړلارو ازمېينه

وَ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ...^۲

ژباړه: او (و يې ويل:) کونته دې وغورځوه؛ نو چې (و يې غورځوله او) و يې ليدل، د مار په څېر خوځي، ۲۰۴. د سترو پروژو لپاره، بايد يو ځل، په فرضي او مجازي چاپيريال کې و ازمېيل شي. ددې کړنلار يوه مصداق، شبيه سازي ده.

د ستونزو وړاندوينه

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ^۳

^۱ (قصص، ۲۵)

^۲ (قصص، ۳۱)

^۳ (قصص، ۳۳)

(موسی) وویل: ((پالونکیه! په رښتینه کې ما یو تن ترې وژلی؛ نو وېرېرم چې و به مې وژني.
۲۰۵. د پازوالیو په منلو کې، وړ ده، چې وړاندویل شوي خنډونه او ستونزې له خپل مافوق سره اوڅار او و ارزول شي.

د وړتیا کچه

وَ أَخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ...^۱
ژباړه: او رور مې هارون تر ما ښه خوله وړ دی؛ نو مرستیال یې راسره ولېږه، چې تایید مې کړي؛ [ځکه] وېرېرم چې دروغجن به مې وبولي ((
۲۰۶. په کار نه ده، مدیران هراړخیز غوراوی ولري؛ بلکې ټولټال غوره وي. (سره له دې چې حضرت موسی علیه السلام اولی العزم پیغمبر دی؛ خو هارون ترې ژبور دی.)

ښې کړنې

وَ لَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ...^۲

^۱ (قصص، ۳۴)

^۲ (قصص، ۴۷)

ژباړه: او که (د کوم پېغمبر تر لېرلو مخکې) دوی د خپلو کړنو، له لامله پر مصیبت او مجازاتو اخته کېدل؛ نو ویل یې : ((پالونکيه! ولې دې یو استازی نه رالېره، چې ستا د احکامو لاروي مو کړې وای او له مؤمنانو ځنې وای؟!))
 ۲۰۷. ډېری ماتې او ترڅې پېښې زموږ د خپلو ناسمو کړنو زوکړه ده.

ډلییزه ارزونه

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا ...^۱

ژباړه: او له کليو مو څومره هغه ترې هلاک کړل (؛ځکه ډېرې سوکالی) په خپل ژوند کې مست او مغرور کړي وو! دا یې (نړېدلې) مینې دي، چې تر دوی روسته ایله څه لږه هستوگنه پکې شوې ده او همدا مور یې پاتوړي یو.
 ۲۰۸. د یوې ادارې بریا او ماتې یې د مدیرانو او کارمندانو په ډلییزو کړنو پورې اړه لري.

علمي غرور

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ...^۲

^۱ (قصص، ۵۸)

^۲ (قصص، ۷۸)

ژباړه: (قارون) وويل : ((دا(شتمني) د خپلې پوهې له مخې راکړای شوې ده!)) ايا هغه نه پوهېده، چې بېشکه الله تر ده مخکې داسې خلک هلاک کړي، چې تر ده غښتلي او شتمن ول؟! او (چې کله الهي عذاب را و رسي؛ نو) له مجرمانو يې گناهونه نه پوښتلېږي. (او سيده دوزخ ته ځي)

۲۰۹. د مديرانو علمي غرور يې د ځانمنۍ لاملېږي، داسې چې نور د نورو څرگندونې، وړاندیزونه او نيوکې نه مني او همدغه چار يې د ماتې لاملېږي.

انگيزه/ هڅونه رامنځ ته کول

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ...^۱

ژباړه: څوک چې [د حق په لار کې] هلې ځلې کوي؛ نو يوازې ځان ته يې کوي؛ (ځکه) چې الله له نړيوالو مړه خوا دی. ۲۱۰. رغنده هڅو ته د کارمندانو د هڅونې لپاره، کومې گټې او پايلې چې اړوند چارې لري، کارمندانو ته دې وويل شي.

په انعام ورکولو هڅونه

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ...^۲

^۱ (عنکبوت، ۶)

^۲ (عنکبوت، ۲۷)

ژباړه: او (د عمر په روستيو کې) اسحاق او يعقوب مو ور و بښل
او په څوڅات کې يې مو پېغمبري او (اسماني) کتاب کېښود او
په دنيا کې مو بدله ورکړه او بېشکه هغه په آخرت کې له صالحانو
ځنې دی.

۲۱۱. گټور او رغنده انعام دې ټولو ته اعلان شي، چې انگرېزه يې
ډېره شي.

د مذاکراتو مدیریت

وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَ أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَ إِلَيْنَا وَ إِلَيْكُمْ
وَاحِدٌ...^۱

ژباړه: له هغو کتابیانو سره، چې ظلم یې نه وي کړی، په غوره دود (سولیز، مستدل او ادبناکه توګه) وینه وکړئ او ورته ووايي: ((مور پر هغه څه ایمان راوړی، چې مور ته نازل شوي او پر هغه مو (هم) ایمان راوړی، چې تاسې ته نازل شوي او زموږ او ستاسې معبود ایکي یو دی او پوره غاړه مو ورته ایښې ده.))

۲۱۲. په مذاکراتو کې، باید تر خپلو څرګندونو مخکې، هغه څه وویل شي، چې ټول پرې هوکړي دي، چې د مذاکرې تشیال، آراوو منلو ته چمتو شي.

د بریا خواله

وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ... الَّذِينَ صَبَرُوا وَ عَلَى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ^۲

ژباړه: او هغو کسانو چې ایمان راوړی او ښې چارې یې کړي، هر ورو به یې د جنت په ماڼیو کې هستوګن کړو، چې تر لاندې یې ویالې بهېږي، هلته به تل تر تل اوسي. هو! د عمل کوونکیو

^۱ (عنکبوت، ۴۶)

^۲ (عنکبوت، ۵۸ او ۵۹)

څه غوره بدله ده! هماغوی چې (د ستونزو پر وړاندې یې) زغم کړی او یوازې پر خپل پالونکي بروسه کوي.
 ۲۱۳. په چارو کې د بریا خواله، په څلورو خبرو کې ده:
 (۱) پر موخه ایمان او انگېزه (۲) سم او رغنده فعالیت (۳) استمرار او پشتکار (۴) پر الله توکل.
 اغېزمنه سمبالنه، باید ددغو څلورو چارو پیاوړتیا ته کار وکړي.

له فرصتونو گټنه

فَاقِمِ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ...^۱

ژباړه: (الله تعالی انسان ته سپارښتنه کوي، چې د عذاب تر راتگ مخکې له فرصتونو گټنه وکړه:) نو د زړه مخ دې سم دین ته ورمخ کړه، مخکې تردې چې هغه ورځ راشي، چې د الله له لوري یې بیخي ستونول نشته، پر هغه ورځ (خلک) په [جنتي او دوزخي] ډلو وېشل کېږي:

۲۱۴. د بریا لاس ته راوړلپاره، باید له فرصتونو گټنه وشي او دا چار غنیمت وگڼل شي. (د مدیرانو یوه دنده، د فرصتونو پېژندنه او ترې گټنه ده)

^۱ (روم، ۴۳)

بشپړه ارزونه

إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ ...^۱

ژباړه: (د انسانانو پر کړنو، د الله تعالی د څارنې په اړه، لقمان خپل زوی ته وایي:) یه زما زویکه! که د اوري (غوښتو) د دانې هومره (نېک یا بد عمل) وي او په کوم لوی گټ (پربښه) یا د اسمانونو او ځمکې (په څنډه) کې (پټ) وي؛ نو الله یې (د قیامت پر ورځ د حساب لپاره) راباسي [ځکه] چې الله با خبر ژور لیدونکی دی.

۲۱۵. په یوه بشپړه ارزونه او څارنه کې، باید خورا کوشنیو چارو او کړلارو ته هم پاملرنه وشي.

ورین تندي

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ ...^۲

ژباړه: (لقمان خپل زوی ته سپارښتنه کوي:) او (په کبر) له خلکو مخ مه اړوه،
۲۱۶. مدیران دې له ټولو وگړیو سره، که کارمند دی، که مراجعین؛ په ورین تندي، خاکساره چلن وکړي.

^۱ (لقمان، ۱۶)

^۲ (لقمان، ۱۸)

له بشري ځواکونو خبر بدل

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ... ذَلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ^۱
ژباړه: (د نړۍ) چارې له اسمانه (نيولې) تر ځمکې سمبالوي....
همدا له پټ و ښکاره خبر دی (او) ځواکمن لورين دی.
د هرې ټولگې سمبالنې ته، د هغې ټولگې په اړه دقيق اطلاعاتو
ته اړتيا ده.

په قانون کې برابرې

يا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا
الْعَذَابُ...^۲

ژباړه: د پېغمبر مېرمنو! چې هره يوه مو ښکاره ناروا کار وکړي (؛
نو) عذاب يې دوه گرايه کېږي او دا (کار) الله ته اسان دی.
۲۱۸. د کارمندانو په هڅونه او رټنه کې يې بست، رتبې او انتساباتو
ته توجه نه ده پکار او هر سرغړاند ته دې سزار ورکړل شي، که
څه د اداري مدير نږدې خپلوان وي.

^۱ (سجده، ۵ او ۶)

^۲ (احزاب، ۳۰)

د دندو تشریح

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا^۱

ژباړه: پېغمبره! په حقيقت کې موږ ته شاهد، زېرگري او گواښگرندی لېږلی يې؛

۲۱۹. مديران دې په اداره کې ټولو کارمندانو ته د هغوی دندې او پازوالې وټاکي او وراعلان يې کړي.

چورليخ دې څرنگوالي وي

أَنْ أَعْمَلَ سَابِغَاتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا...^۲

ژباړه: (او ورته مو وويل:) چې ارتې زغرې جوړوه او اندازه يې سمه نيسه (چې کړۍ يې سره برابرې وي) او ښه کارونه کوئ؛ (ځکه) زه مو د کړنو ليدونکی يم.

۲۲۰. په توليد کې بايد تل د څرنگوالي / کيفيت آر په پام کې ونيول شي.

۲۲۱. په اسلامي نظام کې دې د صنعت سمبالنه او مديريت؛ ژمنو او صالح کارپوهانو ته ورکړل شي.

^۱ (احزاب، ۴۵)

^۲ (سبا، ۱۱)

کړنپالنه

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ ...^۱

ژباړه: ووايه: ((زه يوازې د يوې خبرې نصيحت درته كوم او هغه داچې تاسې د الله لپاره دوه دوه يا يو يو راپاڅئ،))
۲۲۲. د اسلامي نظام چارواکي دې يوازې پر شعار بسنه نه کوي؛ بلکې بايد په الله خوښيو هڅو، د شعارونو رښتوني انځور، راوړاندې کړي.

زمينه سازي

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ...^۲

ژباړه: په حقيقت کې كوم کسان چې الهي کتاب لولي او لمونځ دروي او زموږ له ورکړې روزی يې (د الله په لار کې) په پټه او ښکاره لگوي (؛ نو) دوی (گټورې او) بې تاوانه سوداگرۍ ته هيلمن دي.

۲۲۳. تر فعاليت مخکې يې ترسره کولو ته زمينه چمتو کړئ (الله تعالی، تر لمانځه کولو مخکې، د ذهن او روح چمتو کولو لپاره، د قرآن لوستو سپارښتنه کوي)

^۱ (سبا، ۴۶)

^۲ (فاطر، ۲۹)

د بریا اداري شرایط

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ . إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ . عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ .^۱
او پر قرآن حکیم قسم، چې ته په رښتیا (د الله) له استازيو څنې
يې؛ پر سمه لار يې .

۲۲۴. په اداره کې بریا ته درې بنسټيز لاملونه پکار دي:
- الف) کښل شوې کړلار (؛ لکه قرآن کریم، چې د نېکمرغی
کړلار ده)
- ب) پوه مشر او مدير (؛ لکه د اسلام پېغمبر، چې د اسلامي ټولني
مشر و)
- ج) ټاکلي لار او موخه (سیده لار، چې د نېکمرغی لار ده)

ټولپوښتنه

فَأَسْتَفْتِهِمْ أَ هُمْ أَسَدٌ خَلَقًا أَمْ مِنْ خَلْقِنَا ...^۲
ژباړه: و يې پوښته: ((آیا د دوی پنځون (او معاد) ډېر سخت
دی، که د نورو څيزونو، چې پيدا کړي مو دي؟!)) بېشکه مور
دوی له سر بښناکې خټې پيدا کړي دي .

^۱ (يس، ۴-۲)

^۲ (صافات، ۱۱)

۲۲۵. ټولپوښتنه ترسره کول، د هر مدیر لپاره، د ډاډ یو معقول او منطقي / سولیز چار دی. البته ټولپوښتنه دې تمه نه رامنځ ته کوي؛ بلکې یوازې دې د کړنو انځور ته یوه هینداره وي.

ادلون بدلون

إِنَّهُمْ أَلَفُوا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ . فَهُمْ عَلَى آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ^۱
ژباړه: (ځکه) چې خپل پلرونه یې بېلارې موندلي ول؛ نو دوی یې پر پلونو ملنډې وهلې.

۲۲۶. مدیران او مشران دې ناسمو دودیزو دودونو ته نه تسلیمېږي؛ بلکې باید سمونې ته یې لېچې ونغاړي.

له نږدېو وگړیو مو سمونې پیل کړئ

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَ قَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ^۲
ژباړه: چې خپل (مورني) پلار (یا تره) او قوم ته یې وویل: [دا] څه دي، چې یې نمانځئ؟!
۲۲۷. دا چې سمونې اغېزناکې شي؛ نو مدیران دې یې له ځان او خپلو نږدېو وگړیو پیل کړي.

^۱ (صافات، ۷۰-۶۹)

^۲ (صافات، ۸۵)

له پازوالي د تېښتې پايلې

فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَ هُوَ مُلِيمٌ. فَلَوْ لَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ.
لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ^۱

ژباړه: (په سمندر کې يې ور واچاوه؛ نو يوه (لوی) کب ونغړود او ځان يې پر گانه؛ نو که دی له ستايونکيو څخې نه وای؛ نو هر ورو به (د خلکو) د بيا راژوندي کېدو تر ورځې، د کب په نس کې پاتې شوی و!

۲۲۸. مشران او مديران دې له خپلو پازواليو اوږه نه تشوي، هسې نه له بارانه د تېښتې په پار يې، تر ناوې لاندې شپه شي. (حضرت يونس عليه السلام، له کړاوونو د تېښتې په پار، له خپل قومه واټن واخست؛ خو د ستر کب په نس کې، په کړاوو اخته او په استغاثة شو.)

د ځواکونو بيارغاونه

وَ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ^۲

ژباړه: او دی مو يو لک يا تر دې زياتو (خلکو) ته ورلېږلی و؛ ۲۲۹. د بشري ځواک په سمبالنه کې، غوره ده، د گوښي کولو پر ځای يې، کمزوري ټکي ور په نښه او بيا ورغول شي او له سره

^۱ (صافات، ۱۴۴-۱۴۲)

^۲ (صافات، ۱۴۷)

ترې کار واخستل شي. (البته که د بیارغاونه او سمونې وړتیا ولري.)

نصیحت منل

فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَ اهْدِنَا اِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ^۱
ژباړه: چې (ناخاپه) پر داوود ورننووتل؛ نو ترې ووېرېد او دوی وویل: ((مه وېرېره، (مور) دوه تنه مدعیان یو، چې یو پر بل مو تېری کړی؛ نو ترمنځ مو په حق پرېکړه وکړه او بې انصافي مه کوه او سمې لارې ته مو ورسیخ کړه.

۲۳۰. د ادارې مدیران باید نصیحت منونکي او حق اورېدونکي وي او پردې دې نه خپه کېږي، چې مراجعین ورته نصیحت او لارښوونه وکړي. (لکه څنګه چې حضرت داوود علیه السلام، د شخړې د دواړو لوریو تذکر واورېد او ویې نه ویل: پخپله قاضي / ورمندګر یم او پوهېږم څه وکړم)

ځواک او لیدانه

وَ اذْكُرْ عِبَادَنَا اِبْرَاهِيمَ وَ اِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ اُولَى الْاَيْدِي وَ
الْاَبْصَارِ^۲

^۱ (ص، ۲۲)

^۲ (ص، ۴۵)

ژباړه: او زموږ [په عبادت کې] پياوړي او سترگور بندگان؛ ابراهيم، اسحاق او يعقوب درياد کړه.
۲۳۱. مشران او مديران دې (پازواليو سر ته رسولو ته) ځواک او (د پازوليو پېژندلو ته) ليدانه ولري.

له سرغړاند سره پرېکنده چلن

قَالَ فَأَخْرَجُ مِنْهَا قَائِدًا رَجِيمًا^۱

ژباړه: (الله تعالی، شیطان ته) وویل: ((نو له هغه ځایه [له] اسمانونو او د پرېستو له لیکو] ووځه؛ ځکه رټل شوی یې.
۲۳۲. هغه سرغړونو ته سزا ورکول، چې د نورو د تجربې لاملېږي یا دومره سترې سرغړونې دي، چې بېل یې ناقانوني رامنځ ته کوي؛ نو د ادارې خونديښی په پار دې، سرغړاند ته سزا او گوښی شي.

مسئولیت او مؤاخذه

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى...^۲

ژباړه: او یو گناهگار هم د بل د گناه پېټی نه اخلي،

^۱ (ص، ۷۷)

^۲ (زمر، ۷)

۲۳۳. هر چاته خپله پازوالي ور ترغاړې ده او د يوه کارمند د ناغېړۍ په پار، ټولو ته سزا نشو ورکولای. تل بايد لاملپېژندنه وشي او قانوني چلن ورسره وشي.

له چاپېريال خبرېدل

فَلَا يَغْرُوكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ^۱

ژباړه: په ښارونو کې يې گرځېدل راگرځېدل (او د دوی قدرت ښوونه) دې تا دوکه نه کړي!
۲۳۴. د ادارې مديران دې د سيالانو له خوځښتونو او کپلارو خبر وي، چې غافلگير نشي.

تېر او گانده

فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ...^۲

ژباړه: نو ايا دوی په ځمکه کې گرځېدلي نه دي، چې وگوري تر دوی د مخکې خلکو پای څه وه؟

^۱ (غافر، ۴)

^۲ (غافر، ۸۲)

۲۳۵. مدیران دې په خپل حساب و کتابونو کې، یوازې د ادارې او کارمندانو اوسني حالاتو ته نه گوي؛ بلکې له تېر نه د پوره خبر او پوهې پر بنسټ دې عاقبت اندیش وي.

ڊاڊ جو پوڻو

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ^۱

ڙٻاڙه: زه درته امين استازی یم؛

۲۳۶. مدیران دې د اداري وگريو ڊاڊ رامات کري؛ ځکه متقابل ڊاڊ، د خبرې د ډېر منل کېدو لامل دی.

وخت پېژندنه

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا...^۲

ڙٻاڙه: (ورته امر وشو:) بندگان مې د شپې شپې درسره بوځه؛

۲۳۷. په اداري کړلار جوړونه کې، وخت په پام کې نیول، د بري يوه آريزه کونجی ده.

د سزار ورکولو دليل ووياست

ذَلِكُمْ بِأَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَ عَرَّيْتُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا...^۳

ڙٻاڙه: دا (عذاب) له دې لامله دی، چې د الله آيتونه مو په ټوکو نيولي وو او دنيوي ژوند غولولي وئ.

^۱ (دخان، ۱۸)

^۲ (دخان، ۲۳)

^۳ (جائيه، ۳۵)

۲۳۸. سرغړاندو ته دې د هغوی د سزا دلیل وویل شي، چې ځان سم کړي.

رښتینولي

ما أَذْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ...^۱

ژباړه: ووايه: ((زه (د الله) د استازيو (له لړۍ) لومړنی استازی نه يم او نه پوهېږم، چې له ما او تاسې سره به څه وشي، زه ايله په هغه څه پسې روان يم، چې پر ما وحې کېږي او زه يوازې يو ښکاره گواښگرندی يم.))

۲۳۹. رښتینولي؛ په اسلامي نظام کې د مدیرانو يوه ځانگړنه ده، پر څه چې نه پوهېږي او نشي کولای، په رښتینولي وايي: زما په وس کې نه دی.

د مخالفانو د ډنډورو وړاندوینه

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَّوْنَا إِلَيْهِ وَ
إِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْكُتٌ قَدِيمٌ^۲

ژباړه: او کافرانو د مؤمنانو په اړه وويل: ((که [اسلام - ايمان] څه ښه څيز وای (؛ نو په منلو کې يې) رانه ورمخکې کېدای نه شول))

^۱ (احقاف، ۹)

^۲ (احقاف، ۱۱)

او چې په دې (قرآن) يې سمه لار و نه مونده؛ نو وايي: ((دا خو پخواني دروغ دي))
 ۲۴۰. مديران او مشران دې د سيالانو د ډنډورو او تاکتيکونو وړاندوينه وکړي، چې پر وړاندې يې په وخت گام واخستې شي.

د کړنو له مخې ارتقا

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا...^۱

ژباړه: او هر يوه (مؤمن و کافر) ته د خپلو کړنو له مخې درجې دي، چې خدای يې د کړنو بدل پوره ورکړي او هېڅ تېری به پرې ونشي.

۲۴۱. رتبې او بستونه دې د وگړيو د مثبتو کړنو او د هغوی د کړنو د ارزونې له مخې ورکړل شي.

پازوالي او واکونه

إِذَا أَنْخَنُتُمْوَهُمْ فَسُدُّوا الْوَتَاقَ فَإِمَّا مَنَّا بَعْدَ وَ إِمَّا فِدَاءً...^۲

ژباړه: نو چې (د جگړې په ډگر کې له جنایتکارو) کافرانو سره ونښتئ؛ نو غاړې يې ورپرې کړئ (او دې کار ته دوام ورکړئ)

^۱ (احقاف، ۱۹)

^۲ (محمد، ۴)

چې ښه يې وڅپئ؛ نو (په دې ترڅ کې يې بنديان) کلک وټړئ،
 بيا نو ښېگڼه ورسره وکړئ (او خوشې يې کړئ) او يا (د خوشې
 کېدو په بدل کې) فديه [= غرامت] ترې واخلي (او دا حالت
 بايد) تر هغه وي، چې جگړه (مار) خپله وسله پر ځمکه کېږدي.
 (هو!) دا (د الله حکم دی) او که الله غوښتلاى؛ نو پخپله به يې
 غچ ترې اخستى واى؛ خو (غوږي) په يو بل مو وازمېي او هغوى
 چې د الله په لار کې وژل شوي؛ نو (الله) يې هېڅکله کړنې له
 منځه نه وړي؛

۲۴۲. تر پازوالې ورکولو روسته، بايد وگړيو ته واک هم ورکړل
 شي، چې د اړتيا او سازښت پرمهال، هوډ وکړاى شي.

زړه سواندي

وَاسْتَغْفِرُ... لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ...^۱

ژباړه: نو پوه شه، چې په حقيقت کې بې له "الله" هېڅ معبود نشته
 او د خپلو گناهونو او هم نارينه او ښځينه ايمانوالو ته ښښه وغواړه
 ۲۴۳. زړه سواندي او د تر لاس لانديو ښېگڼه غوښتل، په اسلامي
 نظام کې د مديرانو يوه ځانگړنه ده.

^۱ (محمد، ۱۹)

د سیالانو پر وړاندې پیاوړتیا

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ ...^۱
ژباړه: نو سستي مه کوئ او (کافران ذلیلې) سولې ته مه رابولئ،
حال دا تاسې لوړ [او لاسبري] یاست
۲۴۴. د دندو په سر ته رسولو کې ناغېرې نه کول مو د سیالانو پر
وړاندې کوتلې او پیاوړې کوي.

د هوډ پایلې

وَ لَوْ لَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَ نِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوُّهُمْ
فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ ...^۲
ژباړه: (الله تعالی په حدیبیه سوله کې، پر مکه د برید اجازه
ورنکړه او ویې ویل:) او که (په مکه کې) مؤمنان او مؤمنانې په
ناپېژندگلو کې په لتار کې له منځه نه تلای، چې (له دې لارې) په
ناخبرۍ کې څه پړه، پېغور (او تاوان) یې ستاسې پر غاړه پاتې
کېده؛ نو الله هېڅکله ددې جگړې مخه نه نیوه)

^۱ (محمد، ۳۵)

^۲ (فتح، ۲۵)

۲۴۵. په اسلامي ټولنه کې مدير بايد د خپل هوډ هراړخيزې پايلې په پام کې ونيسي او په بېره دې حکم نه ورکوي.

ورټيا او لومړيت

وَ كَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَ أَهْلَهَا ...^۱

ژباړه: الله پر خپل استازي او مؤمنانو ډاډ رابښکته کړ او دوی يې د تقوی په وينا (او کړلار) پابند کړل او (دوی) يې وړ او اهل وو او الله پر هرڅه پوهېږي.

۲۴۶. ورټيا او لومړيت، د پازوالي منلو دوه شرطونه دي. ورټيا؛ يعنې د پازوالي منلو د شرايطو درلودل او لومړيت؛ يعنې ځانگړی امتياز درلودل.

درناوی، د احکامو لپاره زمينه چمتو کول

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ ...^۲

ژباړه: مؤمنانو! د الله او د استازي پر وړاندې يې [په هېڅ کار کې] مه ورمخکې کېږئ....

^۱ (فتح، ۲۶)

^۲ ۷ (حجرات، ۱)

۲۴۷. د یوه چار تر حکم مخکې، باید په مخاطب کې د منلو لپاره،
 روحي زمينه چمتو کړای شي. د ((يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا=
 مؤمنانو!))، مؤمنانو ته وگړه ورکوي او له الله تعالی سره یې اړیکې
 پیاوړوي، ورپسې یې حکم ورکوي.

د ژرباوری او رغي لید خطرونه

يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا
 بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ^۱

ژباړه: مؤمنانو! که کوم فاسق سړي، یو ستر خبر دروور؛ نو (په اړه
 یې) څېړنه وکړئ، هسې نه، په ناپوهۍ کې کومې ډلې ته زیان ور
 ورسوئ او (بیا) پر خپلو کړنو پښېمانه شئ.

۲۴۸. مدیر باید څېړونډی او ارزندوی وي او په کلکه له ژرباوری
 او رغي لیدو، ډډه وکړي.

۲۴۹. باید د څېړنې او ارزونې سرچینې بېلابېلې وي؛ بلکې په
 ډېری ځایونو کې، له څو سرچینو څېړنه وکړي، چې حقیقت
 څرگند شي.

۲۵۰. د پښې درملنه یې تر پېښېدو مخکې وکړئ؛ لکه څنګه چې
 الله تعالی وویل: ((هسې نه په ناپوهۍ کې کومې ډلې ته زیان ور
 ورسوئ او (بیا) پر خپلو کړنو پښېمانه شئ.))

^۱ (حجرات، ۶)

۲۵۱. د احكامو او فرمانونو، د دليل او حكمت ويل، تر سره كولو او منلو ته يې د وگړيو انگېزه پياوړې كوي.

د مدير سوبتيا، د راي خپلواكي

وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ...^۱

ژباړه: او پوه شئ، چې د الله استازي ستاسې په منځ كې دى، كه په ډېرو چارو كې ستاسې ومني؛ نو هر ورو به وگرېږئ؛

۲۵۲. د اسلامي نظام مديران او مشران بايد سوب او د ولس په لاسرس كې وي او له ولس سره بې واسطې، په اړيکه كې وي. (فيكم رسول الله)

۲۵۳. مديران او مشران دې د راي خپلواكي ولري، چې هوډ وگرېږي شي، چې د رايو گډوډي رامنځ ته نشي.

هر اړخيزه څارنه

إِذْ يَتَلَقَى الْمُتَلَقِيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشَّمَالِ قَعِيدًا^۲

^۱ (حجرات، ۷)

^۲ (ق، ۱۷)

ژباړه: (او زموږ پر دغه مستقيم علم سربېره، درياد كړه) چې د انسان په بني او په كينې اړخ (په څارنځاى) كې ناستې، دوه اخستونكې (پربنتې ټولې كړنې) يې را اخلي؛
 ۲۵۴. څارنه دې هراړخيزه وي او په ځير او بشپړه توگه دې وي، چې لاسوند يې كړاى شي او اعتبار او ارزښت ولري.
 ۲۵۵. په مديريت كې يو مهم آر، پر وگړيو د كار عادلانه ویش دى. (د انسان پر كړنو څارنه، پر دوو پربنتو ويشل شوې ده)

د دندو او واكونو تعريف

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَ شَهِيدٌ^۱
 ژباړه: او هر څوك (به په داسې حال كې محشر ته) را روان وي، چې يو بېوونكى او يو شاهد به ورسره وي.
 ۲۵۶. د كارمندانو د دندو او پازواليو بريدونه او واكونه دې روڼ او ټاكل شوي وي؛ (لكه څنگه چې الله تعالى د دغو پربنتو واكونه بيان كړي دي)

سمونې له لوړپوړيو پيل كړئ

^۱ (ق، ۲۱)

وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ...^۱

ژباړه: او د موسی په (ژوند کې هم د عبرت اخستو نښه شته) چې په خرگندو دلایلو مو فرعون ته ور ولېږه؛
۲۵۷. په اداري غونډال کې دې سمونې، له لوړپوړیو چارواکیو پیل شي.

په لیکلي بڼه اعلانول

وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ. فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ^۲

ژباړه: (چې) په پرانسته پاڼه کې (لیکل شوی دی)،
۲۵۸. احکام او فرمانونه دې په لیکلي بڼه اعلان کړای شي.
۲۵۹. اعلاتونه، فرمانونه او احکام دې خغرد او رانه وي او په کارمندانو کې دې د زړگنۍ انگېزې راپارولو لپاره ظاهري ښکلا ولري.

له مدیرانو ملاتړ

مَا صَلَّٰلَ صَاحِبِكُمْ وَمَا عَوَىٰ^۳

^۱ (ذاریات، ۳۸)

^۲ (طور، ۲ او ۳)

^۳ (نجم، ۲)

ژباړه: چې ستاسې ملگری [=محمد] نه بېلارې شوی او نه یې مقصد وړک کړی دی؛

۲۶۰. مدیران باید له خپلو هغو کارمندانو دفاع وکړي، چې مسولیت یې ورسپارلی او په دنده کې پرې تورونه لگېدلي دي. (لکه څنګه چې الله تعالی، له خپل استازي دفاع وکړه)

پر خبره پوهول

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ^۱

ژباړه: تردې چې (له پېغمبر سره یې) واټن، د دوو لیندو هومره یا لږ و،

آیت د رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم معراج ته اشاره کوي، چې له کبریایي ذاته یې واټن، تر دوو لیندو لږ یا ډېر دی. ۲۶۱. د مهمو مطالبو ویلو ته باید له هغو کلماتو ګټنه وشي، چې د مخاطب پرې سر خلاص وي، چې هم د همپالنې او خواخوږۍ احساس رامنځ ته شي او هم خبره په ابهام کې پاتې نشي. (لکه څنګه چې الله تعالی، د معراج شپه، ځان ته د رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم ورنږدېدل، د دوو لیندو هومره نښي)

^۱ (نجم، ۹)

له تېروتنو تېرېدل

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ
الْمَغْفِرَةِ...^۱

ژباړه: هغوی چې له سترو گناهونو او ناوړو (کارونو) ډډه کوي؛ خو بې له کوچنیو گناهونو (چې کله پرې ککړېږي)؛ نو شک نشته، چې ستا د پالونکي بښنه پراخه ده. ۲۶۲. باید د هغو کارمندانو له ناخیزه او ناغواړیو تېروتنو تېر شو، چې ښې کړنې لري؛ ځکه له تېروتنو تېرېدل، د کارمندانو په راتلونکيو فعالیتونو خورا مثبت اغېز لري.

د کړنو ارزونه

سَتَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّهَ الثَّقَلَانِ^۲

ژباړه: ای دوو درنو (= پېریانو او انسانانو)! ژر به ستاسې (حساب) ته در وزگار شو.

۲۶۳. د مدیرانو یوه دنده، د کارمندانو د کړنو ارزونه او حساب و کتاب دی او د دندو په ترسره کولو کې، د انگېزې رامنځ ته کېدو

^۱ (نجم، ۳۲)

^۲ (الرحمان، ۳۱)

لاملپيري.

په زړه پوريو اوزارو هڅونه

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَ نَخْلٌ وَ رَمَّانٌ^۱

ژباړه: په دواړو (باغونو کې) ډول ډول مېوې، د کجورو او انارو ونې دي.

۲۶۴. وگړي بايد په هغو اوزارو وهڅول شي، چې په زړه پورې ورته دي، چې لوړه انگېزه پکې رامنځ ته شي.

د مخکښانو ستاينه

ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ^۲

ژباړه: زياته برخه (يې) له مخکښو (امتونو) ده،
۲۶۵. د مخکښانو او مخکښو ستاينه هېره نه کړئ.

^۱ (الرحمان، ۶۸)

^۲ (واقعه، ۱۳)

د پوښتنو ځوابول

أَوَّابًا وَأَنَا الْأَوَّلُونَ. قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ. لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ^۱.

ژباړه: او ایا زموږ تېر پلرونه (هم را پاڅول کېږي؟!)) ووايه: ((بېشکه مخکېني او روستني (ټول)، بېشکه ټول به د هغه معلومې ورځې ژمنځای ته راغونډه کړای شي، ۲۶۶. مشران او مدیران دې ابهامات او پوښتنې، په څغرده ځواب کړي، ان هغه پوښتنې چې د مغرضينو لخوا اوڅارېږي. دې موضوع ته نه پاملرنه لاملېږي، چې همزېري، دوه زېري شي.

پرتلنه او سيالي

لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ...^۲

ژباړه: هغوی چې تر بريا (د مکې تر سوېې) مخکې مال لگولی او جنگېدلي، له هغوی سره برابر نه دي (چې تر بريا روسته يې لگښت کړی)، مقام يې تر هغوی لوړ دی، چې تر سوېې روسته يې لگښت کړی او جنگېدلي دي. ۲۶۷. پرتلنه او سيالي رامنځ ته کول، په داسې بڼه چې کينې را و نه پاروي، په اداره کې د ودې لاملېږي.

^۱ (واقعہ، ۵۰-۴۸)

^۲ (حدید، ۱۰)

د خُواک کارونې اوزار

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ...^۱
ژباړه: رښتيا (مور) خپل استازي، له خرگندو دلایلو سره ولېږل او
(اسماني) کتاب او تله (له باطله د حق پېژندنه او عادلانه قوانين)
مو ورسره ولېږل،
۲۶۸. په سمبالنه کې چې کله چاته يوه پازوالې ورکړو؛ نو د کار
او خُواک کارونې اوزار هم بايد ورکړو، چې په ښه توگه خپلې
چارې پرمخ بوځي.

جریمه

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ... فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَتَمَاسَا...^۲

ژباړه: او هغوی چې له خپلو ښځو ((ظهار)) کوي، بیا له خپلې
خبرې واوړي؛ نو مخکې تر دې چې یو له بل سره کوروالی وکړي؛
نو د یو مریي ازادول پرې لازم دي،

^۱ (حدید، ۲۵)

^۲ (مجادله، ۳)

۲۶۹. جريمه د کابو کولو يوه لار ده او د سترو تېروتنو مخنيوی کوي.

ډولادول جريمې

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ... فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ
فِإِطْعَامِ سِتِّينَ مَسْكِينًا^۱

ژباړه: خو چا چې د مريي د ازادولو وس نه درلود؛ نو تر کوروالي مخکې دې پرلپسې دوه مياشتې روژه ونيسي؛ نو څوک چې ددې وس هم نه لري؛ نو شپېتو مسکينانو ته دې خواړه ورکړي؛
۲۷۰. جريمې دې ډولادول وي او د تېروتنکي، د بدني او وټيز ځواک له مخې دې سره توپير ولري.

د شاوخوا وگړيو چاپړوسي

وَإِذَا جَاؤُكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ...^۲
ژباړه: او چې درشي؛ نو په هغو ټکيو سلام درته کوي، چې هاغسې الله پر تا سلام نه دی کړی.

^۱ (مجادله، ۴)

^۲ (مجادله، ۸)

۲۷۱. د مدیرانو دې پام وي، چې درناوی، د ډاډ وړ نه دی او د شاوخوا غوړه مالانو اوو چاپروسانو ته مو پام وسه.

د تېروتنې جبيره كول

ءَ أَشْفَقْتُمْ ... فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ...^۱
ژباړه: ايا (له نېستۍ) ووپېرېدئ، چې تر خپلو پتو خبرو اترو
مخکې مو د صدقاتو له ورکړې ډډه وکړه؟!؛ نو اوس چې دا کار
مو ونکړ او الله هم درتېر شو؛ نو لمونځ وکړئ، زکات ورکړئ، د
الله او استازي يې اطاعت وکړئ او چې څه کوئ، الله پرې ښه
خبر دی.

۲۷۲. ورځو داده، چې د لاس لانديو په رتڼه کې، هغوی ته د
خپلې تېروتنې د جبيره کولو لار پرانستې پرېږدې.

د سرچينو تخصيص

كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ ...^۲

ژباړه: څه چې الله ددغو کليو له اوسېدونکيو خپل استازي ته
ورکړي؛ نو دا يوازې د الله ، استازي، (د رسول الله) خپلوانو،
پلارمړيو، مسکينانو او مسافرو لپاره دي، چې (دا ډېره شتمني)
ستاسې د بلډايانو ترمنځ لاس په لاس نشي.

^۱ (مجادله، ۱۳)

^۲ (حشر، ۷)

۲۷۳. په يوه ځای کې د سرچینو نه ورغونډول او د ادارې بېلابېلو برخو ته عادلانه تخصیص، هغه چار دی، چې مدیران یې باید په بودجه او د سرچینو په تخصیص کې، په پام کې ونیسي.

د جاسوسانو خطر

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ ...^۱

ژباړه: ایا منافقان دې لیدلي نه دي، چې خپلو کافرو کتابیانو روڼو ته وایي.

۲۷۴. د مدیرانو دې پام وي، چې تل داسې وگړي وي، چې د ادارې نخچې، کړلارې او ستراتیژیانې، د سیالانو غوږونو ته ور رسوي.

دیني و کورنی اصالت

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ...^۲

ژباړه: (د یهودو ددې ډلې کار) د هغو خلکو په څېر دی، چې تر دوی لږ وړاندې یې (د بدر په پېښه کې) د خپلو (ناوړو) کړنو خوند څکلی و او ورته دردناک عذاب (چمتو) دی!

^۱ (حشر، ۱۱)

^۲ (حشر، ۱۵)

۲۷۵. مدیران دې د خپلو کارمندانو دیني او کورنی اصالت په پام کې ونیسي او یوازې پر هغو وگړیو ډاډ وکړي، چې ځلنده او ښه مخینه ولري.

بېلگه وړاندې کول

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ ...^۱

ژباړه: په يقين، ابراهيم او ملگري يې په چلن کې درته غوره بېلگه ده،

۲۷۶. د موخو پر لوري، د کارمندانو ښيون ته، د هغو عيني او عملي بېلگو وړاندې کول اړين دي، چې موخې ته رسېدلي وي.

يووالی

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُمْ بُنْيَانٌ
مَرْضُوضٌ^۲

ژباړه: په حقيقت کې د الله هغه کسان خوښ دي، چې په لار کې يې په ټينگو لیکو کې، د اوسپنيز ديوال په څېر جنګېري.

^۱ (ممتحنه، ۴)

^۲ (صف، ۴)

۲۷۷. په اداره کې دې د هرې گډوډۍ او اړپېچ مخنیوی وشي، چې کارمندان او مدیران، په یوه لاس او یوه موټی خپلې دندې ترسره کړي.

تبلیغات

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ...^۱

ژباړه: [کافران] غواړي، د خولې په پوکيو د الله رڼا مړه کړي .
۲۷۸. تبلیغات، د سيالی لپاره، د سيالانو غوره وزله ده. البته په هر وخت کې، د تبلیغات څرنگوالی او مصادیق سره توپیر لري، چې باید وپېژندل شي، چې له دې پلوه مو اداره ټکنی نشي او بله داچې په خپله گټه ترې کار واخستل شي.

د کار له منحیانگې سره سختیت

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا فُؤَا أَنفُسِكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غُلَاظٌ شِدَادٌ...^۲

^۱ (صف، ۸)

^۲ (تحریم، ۶)

ژباړه: مؤمنانو! خپل ځانونه او خپله کورنۍ، له هغه اوږه وساتئ، چې سون به يې خلك او ډبرې وي، (هغه اور) چې غوسناکې (او) سخت زړې پرې پرتې پري (گومارل شوي) دي، ۲۷۹. هر مسوليت چې چاته ورسپارئ؛ نو بايد له هغه کار سره سنخيت ولري؛ که د دوزخ چارواکي سختدريځه او غوسناک نه وي؛ نو اړوند دنده، سمه پرمخ نشي بيولای.

د مديرانو ځانگړنې

فَلَا تُطْعِ الْمَكْذِبِينَ. وَذُوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ. وَ لَا تُطْعِ كُلَّ حَالَفٍ مَّهِينٍ. هَمَّازٌ مَّشَاءً بِنَمِيمٍ. مَنَاعٌ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ. عُمَّلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٌ^۱

ژباړه: (اوس چې داسې ده)؛ نو د دروغجنو [خبره] مه منه. ښه يې ايسي، چې جوړجاړی او نرمي ورسره وکړي، چې دوی هم نرمي او جوړجاړی درسره وکړي؛ (داسې جوړجاړی، چې د حق له بهيره څه کړلېچ پکې وي) او د هر قسمخور سپک (سړي) مه منه؛

هغه چې ډېر عیبونه لټوي او هر [چېرې] په چوغلی پسې ځي؛ او د خیر ښېگنې د چارو ډېر منع کوونکی، تېری گر [او]

^۱ (قلم، ۱۳-۸)

گناهگار دی؛ ډېر خوړه، سخت زړی او بد خوږه دی او پردې ټولو سربره متینگی (ارمونی، بې تېره او بدناملی) دی. ۲۸۰. مشران او مدیران دې د نشاط، هیلو، یووالي او تقوی سرچینې وي او د عیب پلټنې، خبرلوڅی، کنجوسی او تاوتریخوالي ځانگړنې پکې نه وي، چې هره یوه یې د دلسردی او درز لامل دی؛ ځکه په دې آیتونو کې، ددغو ځانگړنو له خاوندانو، لاروي منع شوې ده.

د اطلاعاتو ډلبندي

عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا. إِلَّا مَنِ ارْتَضَى ...^۱
 ژباړه: پر پټو [خوالو] پوه پالونکی، هېڅوک پر خپلو خوالو نه خبروي؛ خو هغه استازي (ترې خبروي) چې (دې کار ته یې) غوره کړي؛
 ۲۸۱. اداري اطلاعات دې ډلبندي شي او لاسرسی دې ته ورته په ځانگړیو شرایطو پورې ځانگړی شي. دا آیت وایي: محرمانه اطلاعات، باید یوازې د وړ وگړیو په واک کې وي.

^۱ (جن، ۲۶ او ۲۷)

له الله سره اړیکه

يَا أَيُّهَا الْمَزْمَلُ. فِيمَ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا^۱

ژباړه: ای (د اندنې او چوپتیا) په جامه کې (ډوب) ځان نغښتی!
د شپې پاڅه؛ خو بې له لږې برخې.
۲۸۲. مشران او مدیران دې، د خپلې پازوالې د درونوالي په پار، د نړۍ له پالونکي سره پیاوړې اړیکه ولري، چې د ستونزو پرمهال یې الهي مرستې ملاتړې شي. د شپې لمونځ چې الله تعالی ته د ورنږدېدو وزله ده، پر رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم واجب و او نورو لارویانو ته یې اکید مستحب دی.

بایکات

وَ اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَ اهْجُرْهُمْ...^۲

ژباړه: او (دښمنان) چې څه وايي، صبر پرې وکړه او په ښه توګه ترې لرې شه.
۲۸۳. کله په کار وي، چې مدیران ځینې وګړي بایکات کړي او ځان ترې لرې او ګوښي کړي.

پاک سوتره ژوند

^۱ (مزمل، ۱ او ۲ آیتونه)

^۲ (مزمل، ۱۰)

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ^۱

ژباړه: او له چټلۍ ډډه وکړه،

۲۸۴. مدیران باید له روحي او توکيزو چټلیو پاک او سوتره ژوند ولري، چې خلکو ته په بېلگه کېدو کې بريالی ووسي.

په کاري چاپېريال کې ورين تندي

وَالنَّاسِطَاتِ نَسِطًا^۲

ژباړه: او پر هغو پرنستو، چې (د مؤمنانو ساه) په اسانۍ باسي!
۲۸۵. په ورين تندي خپله دنده ترسره کول، يو ارزښت دی، چې سرچينه يې د انسانانو زړگنی نشاط دی؛ نو مدیران دې داسې چلن وکړي، چې د کارمندانو زړگنی انگېزه پياوړې شي، چې هغوی هم د خپلو دندو په سر ته رسولو کې نشاط او لېوالتيا ولري.
۲۸۶. د مدیرانو يوه دنده، په اداره او کاري چاپېريال کې، د نشاط خوندي ساتل دي او دا کار په ورين ټنډو مدیران شونی دی.

د هوډ کولو تفويض

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا^۳

^۱ (مدثر، ۵)

^۲ (نازعات، ۲)

^۳ (نازعات، ۵)

ژباړه: او هغوی چې چارې سنبالوي، سره له دې چې د هستۍ تدبیر، د الله تعالی په لاس کې دی؛ خو په ځینو ځایونو کې یې دا چار، پرښتو ته ورکړی دی. ۲۸۷. لاس لاندې مدیرانو ته د هوډنیونې اجازه ورکړئ، چې دا کار یې چمتووالي او تجربې ته غوره دی.

د مدیرانو ملاتړ

وَأَيُّسِّرْكَ لِلْيُسْرَىٰ ۱

ژباړه: او تا په (بلنې او ښون کې) اسانې لارې ته چمتو کوو. ۲۸۸. د اسلامي نظام په سمبالنه کې، که یوه چاته کومه دنده ورکول کېږي، باید توکیز او مانیز ملاتړ یې وشي او د لارې خنډونه یې لرې او لار ورته هواره کړای شي، چې په ښه توګه، خپله دنده ترسره کړای شي.

د کړنو د ارزونې کچې، انعام

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَىٰ ۲

ژباړه: چې په رښتینه کې هلې ځلې دې خپرې وړې [او ډول ډول] دي.

۱ (اعلیٰ، ۸)

۲ (لیل، ۴)

الله تعالی د انعامونو د توپیر په فلسفه کې وایي: داچې هڅې مو سره توپیر لري؛ نو انعامونه مو هم سره توپیر لري.

۲۸۹. د انعام ورکولو دود دې د کړنو ارزونې له مخې وي.

۲۹۰. د کړنو ارزونې دې رنې کچې ولري، چې د کارمندانو سر پرې خلاص شي.

۲۹۱. کارمندانو ته دې د ارزونې کچې وویل شي، چې کارمندان ځانونه ورسره جوخت او انعام ترلاسه کړي.

درېدلی

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ^۱

ژباړه: ایا پلارمړی یې و نه موندې؛ نو ستا سنبالنه یې وکړه؟!

۲۹۲. که مدیران او مشران، درېدلي وگړي وي؛ نو د نورو په درد هم ښه پوهېږي او درملنې ته یې لېچې رانغاړي.

پراخه سینه

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ^۲

ژباړه: ایا سینه مو درپراخه نه کړه،

^۱ (ضحی، ۶)

^۲ (انشراح، ۱)

۲۹۳. پراخه سینه درلودل، (د ناخوښیو او نیوکو پر وړاندې صبر او زغم)، د مدیریتی چارو د منلو لپاره یو آریز شرط دی.

نېکنامی

رَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ^۱

ژباړه: او او اوزه دې مولوپه کړه.

۲۹۴. پر حساسو او کونجیزو منصبونو باندې نېکنام وگړي وگومارئ.

^۱ (انشریح، ۴)

د کینې خطر

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدًا^۱

ژباړه: الله تعالى، خپل استازي صلى الله عليه و آله وسلم ته وايي: او د (هر) کينه کبن له شره، چې کينه کوي!!
۲۹۵. د اداري پازاليو ورکول او هڅونې بايد په ځانگړي تدبير او څيرنې ترشره شي، چې د همکارانو کينه را و نه پاروي.

اجازه

تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ...^۲

ژباړه: په دې (شپه) کې پرستې او "روح"، د خپل پالونکي په اجازه، د هر کار (د تقدير او اندازه کولو) لپاره راکوزېږي.
۲۹۶. د چارو ترسره کول بايد د مدير په اجازه وي؛ خو داچې د يوه کار اجازه درکړل شوې وي.

^۱ (فلق، ۵)

^۲ (قدر، ۴)

نوونچاري

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ (۱)... وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا
أَبَابِيلَ^۱

ژباړه: آیا و دې نه لیدل، چې پالونکي دې له فيل سپرو [= د
برهه لښکر، چې د کعبې ويجاړولو ته راغلی و] سره څه
وکړل؟!... او ډلې ډلې مرغان یې پرې راوالوځول،
۲۹۷. چې سیالان له نويو وزلیو او شونتیاوو گټنه کوي، مور یې
هم باید وکړو. (له پیل گټنه، د دښمن نوون و او له مرغیو گټنه، د
الله تعالی نوون)

۲۹۸. نوې او صنعتي کړنلارو ته په دودیزو کړنلارو ځواب نشو
ورکولای؛ بلکې باید په نوونچاریو، د سیالانو سیالی ته ورشو.

مدیر هڅول

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ^۲

ژباړه: د رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم زامن چې په
کوشنیوب کې مړه شول؛ نو ځینو مشرکانو او منافقانو (د

^۱ . (فیل، لومړی او ۳ آیتونه)

^۲ (کوثر، ۱)

عمرو عاص پلار) پېغور ورکاوه، چې اوتر يې او خوځات دې
غځېدلی نه دی. نو الله تعالی ورته وویل: په حقیقت کې مور
کوثر [= فاطمة الزهرا] درکړ.

۲۹۹. چې هر مهال، په هر دلیل، د مدیر په ذهن کې سوږه وشي؛
نو باید جبران کړای شي. دا چې د اوتر کلمه، رسول الله صلی الله
عليه و آله وسلم ته پېغور او سپکاوی و؛ نو الله تعالی د کوثر په
کلمه جبران کړ.

۳۰۰. کارمندانو او لاس لاندېو ته پاملرنه، د غوره مدیریت غوښتنه
ده؛ لکه څنگه چې الله تعالی، رسول الله صلی الله عليه وآله
وسلم ته کوثر ورکړ.

پای